உ

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

கந்தரந்தாதிமூலமும்

அவர்காலத்திற்றானேயதற்கு

வில்லிபுத்தூரார்செய்தவுரையும்.

இக்காலத்திற்கையெழுத்துப்பிரதிகடோறும்
மிகவும்பிழையுற்றுவழங்குவதைநோக்கி
தூத்துக்குடி
முத்துசாமியையரென்னும்
வைதிகர் - சுத்தபாடமாகப் பிரசித்தஞ்செய்யும்படி
கேட்டுக்கொண்டதினால்
அஷ்டாவதானம்
வீராசாமிசெட்டியாரவர்கள்
மாணாக்கராகிய-காலேஜ்-முனுஷி
கதிர்காமமுதலியாரால்
பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதிக்கப்பட்ட
பிரதிக்கிணங்க

புரசைப்பாக்கம்
முனிசாமிமுதலியாரால்
பார்வையிடப்பட்டு.
புதுவை. வீராசாமிசெட்டியாரவர்கள்
விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பவ ௵. 1874

KARAIMALAI ADIGAL LIBRARY

சிவமயம்.

கந்தரந்தாதி-மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

வாரணத்தானை யயனைவிண்ணோரை மலர்க்கரத்து
வாரணத்தானை மகத்துவென்றோன்மைந் தனைத்துவச
வாரணத்தானைத் துணைநயந்தானை வயலருணை
வாரணத்தானைத் திறைகொண்டயானையை வாழ்த்துவனே.

(இதன்பதப்பொருள்.)

வாரணத்தானை - அயிராவதத்தையுடைய விந்திரனையும்— அயனை-பிரமாவையும்— விண்ணோரை - தேவர்களையும்— மலர்க்கரத்து- தாமரைமலர்போன்றகையில்— வாரணத்தானை - சங்கையுடைய விஷ்ணுவையும்— மகத்து - (தக்கனது) வேள்வியில்— வென்றோன்- (வீரபத்திர முகூர்த்தங்கொண்டு) செயித்தவனாகிய பரமசிவனது— மைந்தனை-புதல்வனும்— துவச வாரணத்தானை - கோழிக்கொடியையுடைய குமாரக்கடவுளை— துணைநயந்தானை-தம்பியாக விரும்பியவனும்— வயல்சூழ்-பழனஞ்சூழ்ந்த— அருணை-அருணாசலத்தில்— வாரணத்தானை - கயமுகாசுரனை— திறைகொண்ட - வெற்றிகொண்ட— யானையை - யானைமுகனுமாகியகணபதியை— வாழ்த்துவன்-(யான்) வணங்குகிறேன் என்றவாறு. யான்-தோன்றாவெழுவாய்-வாழ்த்துவன்-பயனிலை-ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(கருத்துரை.)

தக்கனதுவேள்வியில் இந்திரன்-பிரமா விஷ்ணு-விண்ணோர் [illegible] வர்களை வீரபத்திரமுகூர்த்தங்கொண்டு வென்ற பரமசிவன் மைந்

தனும், குமாரக்கடவுளுக்குத் துணைவனும், கயமுகாசுரனை வென்றோனுமாகிய அருணகிரியில் வீற்றிருக்கும் யானைமுகவிநாயகனை யான் வணங்குகின்றேன் - என்பதாம்.

இதுவுமது.

உண்ணாமுலையுமை மைந்தாசரணம் பரருயிர்சேர்
உண்ணாமுலையுமை மைந்தாசரண முருணைவெற்பாள்
உண்ணாமுலையுமை மைந்தாசரணந் தனமுமொப்பில்
உண்ணாமுலையுமை மைந்தாசரணஞ் சரணுனக்கே.

இ-ள். உண்-(கன்றுகள்) உண்ணும்—ஆ-பசுக்களையுடைய—முலை-முல்லைநிலத்திற்கு—உ-இறைவனாகிய விஷ்ணுவினது--மை-மேகநிறத்தையும்—மைத்து - வலிமையையும்—ஆசு - (உவர்ப்பாகிய) குற்றத்தையுமுடையதாய்—அரண் - காவலாயிருக்கிற—அம்பரர்-சமுத்திரத்திருந்த அசுரரது—உயிர்சேர்- ஆவியையமாய்த்து—உள்-தேவர்கள்மனத்திருந்த—நாம் - அச்சத்தை—உலையும் - கெடுத்தருளும்—ஐ-சுவாமியே—மை- ஆட்டுவாகனத்தை—தா - ஏறும்—சர்-(உஷ்ணத்தையுடைய) அக்கினி—அண் - சேர்ந்திருக்கும்—நம்-தாமடைக்கலம்புகுதற்கிடமாகிய—அருணைவெற்பாள் - அருணகிரியில்வாழுமம்மையாகிய—உண் - மிகுதியாக—ஆம் - பெருகும்—முலையும்-கற்புடைமைக்கும்—ஐ - அழகிய—மை - அஞ்சனந்தீட்டிய—தா-குழையையெட்டுகின்ற—சர-அம்புபோன்ற கண்ணினது—நந்தனமும்- கிருபைக்கும்—ஒப்பில் - இணையில்லாத—உண்ணாமுலையுமை-உண்ணாமுலையென்னும் பெயரையுடைய பார்வதியினது—மைந்தா - புதல்வனே—சரணஞ்சரணுனக்கு - உன்னிடத்தே யான் சரணம் புகுந்தேன் சரணம் புகுந்தேன்—எ-று. யான்-தோன்றாவெழுவாய்-சரணஞ் சரணம் பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) திருமாணிறம்போற்கறுத்து உவர்ப்பையுடையதாயும் வலியவாணையுமிருக்கிற சமுத்திரத்திருந்த அசுரரைத்தேவரச்சந்தீரும்படி வதைத்தவனே-அக்கினிசொரூபமாகிய அருணகிரியிலமர்ந்தருளி கற்பினும் கடாக்ஷத்திலுந் தனக்கொப்பில்லாத உண்ணாமுலையம்மைபுதல்வனே-யானுன்னடைக்கலம்புகுந்தேன்-என்பதாம். (உ)

நூல்.

திருவாவினன்குடி பங்காளரெண்முரு கிருசைச
திருவாவினன்குடி வானோர்பரங்குன்று சீரலைவாய்
திருவாவினன்குடி யேரகங்குன்றுதொறாடல்சென்ற
திருவாவினன்குடி கொண்டான் தன்பார்வலை செப்புமினே.

இ-ள். திரு-மகாலக்ஷ்மிக்கு—ஆவி - உயிராகிய (திருமாலும்)—நன்குடி - நற்றேவியை—பங்காளர் - பாகத்திலுடைய பரமசிவனும்—எண் - மதிக்கத்தக்க—முது - பழமையாகிய—சீர் - சிறப்புப்பொருந்திய—உரை - (வேதாகமப்பொருளை) சொல்லிய—சதிர்-சதுர்ப்பாட்டையுடைய—உவாவினன் - இளைமையோனாகிய (கந்தசுவாமிக்கு—குடி-உறைவிடமாகிய—வான் - ஆகாசத்தை—ஆர் - அளாவிய—பரங்குன்று-திருப்பரங்குன்றையும்—சீரலைவாய் - திருச்செந்திற் பதியையும்—திரு - செல்வநிறைந்த—ஆவினன்குடி-பழனியையும்—ஏரகம்-சுவாமிமலையையும்—குன்றுதோறாடல்- (அக்கடவுள்) திருவிளையாட்டியற்றும் பலகுன்றங்களையும்—சென்று - நடந்து—அதிர்-முழங்கும்—உவா-யானைகளின்—இனன்-கூட்டங்கள் குடிகொண்ட நீங்காதுறைகின்றதும்—தண்கார் - குளிர்ந்தமேகந்தவழ்வதுமாகிய—வரை - பழமுதிர்சோலையையும்—செப்புமின்-துதிசெய்யுங்கள்—எ-று. நீவிர் - தோன்றுவெழுவாய்- செப்புமின் பயனிலை- ஏ - அசை (கருத்து) (பார்வதிசமேதரான பரமசிவனும்) லக்ஷ்மிசமேதரான திருமாலும், புகழ்கின்றகீர்த்தியும் வல்லமையுமுடைய குமாரக்கடவுளுக் குறைவிடமாகிய திருப்பரங்குன்றம்-திருச்செந்தூர்-பழனி-திருவேரகம் - குன்றுதோறாடல் - பழமுதிர் சோலைமலை-இவ்வாறுதலங்களையுந் துதியுங்கள்-என்பதாம்.) (க)

செப்புங்கவசங் கரபாலகதெய்வ வாவியம்பு
செப்புங்கவசங் கரிமருகாவெனச் சின்னமுன்னே
செப்புங்கவசம் பெறுவார்கணுந்தெய்வ யானைதனச்
செப்புங்கவசம் புனைபுயன்பாதமென் சென்னியதே.

இ-ள். செ - ரிஷபத்தை யுடைய—புங்கவ - தேவாகிய—சங்கர பாலக-சங்கரன்பாலனே—தெய்வ-தெய்வீகமாகிய—வாவி - சரவணப்பொய்கையின்—அம்பு-ஜலத்தில்—செ-உற்பவித்த—புங்கவ-உயர்ந்தோனே—சங்கு-சங்கையுடைய—அரி - விஷ்ணுவுக்கு—மருகா-மருகனே—என - என்று—சின்னம் - திருச்சின்னமானது—முன்னே-முதலில்தானே—செப்பு- சொல்லியார்க்கின்ற—உங்கு-உவ்விடத்திலேயே (கேட்டு)—அவசம்பெறுவார் - மயக்கம் அடையும் (பவனி) மாதரது—கணும் - விழிப்பார்வையையும்—தெய்வானை - தெய்வானையினது—தனச்செப்பும் - கொங்கையாகிய கலசத்தையும்—கவசம்புனை-சட்டையாகவணிந்த—புயன் - தோளையுடையனாகிய முருகக்கடவுளின்—பாதம்-திருவடி—என்சென்னியது-என்றலைமீதுற்றது—எ-று. பாதம் - எழுவாய் - சென்னியது - பயனிலை - ஏ - அசை (கருத்து) பரமசிவன்புத்திரனை சரவணோற்பவ

னே-திருமால்மருகனே - என்று சின்னம் ஆர்ப்பதைக்கேட்டு மயங்கும் பெண்களின் பார்வையையுந் தெய்வயானையின் கொங்கையையும் கவசமாகத்தரித்த குமாரக்கடவுள் திருவடி என்றலையின் கண்ணது-என்பதாம். (௨)

சென்னியமோகந் தவிராமுதோகண் டிகிரிவெண்ணெய்ச்
சென்னியமோகம் படவூதெனத்தொனி செய்தபஞ்ச
சென்னியமோகந் தரம்புனத்தேன் புணர் தேவத்தெய்வச்
சென்னியமோகம் பணிபணியேரகத் தேமொழிக்கே.

இ-ள். சென்னி - சிரசின்கண்ணே — அம் - (கங்கா) சலத்தின் — ஓகம் - ஆரவாரம் — தவிரா-நீங்காத (பரமசிவன்) — அமுதோ - உண்டநஞ்சுதானோ — கண்-விழியானது — திகிரி - சக்கரத்தையேந்தி — வெண்ணெய்-நவநீதமுண்ட — சென்னிய - கீதமிசைக்கின்றதிருமாலே — மோகம்பட - (தேவரும்) மயல்கொளும்படி — ஊதென-ஊதென்று சொல்ல - தொனிசெய்த - முழக்கின — பஞ்சசென்னியமோ-பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ்சங்கந்தானோ — கந்தரம் -கழுத்தானது — புனத்தேன் - (தினைப்புனத்தின்கண்) மதுரபாஷிணியாகிய வள்ளிநாயகியை — புணர் - தழுவும் — தேவை - குமாரக்கடவுளை — தெய்வச்சென்னி - தெய்வத்தன்மையையுடைய சோழராஜன் — அமோகம்-அதிசவாசையுற்று — பணி-வணங்கிய, பணி-கட்டுவித்த — ஏரக- சுவாமிமலைச்சார்பில்வாழும் — தேமொழிக்கு - இனியமொழியையுடையபெண்ணுக்கு — எ-று. கண் - கந்தரம் - இரண்டும் எழுவாய்-அமுது பஞ்சசன்னியம்- இரண்டும்பயனிலை-ஏ - அசை-(கருத்து)தெய்வச்சோழனானவன் கந்தக்கடவுளை வழிபட்டசுவாமிமலையினில் வாழும் பெண்ணினுடையகண் பரமசிவனுண்ட நஞ்சோ அவள் கழுத்து திருமால்முழக்கின சங்கமோ-எ-ம். (௩)

தேமொழியத்தம் பெறவோந்தனக்கன்று சேணுலகத்
தேமொழியத்தம் சினங்காட்டவுணரைச் சேமகரத்
தேமொழியத்தம் புயமலர்சூடிகை சிந்தவென்ற
தேமொழியத்தம் பதினாலுலகுமந் தித்ததொன்றே.

இ-ள். தேமொழி- இனியமொழியையுடையவளாகிய பார்வதியின் — அத்தம் - பாதியாகிய (பரமசிவன்) — பெற - உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள — ஓம்தனக்கு - பிரணவத்திற்கு — அன்று - பூர்வத்தில் — சேணுலக - தேவலோகத்தின் — தேம் - நன்மையெல்லாம் — ஒழிய - அற்றுப்போகும்படி — தம் - தங்கள் — சினம் - கோட

த்தை—காட்டு - காட்டிய—அவுணரை - அசுரரை—சேமகர-ஆண்
சுறாமீனுக்கு—தேம் - இடமாகியசமுத்திரத்தில்—மொழி- கனுக்
களையுடைய—அத்தம் - கரங்களும்—புயம்-தோள்களும்—அவர்-
அவர்களுடைய—சூடிகை-கிரீடங்களும்—சிந்த- சிதற—வென்று-
சங்கரித்துச்செயித்த—தே-குமாரக்கடவுளானவர்—மொழி- உரை
த்தருளிய—அத்தம்-பொருள்—பதினுலுலகும் - ஈரேழுலோகத்தி
லும்—அந்தித்தது - பொருந்திநின்றது—ஒன்று- ஒரேதன்மையாக
—எ-று. அத்தம்-எழுவாய்-அந்தித்தது-பயனிலை-ஏ - அசை (கருத்
து) விண்ணுலகதன்மையை யொழித்துவந்த அசுரரைச்சமுத்திரத்
தில் சங்கரித்துவென்ற குமாரக்கடவுள் பரமசிவனுக்கு உபதேசித்
த பிரணவப்பொருளானது பதினுலுலகத்தினு மொரோதன்மையா
ய்ப் பொருந்தினது-எ-ம். (௬)

இத்தவித்தார மனித்தனைத்தேவர் வணங்கமுன்போ
தித்தவித்தாரகை மைந்தர்செந்தூர்க்கந்தர் சிந்துரவா
தித்தவித்தார முடையாரருள்வெள்ளந் தேக்கியன்பு
தித்தவித்தாரந் தனிவீடுறத் துக்கச் செவ்வனலே.

இ-ள். நித்திவித்தாரம் - நித்தவென்னுந்தாளவிரிவினுல்—மன்-
நிலைபெற்ற—நித்தனை-நடனமிடும்பரமசிவனுக்கு—தேவர்- அமர
ர்கள்—வணங்க-வந்திருக்கும்படியாக—முன்-முற்காலத்தில், போ
தித்த-உபதேசித்தவராகிய—வி- விசேஷமான—தாரகை - கார்த்தி
கைப்பெண்களில்—மைந்தர் - புதல்வரும்—செந்தூர்க்கந்தர்- செ
ந்திற்பதிவாழ்கந்தவேளும்—சிந்துரம்- திலதத்தை—ஆதித்த - சூரி
யனைப்போலுடைய—வி - நல்ல—தாரமுடையார் - (வள்ளிதெய்வ
யானையென்னும்) தேவிகளையுடையவருமாகிய குமாரக்கடவுள்—
அருள்வெள்ளம் - தமதுகிருபாநதியை—தேக்கி-என்னுள்ளத்துநி
றைத்து—அன்பு-பத்தியை—உதித்து-தோற்றுவித்து—அவித்தார்
தணித்தார்—அம்-அழகிய—தனி - ஒப்பற்ற—வீடு - மோட்சம்—
உற - அடையும்படி—துக்கம்- இடும்பையை (விளைக்கின்ற)—செ-
ஜெனனமாகிய—அனல் - அக்கினியை—எ-று. மைந்தர்முதலிய-
எழுவாய்-அவித்தார்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்துரை) முற்காலத்திற்
பரமசிவனுக் குபதேசித்தவரும் கார்த்திகேயரும் வள்ளிதெய்வா
னைபாகருமாகிய செந்தூர்க்கந்தரென்னுள் கருணைவெள்ளத்தை நி
றைத்து யான்கதியடையும்பொருட்டாகக் கொடியாக்கினிபோன்
றதுன்பத்தை விளைக்கு மென்பிறப்பை யொழித்தார்-எ-ம். ( )

செவ்வந்திநீலப் புயமுருகாபத்தர் சித்தமெய்யிற்
செவ்வந்திநீலத்தை புற்றருள்வாய்திங்கட் சேய்புனைந்த

செவ்வந்திநீலத் தொருபாகர்போன்ற தினிச்சிந்தியார்
செவ்வந்திநீலத்தி னீடுமுற்றாத திமிரமுமே.

இ-ள். செவ்வந்தி - செவ்வந்தியென்னும் பூமாலையையும்—நீலம்-கருங்குவளைமாலையையும் (புனைந்திடும்) — புயம் - புயங்களையுடைய—முருகா-முருகக்கடவுளே—பத்தர்- அன்பரது—சித்தமெய்யில்-இருதயவுண்மைநிலையில்—செவ்வு - செம்மையாக—அந்தி-பொருந்தியிருக்கின்ற—நீ-நீ—லத்தையுற்று- கிருபைகூர்ந்து—அருள்வாய் - (அம்மாலையை) எனக்குத்தந்தருளவேண்டும்— திங்கட்சேய் - குழவித்திங்களை —புனைந்த-அணிந்த—செவ்வந்தி- சிவந்த மாலைக்காலமானது—நீலத்தொருபாகர் நீலநிறத்தையுடைய பார்வதிபங்களா—போன்றது-தோன்றிவிளங்குகின்றது—இனி- இனிமேல்—சிந்தியார்-(உன்னை) தியானியாதவர்கள் (அடையும்) —செசெனனமாகிய—வந்தி-வருத்தத்தை(விளைக்கும்)—நீலத்தின்-அஞ்ஞானவிருளைப்போல — நீடும்-நீடித்துநிற்கும்—முற்றாத- தொலையாத — திமிரமும்-இருட்டும்—எ-று. நீ-எழுவாய் - அருள்வாய் -பயனிலை-ஏ-அசை (கருத்து) செவ்வந்தி நீலோத்பலமாலிகையணியுமுருகாபரமசிவனைப்போல இளம்பிறையுஞ் செவ்வானமுந்தோன்றியமாலைக்காலமும் உன்னைநினையாரடையுஞ்செனன விருளைப்போலிருட்டும்வந்தது-அன்பரதுசித்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற நீகருணையுற்றம்மாலையை யெனக்கருளவேண்டும்-என்பதாம். (௯)

திமிரத்திமிரக் கதரங்ககோப செவ்வேலகைவேல்
திமிரத்திமிரக் ககுலாந்தகவரைத் தேன்பெருகுந்
திமிரத்திமிரத் தனையாவியாளுமென் சேவகனே
திமிரத்திமிரக் கனலாயசந்தன சீதளமே.

இ-ள். திமிர - இருணிறத்ததும்—திமி- திமிங்கலமீனை—ரக்க-இரட்சிப்பதுமாகிய—தரங்கம் - சமுத்திரத்தை—கோப - கோபித்தவனே —செவ் - சிவந்த—வேல-வேலாயுதத்தையுடையானே—கைவேல்-கையின்வேலாயுதமும்—திமிர-திமிராகும்படி—திமி -குற்றுகின்ற—ரக்ககுலாந்தக - அசுரர்குலத்துக்குயமனே—வரைத்தேன்பெருகு - மலையினின்றுவீழுந்தேனாற்பெருகிய—உந்திமிர் - கானியாற்றையுடைய புனத்தில்வாழும்வள்ளிநாயகி—அத்திமிர் - அயிராவதத்தால்வளர்க்கப்பட்டதெய்வானைநாயகி, அத்தனை-அவ்வளவு—ஆவி - (என்) பிராணனை —ஆளும் - ஆண்டுகொள்ளுங்கள்—என்-என்றிங்கிதம்பேசும்—சேவகனே-வீரனே —திமிரத்திமிர - பூசப்பூச — அனலாய-அக்கினிபோலிருக்கின்றன — சந்தனசீதளம்-(யான் திமிர்ந்திருக்கின்ற) சந்தனமுதலியகுளிர்ந்தவஸ்துகளும் (ஆதலா

லே வந்துதழுவி யருளவேண்டும்)—எ-று. தரங்ககோபமுதலியன-எழுவாய் - என்னைத்தழுவவேண்டும் - என்னும் பயனிலையை- குறிப்பாய்க் காட்டுகின்றன. ஏ - அசை. (கருத்து) திமிங்கல மீனையுடைய விருண்ட சமுத்திரத்தைக் கோபித்தவனே, வேலவனே, அசுரர்குலாந்தகனே, வள்ளிதெய்வயானையென்னு நாயகிமார்தழுவும்படி இரம்பேசும் வீரனே, யான்பூசுஞ் சந்தனமுதலிய குளிர்ந்த வஸ்துக ளிப்போதுன் விரகதாபத்தா லெனக்கு வெப்பத்தை விளைக்கின்றன-என்பதாம். ஆதலால் என்னைத் தழுவவேண்டுமென்பது குறிப்பு. (எ)

சீதனங்கோடு புயங்கைகொண்டார்தந் திருமருக
சீதனங்கோடு முடியாளர்செய்தனக் கேதுளதோ
சீதனங்கோடு விதருமென்பார்தொழுந் தேவிபெறுஞ்
சீதனங்கோடு கொடிவேன்மயூரஞ் சிலையரசே.

இ-ள். சீ- மகாலட்சுமியினது—தனம்- சொங்கையையும்—கோடு-சங்கத்தையும்—புயம்-திருத்தோளிலும் கை- திருக்காத்திலும்—கொண்டார்தம் - தரித்தவிஷ்ணுவினது—திருமருக - சிறந்தமருகனும்—சீதன்-சந்திரனை—அம்-அழகிய—கோடு-கோணல்வடிவாக (தரித்த)—முடியாளர்-பரமசிவன்—செய்தனக்கு-மைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளுக்கு—ஏதுளதோ-உள்ளதென்னெனில்—சீ - இகழத்தக்க—தனம்-திரவியம்—கோள்-குற்றத்தையும் — துனி- துன்பத்தையும்—தரு-கொடுக்கத்தக்கது—என்பார்- என்றுநீக்கியவன்பர்கள்—தொழும்-வணங்குகின்ற—தேவி- வள்ளிநாயகியால்—பெறுஞ்சீதனம்-கிடைத்தவரிசையாகிய—கோடு - கொம்பினோடு—கொடி-கோழிக்கொடியும்—வேல்-வேலாயுதமும்—மயூரம்- மயில்வாகனமும்—சிலை - குறிஞ்சிநிலமாகியமலைகளின்—அரசு - ஆகையுமாம்—எ-று. ஏதுளது - எழுவாய் - இவைகளுடைமையாம் -பயனிலை- ஏ - அசை - (கருத்து) திருமாலுக்கு மருகோனும் பரமசிவனுக்கு மைந்தனுமான குமாரக்கடவுளுக்கு வள்ளிநாயகி சீதனத்தாற்பெற்ற கொம்புடன் கோழிக்கொடியும் வேலாயுதமு மயில்வாகனமும் மலைகளின் ஆளுகையும் உடைமைகளாம்-என்பதாம். (அ)

சிலைமதனம்படு மாறெழுஞ்செய்மயி லுச்சிட்டவெச்
சிலைமதனம்படு சிந்துவைசிந்துவைச் செய்வதென்னான்
சிலைமதனம்படு காட்டுவர்கேளிருஞ் செங்கழுநீர்ச்
சிலைமதனம்படு தாமரைவாவி திரள்சங்கமே.

இ-ள். சிலை - கருப்புவில்லையுடைய—மதன் - மன்மதனது—அம்பு-புஷ்பபாணம்—அடுமாறெழும் -கொல்லும்படி வருகின்றன—சேய்மயில் - குமாரக்கடவுளின் மயிலினது—உச்சிட்ட - எச்சிலாகிய பாம்பினது—எச்சிலை - எச்சிலாகியதென்றற்காற்றையும்—மதனம்படு - கடையப்பட்ட—சிந்துவை - சமுத்திரத்தையும்—இந்துவை- சந்திரனையும் —செய்வதென்யான் - நானென்னசெய்துகடப்பேன்—சிலை - ஆர்ப்பரிப்போடு—மதம் - ஆங்காரத்தை—நம்படு நம்மிடத்திலே—காட்டுவர்-அலர்தூற்றிக்காட்டாநின்றார்கள்—கேளிரும்-சுற்றத்தாரனைவரும்— செங்கழுநீர் - குவளைமலர் நிறைந்த—சிலை-திருத்தணிமலையின்கண்—மது-தேனும்—அனம்- அன்னப்பட்சியும்— படு-உண்டாகிய—தாமரை-தாமரைகளையுடைய—வாவி-பொய்கையில் (வாழும்)—திரள் - கூட்டமாகிய—சங்கமே - சங்கினங்களே—எ-று. யாம்-எழுவாய் - செய்வதென்- பயனிலை - (கருத்து) குமாரக்கடவுளினது தணிகையங்கிரித் தாமரைத் தடாகத்தில் வாழுஞ் சங்கினங்களே என்மேல் மன்மதன் பாணப்பிரயோகஞ் செய்யாநிற்கின்றான் - தென்றலும் சந்திரனும் கடன்முழக்கமும் வருத்துகின்றன- சுற்றத்தாரது கோபதாபமும் உண்டாயிருக்கின்றன-இவற்றை என்னசெய்து கடப்பேன்-எ-ம். (கூ)

திரளக்கரக்கரை வென்கண்டவேலன் றிசைமுகன்மால்
திரளக்கரக்கரை யாம்பாடநாடுதல் செய்யசங்க
திரளக்கரக்கரை காண்பான்கைநீத்திசை வார்பனிக்க
திரளக்கரக்கரை வானீட்டுமைந்தர்புந் திக்கொக்குமே.

இ-ள். திர-உறுதியான—ளக்க- லட்சமான—ரக்கரை - அசுரர்களை—வென்கண்டவேலன் - புறங்காட்டச்செய்தவேலாயுதனை—திசைமுகன்-பிரமாவுக்கும்—மால்-மாயோனுக்கும்—திரள்- அநேக— அக்கர்-கண்ணையுடைய இந்திரனுக்கும்—அக்கர் - உருத்திராட்சமாலையையுடைய பரமசிவனுக்கும்—ஐ - சுவாமியாகியகுமாரக்கடவுளை— யான்பாடநாடுதல்- நான்பாடும்படி கருதுகின்றது—செய்ய-அழகிய—சங்கு-சங்குகள்—அதிர்-முழங்கும்—அளக்கர்-சமுத்திரத்தை—அக்கரைகாண்பான் - கரைகாணும்படி—கைநீத்திசைவார்-கையினால் நீந்திப்போவாரது (புத்திக்கும்)—பனிக்கதிர்-தண்கதிரையுடையசந்திரனை—அள - பிடித்துக்கொள்ளும்படி—கரக்கரை-கையளவை—வானீட்டுமைந்தர் - ஆகாசத்திலே நீட்டுஞ்சிறுவர்களது—புந்திக்கு-புத்திக்கும்—ஒக்கும்-ஒப்பாகும்—எ-று. நாடுதல்-எழுவாய்-ஒக்கும்-பயனிலை. ஏ-அசை. (கருத்து) அசுரர்களைச் ... யித்தவரும், பிரமன் முதலியோருக்குச் சுவாமியுமாகிய கு

கடவுளை யான் பாடக்கருதுதல் கையினாற்கடலைநீந்தவும், கையை நீட்டிச் சந்திரனைப்பிடிக்கவும், நினைப்போர்புத்திக்கொப்பாயிருக்கின்றது-என்பதாம். (௰)

திக்கத்திக்கோடு படிபுடைச்சூதத் தெறிபடபத்
திக்கத்திக்கோடு கடடக்கடறடி சேப்படைச்சத்
திக்கத்திக்கோடு துறைத்திறத்தற்ற குறக்குறச்சத்
திக்கத்திக்கோடு பறித்துக்கொடாதி சிறைபிறப்பே.

இ-ள். திக்க - திகைக்கும்படி—திக்கோடு - திசைதோறும்படர்ந்த—படி - பூமியின்கண்—புடை - நீக்கியருள்வாய்—சூத- மாமரமாய் நின்றசூரனை—தெறி-விளங்கிய—படபத்தி- ஆயிரம்பணாமகுடத்தையுடைய ஆதிசேடனது—கத்து-தலையிலே—இக்கோடு- இந்தச்சங்குகள்—உகள-உளரும்படியாழ்ந்த—தடக்கடல் - பெரியசமுத்திரத்தின்கண்ணே—தடி-கொன்ற—சேப்படைச்சத்தி-சிவந்த வெற்படையையுடையவனே—கத்தி-கதறி—கோடு- மாறுபட்ட—துறைத்திறத்து - பரசமயவழியில் — அற்ற - மறைந்து நிற்பவனே—குற-குறச்சாதியில்பிறந்த—குறச்சத்திக்கு - வள்ளிநாயகிக்கு—அத்திக்கோடு - ஆனைக்கொம்பை—பறித்து-பிடுங்கி—கொடு-கொடுத்த —ஆதி-முதல்வனே—சிறை-பஞ்சேந்திரியங்களால்கட்டுண்டிருக்கிற—பிறப்பு-(எனது) செனனத்தை—எ-று. நீதோன்றாவெழுவாய்—புடை-பயனிலை- எ - அசை-(கருத்து) சமுத்திரத்தின்கண்மாவுருக்கொண்டு நின்றசூரனைவென்ற வேலாயுதனே மாறுபாடுடைய பரசமயவழிக்கெட்டாதவனே வள்ளியம்மைக்கு யானைக்கோட்டைப்பிடுங்கி விளையாடக்கொடுத்த முதல்வனே பூமியின்கண் ணென்பிறப்பை யொழித்துவிடு-என்பதாம். (௰௧)

சிறைவரவாமையி லேறிச்சிகரி தகரவந்து
சிறைவரவாமையில் கூப்பிடத்தானவர் சேனைகொண்ட
சிறைவரவாமையில் வாங்கிதன்றேங்கழல் யாஞ்சூழலாச்
சிறைவரவாமையி னெஞ்சுடனேநின்று தேங்குவதே.

இ-ள். சிறை - தோகையையும் — வர - வரப்பிரசாதத்தையுமுடைய—வாமயிலேறி-தாவுமயிலேறி—சிகரி - கிரவுஞ்சகிரி—தகர-பொடியாகும்படி—வந்து- எழுந்தருளி—சிறை - கரையினால்—வர-சூழப்பட்டும்—ஆமை-ஆமைக்கு—இல்-இருப்பிடமுமாகிய (கடல்)—கூப்பிட-இரங்க—தானவர்சேனை- இராக்ஷதசேனைகள்—கொண்ட-கொண்டுபோன—சிறைவர - தேவர்சிறைமீளும்படி—ஆர்-

தருந்த—ஐயில்வாங்கிதன் - வேலெடுத்த குமாரக்கடவுளது— தேங்கழல்-இனியபாததாமரையை—யாம் - நான்—கழலா - அனுசாமற் பிரிந்ததனால்— சிறு-சிறிய— ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்களின்— அவா-ஆசையாகிய—மையில் - இருளில்—நெஞ்சு - என்னிருதயம்—உடனே நின்று-அவ்விருளோடுநின்று—தேங்குவது-திகைக்கின்றது— எ-று. நெஞ்சு-எழுவாய். தேங்குவது-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) கிரவுஞ்சகிரி பொடிபடவும், சமுத்திர முறையிடவும், அசுரரினின்று தேவர் சிறைமீளவும், வேற்படையெடுத்து மயின்மீதெழுந்தருளிய குமாரக்கடவுளினது பாததாமரையை நண்ணுதலே என்னிருதயத்தில் ஐம்புலவாசைகளாலும் அகலாது நிறைந்திருக்கின்றது-என்பதாம். (௰௨)

தேங்காவனமும் மதகரிவேந்துடன் சேர்ந்தவிண்ணோர்
தேங்காவனமுன்ன யவ்வேற்பணியெனுஞ் சேயிடமேல்
தேங்காவனமுந் தளர்நடையாயஞ்சல் செண்பகப்பூந்
தேங்காவனமுங் கழுநீரிலஞ்சியுஞ் செந்திலுமே.

இ-ள். தேங்கு-நிறைவாகிய—ஆவன- பசுநிரைமேய்த்த திருமாலையும்—மும்மத - மும்மதம் பொழியும்—கரி - ஆயிராவதத்தையுடைய—வேந்துடன்-இந்திரனோடு—சேர்ந்த- கூடிய—விண்ணோர்-தேவர்களையும்—தேம் - அத்தேவர்கட்கிடமாகிய (அமராபதியையும்)—காவல்-காப்பது—நம்-நமது—முன்ன-கூரிய—வேல் - வேலாயுதத்தின்—பணி-தொழில்—எனும் - என்று கட்டளையிட்ட—சேயிடம்-குமாரக்கடவுளின்வாசஸ்தலம்—மேல் - முன்னேயிருக்கின்றன—தேங்கா-திகைத்து—அனமும் - அன்னப் பட்சியும்—தளர்நடையாய்-தோற்கின்றநடையவளே—அஞ்சல் - பயப்படாதே—(அவை) செண்பக-செண்பகவிருட்சத்தால்—பூம் - பொலிந்த—தேங்காவனமும்-இனியபூஞ்சோலையும்—கழுநீரிலஞ்சியும்- செங்கழுநீர்மடுவும்—செந்திலும்-திருச்செந்தூருமாய்—எ-று. நீ-தோன்றாஎழுவாய்-அஞ்சல்-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) அன்னமுந்தோற்குநடையையுடையவளே, விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களையும் அமராபதியையுங்காக்கும்படி வேலையனுப்பிய குமாரக்கடவுளினது திருச்செந்திற்பதியும் பூங்காவனமும் செங்கழுநீர்ச்சுனையும் அணித்தாயிருக்கின்றன பயப்படாதே-என்பதாம். (௰௩)

செந்திலகத்தலர் வாணுதல்வேடச் சிறுகபங்க
செந்நிலகத்தலர் துண்டமென்றேற்றின்ற சேயசங்க
செந்திலகத்தலை ராசித்துதாலைச் சிறையிட்டவேற்
செந்திலகத்தலர் சூழ்திருக்கோயில் வாசருளே.

இ-ள். செம்-சிவந்த—திலகத்து-பொட்டினால்—அலர்ந்த- படர்ந்த—வாள்-ஒளிபொருந்திய—நுதல்-நெற்றியை யுடைய—வேடிச்சி-வள்ளிநாயகியினது—முகம்-வதனம்—பங்கேசம் - தாமரையாகும்—திலகத்து-எள்ளினது—அலர்-பூ—துண்டம்-மூக்காகும்—என்று நின்று என்று நலம்புனைந்துரைக்கும் - சேய - குமாரக்கடவுளே—சங்க-கூட்டமாகிய—செந்து சீவராசிகட்கு—இலக - இருப்பிடமான—தலராசிதந்தானை-அண்டங்களைப் படைத்த பிரமனை—சிறையிட்டவேல் - சிறைப்படுத்திய வேலாயுதத்தை யுடைய—செந்தில்-செந்திற்பதியோனே—அகந்து - அகங்காரத்தினால்—அலர்தூற்றிடும் - அலர்தூற்றுகின்ற—கேள் - சுற்றத்தாரும்—துதி-(யாவரும்) துதிக்கத்தக்க—வாகு - உனதுபுயத்தை—அருள்-கிருபை செய்யவேண்டும்—எ-று. நீ - தோன்றாவெழுவாய் - அருள் பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) வள்ளிநாயகியினது முகத்தைத் தாமரையென்றும் மூக்கை எட்பூவென்றும் வியக்குங் குமாரக்கடவுளே பிரமனைச் சிறையிட்ட செந்திநாயகனே - சுற்றத்தார் பலரும் அலர் தூற்றுகின்றார்கள்-(அதுநீங்க) உனது திருப்புயந் தந்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௰௪)

திவாகரகன்ன கொடைப்பாரியென்றுழ றீனவல்லீர்
திவாகரகன்ன புரக்குழைவல்லி செருக்குரவந்
திவாகரகன்ன சகவாசகதிறல் வேல்கொடென்புந்
திவாகரகன்ன மறலிவிடாதுயிர்ச் சேவலுக்கே.

இ-ள். திவா-பகலிலே—கரகன்ன - கன்னனைப்போற்கொடுக்குங்கரத்தோனே—கொடைப்பாரி - வள்ளலைப்போற் கொடுக்குங் கொடையோனே—என்று-(புல்லரிடத்திற்சென்று சொல்லி) உழல்-வருந்தச்செய்யும்—தீன-வறுமையாகிய—அல்-இருளை—ஈர் - நீக்கும்—திவாகர-ஞானசூரியனே—கன்னபுரக்குழை - கன்னப்புரக்குழையென்னும் பணிபணிந்த—வல்லி- வள்ளிநாயகி—செருக்கு-களிப்புறத்தழுவும்—உரம் - மார்பையுடையோனே—அந்தி - மாலையின் செவ்வானம்போலும்—ஆகு - அழகையுடைய—அர-பரமசிவனது—கன்ன - செவியின்கண்—சகவாசக - இனியவசனமுபதேசித்தவனே—திறல் - வலிமையையுடைய—வேல்கொடு-வேலாயுதத்தைக்கொண்டு—என்-எனது—புந்தி - இருதயத்தில்—வர-வரக்கடவாய்—கர-ஒளித்துநின்று—கன்னமறலிவிடாது-இயமனொருவன் கொள்ளைகொள்ளாமல்—உயிர்-என்னுயிரை—சேவலுக்கு-[illegible] வழியிலாக்காப்பாற்றும் பொருட்டாக—எ-று. நீ - தோன்றாவெழுவாய்-வர-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) [illegible]

கொடையிற்கன்னனே வள்ளலேயென்று புகழ்ந்திரப்பதை யொழிக்கும் ஞானசூரியனே, வள்ளிநாயகிதழுவுமார்பனே, பரமசிவனுக்குபதேசித்தவனே, என்னுயிரை யமன்கைப் பற்றிக்கொள்ளாதபடி யென்னைவந்துகாத்தருள்-என்பதாம். (௰௫)

சேவற்கொடியும் பனிசாந்தகனுந் திருக்கரத்துச்
சேவற்கொடியுங் கொடிதுகண்டாய்தினை சூழ்புனத்துச்
சேவற்கொடியுந் திவளத்தவளுந் தந்திக்களபச்
சேவற்கொடியு முடையாய்பிரியினுஞ் சேரினுமே.

இ-ள். சேவற்கு - இடபவாகனத்தையுடையபரமசிவனால்—ஒடியும்பல் - பல்லுதிர்க்கப்பட்ட—நிசாந்தகனும் - இருட்கூற்றாகிய ஆதித்தனும்—திருக்கரத்து - (உனது) அழகியகையினிடத்திலிருக்கின்ற—சேவற்கொடியும் - கொடியாகிய சேவலும்—கொடிதுகண்டாய் - பொல்லாதவைகளா யிருக்கின்றன—தினைசூழ்புனத்து- தினைநிறைந்தபுனத்தை—சேவல்-காப்பவளும்—கொடி - நீண்ட—உந்தி-கான்யாற்றின்—வளத்தவளும் - வளப்பத்தையுடையவளுமாகிய (வள்ளியம்மையையும்) —தந்தி - அயிராவதம் வளர்த்த—களப - சந்தனமணிந்த—சே-சிவந்த—வல் - சொக்கட்டான்காய்போன்றகொங்கையையும் —கொடியும் - கொடிபோன்றவிடையையுமுடைய (தெய்வானையையும்)—உடையாய் - இருபாகத்தும் வைத்திருக்கின்ற கந்தசுவாமியே—பிரியினும்- உன்னைப்பிரிந்த (பகல்) காலத்தும்—சேரினும் - உன்னையடைந்த (இராக்) காலத்தும்—எ-று. நிசாந்தகனும் - சேவற்கொடியும் - எழுவாய் - கொடிய - பயனிலை- ஏ-அசை-(கருத்து.) வள்ளிநாயகியையுந் தெய்வானை நாயகியை யுமுடையகந்தனே, உன்னைத்தழுவிய காலத்திரவுநீடியாமல் கோழிகூவியும்-உன்னைப்பிரிந்தகாலத்து மாலைவிரைந்துவராமல் பகல் நீடித்தும் கொடுமைசெய்வனவாயிருக்கின்றன-என்பதாம். (௰௬)

சேரிக்குவடு மொழிவிழியாடனச் செவ்விகுறச்
சேரிக்குவடு விளைந்ததன்றேநன்று தெண்டிரைநீர்
சேரிக்குவடு கடைநாளிலுஞ்சிதை வற்றசெவ்வேள்
சேரிக்குவடு புடைசூழ்புனத்திற்றினைவிளைவே.

இ-ள். சேர்-இசைந்த—இக்கு - கரும்பையும்—வடு - மாவடுவையும் (ஒத்த)—மொழிவிழியாள்-மொழியையும் விழியையு முடைய வள்ளி நாயகியின்—தனச்செவ்வி - கொங்கையின் றன்மை—குறச்சேரிக்கு-குறவர்குடியிருப்புக்கு—வடு - (காந்தருவமணம் நடந்த

தென்னும்) குற்றமாகியசொல்லை—விளைந்தது-உண்டாக்கினது—அன்றே-அக்காலத்திற்றானே—நன்று-நன்றாயிருந்தது—தெண்டிரை நீர்-கடலனைத்தும்—சேரி-ஒருமித்து—கு-உலகத்தை—அடு-அழிக்கின்ற—கடைநாளினும்-உகாந்தகாலத்தினும்—சிதைவற்ற-அழிவில்லாத—செவ்வேள் குமாரக்கடவுளது—சேரி-(தென்சேரி வட) சேரியாகிய—குவடு-மலையின்—புடை-பக்கத்தில்—சூழ்-சூழ்ந்த—புனத்தில்-தினைப்புனத்தில்—தினை-தினை, விளைவு-விளைவானது—எ-று. வடு-விளைவு-எழுவாய்-விளைந்தது-நன்று-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) குமாரக்கடவுளாளுகைக்குள்ளடங்கிய மலைப்பக்கத்திற் றினைநன்றாய்விளைந்தது-உடனே கன்னல்போன் மொழியும் மாவடுப்போல் விழியுமுடைய வள்ளிநாயகியின் யௌவனத்தால் குறவர்குடிக்கு வடுவிளைந்தது-எ-ம். (௰௭)

தினைவேத்தியன்புசெய் வேந்தன்பதாம்புயத் திற்பத்திபுந்
தினைவேத்தியமுகந் தேற்றினர்மாற்றினர் பாற்றினந்தீத்
தினைவேத்தியர்நெறி செல்லாதவிந்தியத் தித்தியினைத்
தினைவேத்தியங்குயிர் கூற்றாரினுஞ் சீயுடம்பே.

இ-ள். தினை-தினைப்புனத்துக்கு—ஏத்தி-இறைவியாகிய வள்ளிநாயகி—அன்புசெய்-இச்சைகொள்ளும்—வேந்தன்-குமாரக்கடவுளது—பதாம்புயத்தில்-திருவடித்தாமரையில்—பத்தி-அன்பையும்-புந்தி-அறிவையும்—நைவேத்தியம்-நைவேத்தியமாக—உகந்து விரும்பி—ஏற்றினர்-(சமர்ப்பித்து) வணங்கின வடியார்கள்—மாற்றினர்-(உண்மையாய்) ஒழித்துவிட்டார்கள்—பாற்றினம்-பருந்துக்கூட்டங்களும்—தீ-நெருப்பும்—தின்-பட்சிக்கத்தக்கதும்—ஐ-அழகிய—வேத்தியர்-அறிஞோர்—நெறி-(விதித்த) நல்வழியில், செல்லாத-ஒழுகாததும்—இந்திய-பஞ்சேந்திரிய வசத்ததும்—தித்தியினத்தின்-உணவுவகைகளினால்—நைவு-கழிவாகிய(மலசலாதிகளை)—ஏந்து-ஏந்திக்கொண்டதும்—இயங்குயிர்-(உண்ணின்று) இயங்கும்பிராணனை—கூற்று-யமனானவன்—ஆரில்-உண்டுவிட்டால்—ஊசிடும்-நாறிப்போகத்தக்கதுமாகிய—சீ-இகழ்ச்சிக்கிடமான—உடம்பு-தேகத்தை—எ-று. ஏற்றினர்-எழுவாய்-மாற்றினர்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து) வள்ளிநாயகிவிரும்பிய கந்தசுவாமியினது திருவடித்தாமரையில் அன்பையும் அறிவையும் செலுத்தினவர்கள் பருந்துக்குந்தீக்குமிரையாய்நெறியொழியையம்புலனுகர்ச்சியையுடைய மலபாண்டமும் பிராணன்விட்டுப்பிரிந்தானாறிப் வதுமாகிய உடலையொழித்துவிடுவார்கள்-என்பதாம். (௰௮)

சீயனம்போதி யெனவாய்புதைத்துச் செவிதரத்தோல்
சீயனம்போதி யமலையிற் றதை சிறுமுனிவன்
சீயனம்போதி கடைந்தான்மருகன்செப் பத்திகைத்தார்
சீயனம்போதி லரனுநிருக்கென் செயக்கற்றதே.

இ-ள். சீயன்-பார்வதிபாகரானசிவன்—நம்-நம்மை—போதி-உபதேசி—என-என்று—வாய்புதைத்து-வாய்மூடி—செவிதர-கேட்கவும்—தோல்-யானையும்—சீய-சிங்கமும்—நம்பு-தங்குமா புறைகின்றதும்—ஓதிய-கல்விக்குறைவிடமுமான—மலையிற்றதை-பொதியமலைக்குமுதல்வரான—சிறுமுனிவன்-அகத்திகமுனிக்கு—சீயன்-பாட்டனுகிய—அம்போதிகடைந்தான்-பாற்கடலைக் கடைந்தவிஷ்ணுவினது—மருகன்-மருமகனுன குமாரக்கடவுள்—செப்ப-உபதேசிக்க—திகைத்தார்-(பிரணவப்பொருள் தெரியாமல்) தியக்கமுற்றிருந்தார்—சீ-இகழ்ந்தக்க—தனம்போதில்-அன்னவாகனத்தின்மேற்செல்லும்—அரன்-பிரமன்—ஆதி-முதன்மையாகிய—ருக்கு-வேதத்தை—என்-என்ன—செய-செய்யும்படி—கற்றது-கற்றுக்கொண்டது—எ-று. அரன் - எழுவாய் - கற்றது-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) பார்வதிபாகரான பரமசிவன் வாய் மூடிக்கேட்கவும், திருமால்மருகனுன குமாரக்கடவுள் பிரணவப் பொருளைச் சொல்லதிகைத்துநின்ற பிரமா ஆதிவேதத்தை யென் கற்றான்-என்பதாம். (௰௬)

செயதுங்கபத்திரி போற்றும்பகீர திகரசெவ்வேற்
செயதுங்கபத்திரி சூடுங்குறத்தி திறத்ததண்டஞ்
செயதுங்கபத்திரி பத்திரியாதத்தர் செல்வதென்பாற்
செயதுங்கபத்திரி யத்திரியாதிமொன் சிந்தையிலே.

இ-ள். செய-சிறந்த—துங்கபத்திரிபோற்றும்-துங்கபத்திரியென்னும் நதிவணங்குகின்ற—பகீரதிகர-கங்காதேவியின்கையிலிருப்பவனே—செவ்வேல்-சிவந்தவேலாயுதத்தையுடைய—செய-செயம்பொருந்திய குமாரக்கடவுளே—துங்கபத்திரி-சுரபுன்னையிலையை—சூடும்-புனைகின்ற—குறத்திதிறத்த-வள்ளிபங்காளனே, தண்டம்-தண்டாயுதமும்—செய-வெற்றியும்—துங்க-பெருமையும்—பத்தி-ஒழுக்கமுமுடைய—ரிபு-மாறுபட்ட (காலன்)—திரி-கெடும்படி (உதைத்த)—பாதத்தர்-திருவடியையுடைய பரமசிவன்—செல்வ-புதல்வனே—தென்பால்-தென்திசையில்—செய்-போகச்செய்வதாகிய—அதுங்கு-யாவருமொதுங்கும்—அபத்து-தீநெறியினுல்—இரிய-எனதுசிந்தைமுறிந்தோட—திரியாது-

உழலாமல்—இரு - நீதங்கியருளவேண்டும்—என்சிந்தையில் - என் மனதின்கண்ணே—எ-று. நீ-தோன்ற -வெழுவாய்-இரு-பயனிலை- (கருத்து) கார்த்திகேயனே, வேலாயுதனே, வள்ளிநாயகனே, பரமசிவனது மைந்தனே, யான் இயமதண்டனையை விலக்குமவநெறியிற்சிக்காவண்ணம் என்சிந்தையில் வீற்றிருக்கவேண்டும்-எ-ம்.()

சிந்தாகுலவரி சைப்பெருமூருநஞ் சீருமென்றோர்
சிந்தாகுலவரி டத்தணுகாதருள் டீமதலை
சிந்தாகுல்வரி மாயூரவீர செகமளப்பச்
சிந்தாகுலவரி மருகசூரனைச் செற்றவனே.

இ-ள். சிந்தா - ஒருக்காலும் அழியமாட்டாதுக்ள்— குலவரிசைப்பெரும் - நமதுவமிசபாரம்பரைநாமமும்—ஊரும் - நமதுநகரமும்—நஞ்சீரும்-நமதுசிறப்பும்—என்றோர் - என்றெண்ணுகின்ற—சிந்தாகுலவரிடத்து-வருந்துமனத்தையுடைய அஞ்ஞானிகள்பால்—அணுகாதருள் - சேராதிருக்க வணுக்கிரகிக்கவேண்டும்—தீமதலை, அக்கினியிற்பிறந்தகோழியை—சிந்தா - கொடியாகக்கொண்டவனே—குலவு-பிரகாசிக்கின்ற—அரி - பச்சைநிறம் பொருந்திய—மாயூரவீர - மயிலேறுஞ்சேவகனே — செகம் - பூமியை— அளப்ப-அளக்கும்படி—சிந்தாகு-வாமனமாகி—உலவு- உலாவின—அரி-விஷ்ணுவின்—மருக-மருகனே—சூரனை- சூரனை—செற்றவனே-செயித்தவனே—எ-று. நீ-தோன்றாவெழுவாய் - அணுகாதருள்-பயனிலை. (கருத்து) கோழிக்கொடியோனே, பச்சைமயில் ~~வீரனே, வாமனவதாரங்கொண்ட~~ மான்மருகோனே, சூரசங்காரனே, லௌகீகவாழ்வை நித்தியமாய் நம்பி மனம் வருந்துவோர்பாற் சேராதிருக்க வெனக்கருள்செய்-என்பதாம். (௨௧)

செற்றைவரும்பழ னஞ்சோலையிஞ்சி திகழ்வரைமேற்
செற்றைவரும்பழ னிக்கந்ததேற்றிடு நூற்றுவரைச்
செற்றைவரும்பழ நாடாளநாடிகண் செய்விடுத்த
செற்றைவரும்பழ மாங்கூடுவேவத்தி னத்தில்வந்தே.

இ-ள். செற்றை - செற்றையென்னுமீனினம்—வரும் - உலாவுகின்ற—பழனம் - வயலும்—சோலை- பொழிலும்—இஞ்சி-மதிலும், திகழ் - விளங்காநின்ற—வரைமேல் - பருவதத்தின்மேல்—செல்-மேகம்—தைவரும் - தவழுகின்ற—பழனிக்கந்த- பழனிமலைக்கந்தனே—தேற்றிடு-அபயந்தந்தருள்வாய்—நூற்றுவரை — துரியோதனன்முதலிய நூறுபேரையும்—செற்று-கொன்று—ஐவரும்- பாண்

டவர்கள்—பழநாடு - பழையராச்சியத்தை—ஆள - ஆளும்படி—நாடி - கருதியகிருஷ்ணமூர்த்தியினது—கண்-விழியாகிய (ஆதித்தன்)—சேய்-மைந்தனாகியகாலன்—விடுத்த -அனுப்பிய—செற்றை வரும்-தூதர்கூட்டம்வரும்—பழமாங்கூடு - வார்த்திகத்தையடைகின்றவிவ்வுடலானது—வேம்-பிராணனீங்கித்தகிக்கப்படுகின்ற—அத்தினத்தில்வந்து-அன்றெளிலெழுந்தருளிவந்து—எ-று. நீ-தோன்றுமெழுவாய்-தேற்றிடு - பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) பழனிமலையாதிபனே, விஷ்ணுவின் விழியாகிய சூரியனதுமைந்தனாகிய காலன்விடுத்த தூதர்கூட்டம்வரும் புழுக்குரம்பையாகிய என்னுடலழியுங்கால் நீ யெழுந்தருளிவந்து அபயந்தந்தருள்-என்பதாம். (உஉ)

தினகரராக்கர தங்கெடுத்தார்குரு தேசிகர்செந்
தினகரராக்கர மாறுடையார்தெய்வ வாரணத்தந்
தினகரராக்கர சத்தியின்றிலத் தேவர்நண்ப
தினகராக்கர தந்திரீவரீர்வர் செகமெங்குமே.

இ-ள். தினகர-பகன்பூடாவென்னுமிரண்டாதித்தர்களுடைய—அக்க - கண்ணையும்— ரதம் - பல்லையும்—கெடுத்தார்-அழித்தபரமசிவனுக்கு — குருதேசிகர் - போதகாசிரியரும் — செந்தினகரர்-செந்திற்பதியினரும்—அக்கரமாறுடையார்- சடாக்ஷரப்பொருளானவரும்—தெய்வ-தெய்வீகமாகிய—ஆரண - வேதம்பூசித்த—தந்தி-பாம்புபோன்றபிரகாரத்தையுடைய—நகர் - திருச்செங்கோட்டுமலையையுடையவருமாகிய (கந்தசுவாமி)யினது—அர - அரத்தாற்கூர்மையிட்ட—கர - திருக்கையிற்றரித்த—சத்தி - வேலாயுதமானது —இன்றில்-இல்லாவிட்டால்—அத்தேவர் நண்பதி- அத்தேவர்கள்பொருந்தியபொன்னகரமும்—ந - இல்லாமற்போவதுமன்றி-கர-வஞ்சகநிறைந்த—ரக்கர்-அசுரரும்—அதந்திரீவர்- இறப்புமொழிவார்கள் — ஈர்வர்செகமெங்கும் - உலகமுழுவதையும்நிர்மூலமாக்கியும்விடுவார்கள்—எ-று. அரக்கர்-எழுவாய்-அதந்திரீவர்- ஈர்வர்-பயனிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) பரமசிவனுக்குக்குருவாய் செந்தூரில்வாழும் சடாக்ஷரப்பொருளாகிய திருச்செங்கோட்டு மலையையுடைய கந்தசுவாமியினது திருக்கைவேலெழுந்தருளாவிடில் அமராபதி யழிந்துபோவதுமன்றி அசுரரும் ஸ்திரமாயிருந்து உலகமுழுவதையு நாசஞ்செய்துவிடுவார்கள்-என்பதாம். (உ௩)

செகம்புரவார்கிளை யெல்லாமருண்டு திரண்டுகொண்ட
செகம்புரவாதிங்கள் செய்வதென்னேமயல் செய்யவன்பு
செகம்புரவாச மெனத்துயில்வார்செப்ப பங்கபங்க
செகம்புரவாமூரல் செந்தூரவென்னைத் தெளிதருமே.

இ-ள். செகம் - உலகத்திலும்—புர-ஊரிலுமுள்ள —வார் - ஒழுங்கான— கிளையெல்லாம் - சுற்றத்தாரெல்லாரும்—மருண்டு- மயங்கி—திரண்டுகொண்டு-கூடிக்கொண்டு—அசெ - ஆட்டினுடைய—கம்-தலையை—புரவாது-காப்பாற்றாமல், இங்ஙனன்-இவ்விடத்தில், செய்வதென்னே - வெறியாடற்செய்ய நினைப்பதென்னவிபரீதம்—மயல் - (கைக்கிளையாகமயங்கியவிம்மாதின்) விரகதாபம்- செய்ய-சிவந்த—வன்- வலிய—புசெகம் - ஆதிசேடனை—புரவாசமென-ஆதியானவிடமாய்க்கொண்டு—துயில்வார்- திருக்கண்வளர்கின்றதிருமால்—செப்பு - புகழ்கின்ற—அபங்க- பங்கமிலாதவனே—பங்கசெ-தாமரைத்தடாகத்தில் —கம்பு-சங்கினங்கள்—உரவா-உரக்க—முரல்-சப்திக்கின்ற—செந்தூர- திருச்செந்திற்பதியோனே—என்ன-என்றுசொல்லில்—தெளிதரும்-(அக்ஷணமே) தீர்ந்துவிடுவது நிச்சயம்—எ-று. மயல்- எழுவாய்-தெளிந்திடும் - பயனிலை - ஏ- அசை. (கருத்து) பந்துகளெல்லாரும் மயங்கி வெறியாட்டைப் பலியிடுவதா லிவள்மையல்தணியுமோ (தணியாது) திருமால் புகழத்தக்க மாசற்றவனே-செந்தூரானேயென்று சொல்லிற்றணிந்திடும்-என்பதாம். (௨௪)

தெளிதருமுத்தமிழ் வேதத்திற்றெய்வப் பலகையின்கீழ்
தெளிதருமுத்தமி ழாநித்தர்சேவித்து நின்றதென்னுள்
தெளிதருமுத்தமிழ் தேய்நகைவாசகச் செல்விதினைத்
தெளிதருமுத்தமிழ் செவ்வேளிருப்பச் செவிகுனித்தே.

இ-ள். தெளிதரு-ஆராயப்படுகின்ற, முத்தமிழ்- இயல் - இசை, நாடகம் - எனும் முத்தமிழிலும், வேதத்தில் - வேதத்திலும், தெய்வப்பலகையின்கீழ் - தெய்வத்தன்மையானசங்கப்பலகையிலும், தெளி - மாசற்ற, தரு - குற்றலின்கீழும், முத்து - முந்தியிருந்தருளுகின்ற, அமிழாநித்தர்- அழிவில்லாதநித்தியராகியபரமசிவன், சேவித்துநின்றதென் - பணிந்துநின்றகாரணமென்ன, நாள்-நக்ஷத்திரம் (போல) தெளிதரு - பிரகாசிக்கும், முத்து - முத்தையும், அமிழ்து - தேவாமுதத்தையும், ஏய் - ஒத்த, நகை - பல்லையும்—வாசக - சொல்லையுமுடைய, செல்வி - மங்கையாகிய, தினை-தினையை, தெளி - கொழிக்கின்றவள்ளிநாயகியார், தருமுத்து - கொடுக்குமுத்தத்தினால், அமிழ் - ஆநந்தத்திலாழ்ந்தவராகிய, செவ்வேள் - முருகவேளானவர். இருப்ப - எழுந்தருளியுபதேசிக்க, செவிகுனித்து - செவியைத்தாழ்த்திக்கொண்டு - எ- று. நித்தர் - எழுவாய் - சேவித்துநின்றதென் - பயனிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) வள்ளிநாயகியின் முத்தத்தால்மகிழும் குமாரவேளிருந்துபதேசிக்க

திகழுமலங்கற் கழல்பணிவார்சொற் படிசெய்யவோ
திகழுமலங்கற் பகவூர்செருத்தணி செப்பிவெண்பூ
திகழுமலங்கற் பருளுமென்னுமமண் சேனையுபா
திகழுமலங்கற் குரைத்தோனலதில்லை தெய்வங்களே.

இ-ள். திகழும்-விளங்காநின்ற—அலங்கல்- மாலையையணிந்த—கழல்-தனதுதிருவடியை—பணிவார்- வணங்குவோர்—சொற்படி-செய்ய-திருவாக்கின்படி நடக்க—ஓதி-தமிழ்வேதமென்னுந் தேவாரத்தைமொழிந்தருளினவரும்—கழுமலம் - தானவதாரஞ்செய்த சீகாழியையும்—கற்பகவூர் - தான்காத்தருளிய கற்பகத்தருவையுடைய அமராபதியையும்—செருத்தணி - தானுறையுந்திருத்தணிகையையும்—செப்பி- துதிசெய்து—வெண்பூதி - திருவெண்ணீறானது—கழும்-போக்கடிக்கும்—மலம்- மும்மலத்தையும்—கற்பு - பரம்பொருளிதேயென்று நம்புங்கற்புடைமையை, அருளும் - கொடுத்தருளும், என்னு-என்றுநினையாத, அமண்-சமணர், சேனை - கூட்டங்களை, உபாதி-வருத்தமான, கழு-கழுவிலேற்றி, மலங்கற்கு-கலக்கமுற்றழியும்படிக்கு, உரைத்தோனலது - வாதுமொழிந்த சம்பந்தப்பிள்ளையுமாகிய குமாரக்கடவுளையன்றி, இல்லைதெய்வங்களே - பிரத்திக்ஷமான தெய்வங்கள்வேறில்லை—எ-று. தெய்வங்கள் - எழுவாய் இல்லை-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) தன்னடிக்குத்தொண்டர்க்கு நன்னெறியாக தேவாரத்தை மொழிந்தருளினவரும் திவ்வியஸ்தலங்களைத் துதியாமலும் திருநீற்று மகத்துவத்தைக் கைக்கொள்ளாமலுமிருந்தசமணர்கள் கழுவேறும்படி வாதினால் வென்றவருமாகிய சம்பந்தாவதாரங்கொண்ட குமாரக்கடவுளையன்றி வேறு தெய்வமில்லை-என்பதாம். (உக)

தெய்வமணம்புணர் தீகால்வெளிசெய்த தேவரைந்த
தெய்வமணம்புண ராரிக்குமருக செச்சையந்தார்
தெய்வமணம்புண ருங்குழலாளைத் தினைப்புனத்தே
தெய்வமணம்புணர் கந்தனென்னீருங்க டிதறவே.

இ-ள். தெய்வ - தேவர்களையும்—மண் - பூமியையும்—அம்பு-சலத்தையும்—உணர் - அறிவையும்—தீ-நெருப்பையும்—கால்- காற்றையும்—வெளி-ஆகாசத்தையும்—செய்த - படைத்த—தே- பிரமாவானவன்—வரைந்தது-பொறித்தலிபியை—எய்வ - (குமாரக்கடவுளினது நாமகீர்த்தனமானது) செயிக்குமாதலால்—மண் - மாசற்ற—அம் - அழகிய—புள்- கருடவாகனத்தையுடைய—நராரிக்கு-நரசிங்கஅவதாரமெடுத்ததிருமாற்கு—மருக - மருகோனே—செச்

சையந்தார் - அழகியவெட்சிமாலையையணிந்த—தெய்வ-கடவுளே —மணம்புணரும் - வாசனையையணிந்த—குழலாளை - கூந்தலையுடைய (வள்ளி) நாயகியை—தினைப்புனத்தே - தினைப்புனத்திலே —தெய்வமணம்புணர் - காந்தருவமணமாகப்புணர்ந்த—கந்தன் - குமாரக்கடவுளே—என்னீர்- என்றுதோத்திரம்பண்ணுங்கள்—உங்கள்-உங்களுடைய—தீது- வினை—அற - ஒழியும்படி—எ-று. நீர்-தோன்றுமெழுவாய்-என்னீர் - பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) திருமான்மருகோனே வெட்சிமாலையை யணிந்தோனே - வள்ளிநாயகியைத் தினைப்புனத்தின் மணந்த கந்தசுவாமியேயென்று துதித்தாலது பஞ்சபூத முதலானவற்றைப் படைத்த பிரமாவின் விதியையு நீக்குமாதலா லுங்கள் தீவினையறும்பொருட்டு அப்படி துதியுங்கள்-என்பதாம். (௧௰)

தீதாவசவ னுபவிக்கமண்ணிலும் விண்ணிலுஞ்செந்
தீதாவசவ னியாகஞ்செய்வேதிய ரோதியங்காத்
தீதாவசவ னிமலர்செல்வாசாக் கிரவசத்த
தீதாவசவன் புறப்பாலொனுமுத்தி சித்திக்கவே.

இ-ள். தீதா -பொல்லாங்காகிய—வசவு - இகட்சிச்சொல்லை—அனுபவிக்க - அனுபவித்தற்கிடமாய்—மண்ணிலும் - பூலோகத்திலும்—விண்ணிலும்-தேவலோகத்திலும்—புகழையும் - போகத்தையும்பெறநினைத்து—செந்தீ- சிவந்தவக்கினிபகவான்—தாவு-எழுகின்ற— அச - ஆட்டை—அனியாயஞ்செய் - சீவகாருணியமில்லாலவதைத்து யாகஞ்செய்கின்ற—வேதியரோ - மறையோரோ—தியங்கா- இனியப்படித்திகைக்கர்த—தீ - நல்லறிவை—தா-தந்தருள்வாயென்றும், வசவ - இடபவாகனத்தையுடைய, நிமலர்- பரமசிவனது, செல்வா - மைந்தனே, சாக்கிரவசத்து - ஆன்மாசாக்கிரவவத்தையிலறிவோடிருக்கிறகாலத்திலும், அதிதா - துரியாதீதவவத்தையிற்கருவிகரணங்களொடுங்கி, வச - வசமாகுங்காலத்திலும். அன்புறப்பாலெனும் - உனக்கெங்களிடத்திலன்புண்டாகி கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுந்துதியுங்கள், முத்தி - மோக்ஷமானது, சித்திக்க-உங்களுக்கிடைக்கும்படி—எ-று. நீங்கள் தோன்றாவெழுவாய் - துதியுங்கள் - பயனிலை - ஏ - அசை - (கருத்து) இம்மையிற்புகையும் - மறுமையிற்போகத்தையும் பெறநினைத்து பழிக்கஞ்சாமல் சீவனைக்கொன்று வேள்விசெய்கின்ற மறையோரோ முத்திவேண்டுமானால் பரமசிவனது மைந்தனே - சாக்கிரவவத்தையிலும் துரியாதீதத்திலும் எங்களுக்கு நல்லறிவுண்டாக அன்புவைத்தருளென்று துதியுங்கள்-என்பதாம். (௰௧)

சித்திக்கத்தத்து வருத்திரபாலக செச்சைகுறிஞ்
சித்திக்கத்தத்து வாரத்தியின்மா வென்ற சேவகவிச்
சித்திக்கத்தத்து வார்வாய்மொழிமாதர்க் கெனுந்திணைவா
சித்திக்கத்தத்து வருத்தப்படாதுநற் சேதனமே.

இ-ள். சித்திக்க - அடியேனுக்குக் கிடைக்கவருளவேண்டும், தத்துவ - தத்துவசொரூபியே, ருத்திரபாலக - சிவனது மைந்தனே, செச்சை - வெட்சிமாலையணிந்த, குறிஞ்சித்தக்க - குறிஞ்சிநிலத்திற் சிறக்கின்றவனே, தத்து - அலைமோதுகின்ற, உவர் - உவர்ப்பையுடைய, அத்தியில் - சமுத்திரத்தின்கண், மா - மாவுருக்கொண்ட சூரனை, வென்ற - ஜெயித்த, சேவக - வீரனே, இச்சித்து - விரும்பி, இக்கத்து - கரும்பும், அத்துவர் - அந்தசிவந்தபவளமும், வாய் - வாயும், மொழி - மொழியுமாகும், மாதர்க்கு - மடவார்க்கு, எனுந்திணை - என்று நலம்புனைந்தார்க்குங் காமநூலை, வாசித்து - ஒழியாமற்படித்து, இக்கத்தத்து - இதற்கினமான வெகுளியினால், வருத்தப்படாது - துன்பமடையாது, நற்சேதனம் - நல்லஞானவறிவு -எ-று. நீ - தோன்றாவெழுவாய்-சித்திக்கவருளவேண்டும் - பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) தத்துவசொரூபியே-சிவனது புத்திரனே-குறிஞ்சிநிலத்திறைவனே - சமுத்திரத்தின்கண் சூரனை வதைத்தவனே-மாதரது சொல்லைக் கரும்பென்றும் - வாயைப் பவளமென்றும்-நலம்பாராட்டும் காமநூலின் வாஞ்சையையும் - வெகுளியையும் விட்டு உன்னையறியும் நல்லறிவை-எனக்குக் கிருபைசெய்யவேண்டும்-என்பதாம். (௩௨)

சேதனந்தந்துறை யென்றுமைசெப்புங் குருந்துறைகாற்
சேதனந்தந்துறை யல்லிமன்வாவிச்செந் தூர்கருத
சேதனந்தந்துறை யென்றறியார்திற நீங்கிநெஞ்சே
சேதனந்தந்துறை மற்றுமுற்றுடித் திரிகைவிட்டே.

இ-ள். சே-அழகிய, தனந்தந்து - திருமுலைப்பாலூட்டி, உறு-பெரும்பேறுயுற்ற, ஐயென்று - ஐயனேயென்று, உமைசெப்பும்-பார்வதியருமையாய்மொழியும், குருந்து - பாலகனாகிய குமாரக்கடவுள், உறை-அமர்ந்தருளிய, காற்சேது-சிவந்தகாலையுடைய, அன்னம்-அன்னங்களும், தந்துறை-நூலோடுகூடிட, அல்லி-ஆம்பல்களும், மன்-அகலாதிருக்கின்ற, வாவி-தடாகங்கள்சூழ்ந்த, செந்தூர்-திருச்செந்திற்பதியை, கருத்து-நீசிந்தைசெய், அசேதனம்- அறிவின்மையான, தம் - தங்கள்தங்கள், துறையென்று - சமயக்கோட்பாடென்று, அறியார்திறநீங்கி - தெளியாமலுழலும் பரசமயவாதி

களின் கூட்டத்தைநீங்கி, நெஞ்சே-மனமே, சேது-சேதுமுதலிய, அனந்தந்துறைமற்றும்-மற்றனேக கடல்நதிகளையும், உற்றுடித்திரிகைவிட்டு-போய்ப்போய்த் தானஞ்செய்தலைவதைவிடுத்து - எ-று. நீ-தோன்றுமெழுவாய்-கருது-பயனிலை-எ அசை. (கருத்து) நெஞ்சமே பரசமயவாதிகளோ டிணங்காமல் சேதுமுதலிய தீர்த்தங்களாடக்கருது மனதைவிட்டும் பார்வதி திருமுலைப்பாலுண்ட குமாரக்கடவுள் வாசஞ்செய்கின்ற திருச்செந்தூரையே நாடுக - என்பதாம். (௩௩)

திரிகையிலாயிர வெல்லாழிமண்விண் டருசிரபாத்
திரிகையிலாயிர வானந்தநாடகி சேரிமகோத்
திரிகையிலாயிர மிக்குமைந்தாசெந்தி லாயொருகால்
திரிகையிலாயிரக் கோடிசுற்றோடுந் திருத்துளமே.

இ-ள். திரிகையிலாய்-மாறுபடாதநித்தியனே, இரவு - இராத்திரியையும், எல்-பகலையும், ஆழி-கடலையும், மண் பூமியையும், விண்-ஆகாசத்தையும், தரு-மூவரின் முதல்வனாயிருந்து சிருஷ்டித்தவரும், சிரபாத்திரி-பிரமகபாலத்தைப் பலிக்கலமாகக் கொண்டவரும், கயிலாயி-கயிலாசத்தையுடையவரும், ரவு-ஆரவாரத்தையுடைய, ஆனந்தநாடகி - ஆனந்தநடனஞ்செய்கின்ற பரமசிவனுக்கும், சேர்-அவர்பாலிருக்கின்ற, இமகோத்திரி-இமயமலையின், கையில்-இடத்திலுற்பவித்துவளர்ந்த, ஆயி-பார்வதிக்கும், ரமிக்கும் - மகிழ்வை விளைக்கும், மைந்தா - புதல்வனே, செந்திலாய் - திருச்செந்திற் பதியோனே, ஒருகால்-ஒருதரம், திரிகையில்-குலாலன்சக்கரஞ் சுற்றிவருவதற்குள், ஆயிரக்கோடிசுற்றோடும் - ஆயிரங்கோடிதரஞ் சுற்றிவருவதாகிய, திருத்துளம்-(என்னுடைய) மனதைத்திருத்தி யருளவேண்டும் - எ-று. நீ-தோன்றுமெழுவாய்- திருத்து-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) நித்தியமானவனே-சராசரங்களைப்படைத்தும் பிரமகபாலமேந்தியும் ஆனந்தநடனஞ்செய்து கயிலாசத்தி லுறைகின்ற-பரமசிவனுக்கும் - இமயமலையின் குமாரியாகிய பார்வதிக்கு மைந்தனே-திருச்செந்திற்பதியோனே- என்னுள்ளமானது குலாலன்சக்கர மொருதரம் சுற்றுவதற்குள் - அனேககோடிதரம் சுற்றிவருகின்றது அதையடக்கி யருளவேண்டும்-என்பதாம். (௩௪)

திருத்துளவாரிகல் போதுடன்சேன்மழை தாங்குஞ்சங்க
திருத்துளவாரிதி கண்டுயிலாதிசெ யன்மாண்டசித்தை
திருத்துளவாரன்னை செந்தூரையன்னள்செம் மேனியென்பு
திருத்துளவார்சடை யீசர்மைந்தாவினிச் செச்சைநல்கே.

இ-ள். திருத்துளவார் - திருத்துழாய்மாலையையணிந்த விஷ்ணுவினது—இகல்-கரியநிறத்தைப்பகைக்கின்ற—போதுடன் - மாலைக்காலத்தோடு—சேண்- ஆகாசத்தினின்றும்—மழைதூங்கும்-மழைபெய்கிறது—சங்கது - சங்கினங்களை—இருத்துள - உடையதாயிடமகன்ற—வாரிதி-சமுத்திரம்—கண்டுயிலாது - ஓயாமல் முழங்குகின்றது—இசெயன்மாண்டசிந்தை - இந்தவிரகதாபத்தினால்மெய்மறந்துகிடக்கின்றவென்மனதை—திருத்து- ஆற்றுதற்கு—உள-உரியவர்—ஆர்-யார்—அன்னை-தாயும்—செந்தூரையன்னள்-பகையாகிய செந்திற்பதியை யொத்திருக்கின்றாள்—செம்-சிவந்த - மேனி-திருமேனியில்—என்பு-எலும்பையும்—உதித்தருள - உதிரத்தக்க திருநீற்றுப் பொடியையுமுடைய—வார் - நீண்ட—சடை - சடாபாரத்தையுமுடைய—ஈசர்-பரமசிவனது—மைந்தா - புதல்வனே—இனி-இனிமேல் சகிக்கப்படாதாதலால்—செச்சை - உனதுவெட்சிமாலையை—நல்கு-எனக்களித்தருளவேண்டியது—எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்-நல்கு-பயனிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) திருமேனியில் நீறும் எலும்பு மணிந்த நீண்டசடாபாரத்தையுமுடைய பரமசிவனதுமைந்தனே - கார்காலமும் மாலைப்போதும் ஒத்திருக்கின்றன-சமுத்திரமுமுழங்குகின்றது என்னைத்தேற்றுபவரியாவர் அன்னையும்பகையாயிருக்கின்றனள் - ஆதலாலினிச்சகிக்கமுடியாது உனதுவெட்சிமாலையைத் தந்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௬௫)

செச்சையவாவி கலயில்வல்வாயிடைச் சேடனிற்கச்
செச்சையவாவி பருகுஞ்சிகாவல செங்கைவெந்தீ
செச்சையவாவி விடுகெனுஞ்செல்வநின் றாளணுகச்
செச்சையவாவி னுயிர்வாழ்வினியலஞ் சிர்ப்பினுமே.

இ-ள். செச்சை-வெட்சிமாலை யுடையோனே—வாவு-தாவுதலையும்—இகல்-பகையையும்—அயில்-கூர்மைபொருந்திய—வல்-வலிய—வாயிடை-வாயினிடத்தில்—சேடன்- பாம்பு—நிற்க - இருக்க—சே-சிவந்த—சைய-மலையின்கண்—ஆவி - அதனுயிரை—பருகும்-உண்ணுகின்ற—சிகாவல- மயில்வாகனனே—செய்-சிவந்த—கை-கரகத்தினிலேந்தி—வெம்-வெவ்விய—தீ - அனற்பொறியை—செச்சைய-ஆட்டுவாகனத்தையுடைய வக்கினிதேவனே—வாவி- சரவணப்பொய்கையில்—விடுகெனும் - (பரமசிவன்) கொண்டுபோய்விடுகென வதினுற்பவித்த—செல்வ-பாலகனே—நின்றாள்- உன்னுடையதிருவடிகளை—அணுகச்சே - நாங்களடையக் கிருபைசெய—சை - இகழ்தற்கிடமான—அவாவின் - ஐம்புலவாசையால்—உயிர்வாழ்வு-உயிரோடுவாழ்வதை—இனியலம்- இனியுடையேமல்லே

ம்—சீர்ப்பினும்-செல்வமதிகரிக்கினும்—எ-று. நீ-தோன்ற வெழு வாய் - அனுகச்சே - பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) வெட்சிமாலை யுடையவனே - பாம்பினுயிரையுண்ணு மயில்வாகனனே - பரமசி வனிடத்தி லனற்பொறியாய்த் தோன்றி வக்கினிதேவனாற்சரவணப் பொய்கையில் விடப்பட்டதில் வளர்ந்தபாலகனே - இனி நாங்கள் மிகுந்தசெல்வமடையினு மவ்வாசையிலழுந்தி யுடலையோம்போம் நின்றிருவடியிற் சேர்த்துக்கொள்-என்பதாம்.

சீர்க்கைவனப்பு மலர்வேங்கையானவன் செஞ்சிலையோர்
சீர்க்கைவனப்பு னிதத்தவவேடன் றினைவளைக்குஞ்
சீர்க்கைவனப்பு னமதுருக்காட்டிய சேய்தமிழ்நூற்
சீர்க்கைவனப்பு னிமிர்சடையோன்மகன் சிற்றடிக்கே.

இ-ள். சீர்க்கை-மனத்திருத்துதல்—வனப்பு- அழகாகும்—மலர்- புஷ்பங்களையுடைய—வேங்கையானவன் - வேங்கைமரமாய் நின்ற வனும்—செஞ்சிலையோர்-அழகியவில்லையுடைய குறவர்கள்—சீர்- சந்தேகப்பட்டதன்மையை—கை - கோபித்து—வன-வனத்தில்— புனித-பரிசுத்தமான—தவவேடன் - தவவேடங்கொண்டவனும்— தினைவளைக்கும்-தினைப்புனத்தைக்காக்கின்ற—சீர்க்கு-சிறந்தவள்ளி நாயகிக்கு—ஐவனப்புனமது - மலைநெல்விளைகின்றப்புனத்தின்க ண்—உருக்காட்டியசேய் - தன்னிஜரூபத்தைக்காட்டிய குமரனும் —தமிழ்நூற்சீர்க்கு - இயற்றமிழ்நூலுக்குரிய முப்பதுசீருக்கும் — ஐ-புலவனாகியதேவனும்—வன-கங்கையையும்—புல்- அறுகையு மணிந்த—நிமிர்-நீண்ட—சடையோன்-சடாபாரத்தையுடைய பர மசிவனது—மகன் - மைந்தனுமாகிய முருகக்கடவுளினது—சிற்ற டிக்கு-சிறியதிருவடித்தாமரைகளை யடைதற்கே—எ-று. சீர்க்கை- எழுவாய்-வனப்பு-பயனிலை-ஏ - அசை. (கருத்து) தினைப்புனத்தில் முன்சந்தேகித்த சந்தேகம் குறவர்நீங்கும்படி வேங்கைமரமாய் நின்றவனும் தவவேடங்கொண்டு வள்ளிநாயகிக்குத் தன்னிஜரூபத் தைக் காண்பித்தவனும்-இயற்றமிழ்ப் புலமையையுடைய பரமசிவ னது மைந்தனுமாகியக் குமாரக்கடவுளினது திருவடியை யடைத லே யழகாகும்-என்பதாம். (௩௭)

சிற்றம்பலத்தைய ரன்புநெய்நூற்றிரி சிந்தையிடுஞ்
சிற்றம்பலத்தை வரஞானதீபமிட் டார்க்குப்பரி
சிற்றம்பலத்தை யருளுஞ்செந்தூரர் பகைக்குலமாஞ்
சிற்றம்பலத்தை பதவாந்தோணிலிந் தீவரமே.

இ-ள். சிற்றம்பலத்து - ஞானவெளியாகிய—ஐவர் - சுவாமியும்—அன்பு - பக்தியென்னும்—நெய் - நெய்யைவார்த்து—நூல்-ஆகமநூலென்னும்—திரி-திரியை—சிந்தை - இருதயமாகிய—இடம்-தீபமேற்றுகின்ற—சில்-தகழியிலிட்டு—தம்ப - ஆன்மாவுக்குப்பற்றுக்கோடாகிய — லத்தைவர - கிருபையுண்டாகும்பொருட்டு—ஞானதீபம் - மெய்ஞ்ஞானதீபத்தை—இட்டார்க்கு-ஏற்றினவடியார்களுக்கு—பரிசில் - ஈவாக—தம்பலத்தை-தமதுசாயுச்சியமென்னும்பலனை—அருளும் - கிருபைசெய்கின்ற—செந்தூரர்-திருச்செந்திநாயகருமாகிய கர்த்தசுவாமியினது—பகைக்குலமாம் - சத்துருக்களாகியவசுரக்குலத்தைவேரறுத்த—சிற்று - சிறிய—அம்பல- பாணமல்ல—தைப்பது - என்னிருதயத்தில்தைத்துவருத்துவது—அவர் அக்கடவுளது—அம்- அழகிய—தோளில் - புயத்திலணிந்த—இந்தீவரம் - நீலோற்பலமாகியபாணமே—எ-று. இந்தீவரம் - எழுவாய்-தைப்பது-பயனிலை-ஏ - அசை - (கருத்து) இருதயத்தைத் தகழியாக்கி அன்பாகிய நெய்யைவார்த்து-ஆகமமாகிய திரியையிட்டுஞானதீபத்தைவிளக்காயேற்றின வடியார்களுக்குச் சிதாகாசமான சாயுச்சிய பதவியையருளுகின்ற திருச்செந்திநாயகர் சத்துருசங்காரஞ் செய்த பாணமிருக்க அவர்புயத்திலணிந்தநீலோற்பலமாலையே மன்மதன்பாணத்திலொன்றாக வென்னகத்திற்றைக்கின்றது-எ-ம். (௯அ)

தீவரகந்தரி தாம்பகிராருற வாணசெம்பொற்
றீவரகந்தரி யாநொந்தபோதனிற் செச்சையவிந்
தீவரகந்தரி சிந்துரைபாக சிவகரண
தீவரகந்தரி புதிருனதடி சேமநட்பே.

இ-ள். தீ - தீய்ந்துபோன—வரகு - வரகென்னுந்தானியத்தில்—அந்து- வண்டுகளால்—அரி-அரிக்கப்பட்டபதனையும்—தாம்பகிரார்-தாம்பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள் — உறவான - உறவினராய்—செம்பொன்றீவர்- சிவந்தபொன்விளையுந்தீவிலிருப்பவரும்—அசுந்தரியா - பாவத்தைத்தரித்து மனம் பொறுக்கக்கூடாமல் — நொந்த போதினில் - வருந்துங்காலத்தில்—செச்சைய - வெட்சிமாலையையுடையோனே—இந்தீவர - செங்கழுநீர்மாலையையுடையோனே—கந்தரி-மலைக்குகையிலிருந்தவள்ளிநாயகியையும்—சிந்துரை - அயிராதவத்தினிடம்வளர்ந்த தெய்வயானை நாயகியையும்—பாக - இருபக்கத்திலுமுடையவனே—சிவகரண - சிவகணம்புரிகின்ற—தீ-புத்தியை—வர- வரமாகக்கொடுக்கின்ற—கந்த - குமாரக்கடவுளே—ரிபு-சத்துருக்களை—தீர் - சம்மாரஞ்செய்யத்தக்க—உனதடி - உனது திருவடித்தாமரையே—சேமநட்பு - [illegible]

யுமாம்—எ-று. அடி-எழுவாய் - சேமநட்பு - பயனிலை - எ - அசை- (கருத்து) வெட்சி மாலையையுஞ் செங்கழுநீர் மாலையையுமணிகின்ற வனே - வள்ளிதெய்வயானைபாகனே-சிவகரணவறிவினர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றவனே-எனக்குறவென்பவர்கள் பொன்விளையுந் தீவிலிருப்பவராயினும் - வறுமையால் வருந்துங்காலத்தில் அந்து அரித்து தேய்ந்தவரகையாவ துதவவல்லரோ ஆதலினுனது திருவடியே பொக்கிஷமும்உறவுமாம்-என்பதாம். (கூகூ)

சேமரவிக்கர் படையாசவிசுப தேசமுன்னூற்
சேமரவிக்கம் பலந்தருவாய்செரு வாயவெஞ்சூர்
சேமரவிக்கந் திரித்தாய்வருத்திய தன்றிதென்றல்
சேமரவிக்கம் புயவாளிவிண்டிரை தெண்டிரையே.

இ-ள். சேம-சிவந்த—ரவிக்கு-சூரியனுக்கு—அம் - சலத்தை— படையாக - அசுரருதலையைவிலக்குமாயுதமாக—விசு-இறைக்கின்ற உபதேசம் - உபதேசத்தையும்—முன்னூல்- முப்புரிநூலையும் —சேமர் - காப்போராகிய வேதியர்செலுத்தும—அவிக்கு- அவிர்ப்பாகத்திற்கு —அம்- அழகிய—பலம்-நற்பயனை—தருவாய் - அளிப்போனே—செருவாய-பேரினையுடைய—வெஞ்சூர் - கொடியசூரனுகிய—சே- வயிரம்பொருந்திய—மரா- மாமரத்தினால்—விக்கம்- தேவர்கட்குண்டான விக்கினத்தை—திரித்தாய் - ஒழித்தவனே—வருத்தியது- என்னைத் துன்பப்படுத்துகின்றது—அன்றில் - காமசின்னமாகியவன்றிற்பட்சியும்—தென்றல் - அவனதுதேராகியதென்றலும்—சே-கழுத்தின் மணியொலியைச்செய்தலினுலிடபமும்—மரவிக்கு-கருப்புவில்லும், அம்புயவாளி - தாமரைப்பூவாகிய வம்பும், விண்டு - ஆர்ப்பரித்து, இரை - முழங்குகின்ற, தெண்டிரை- தெளிந்த திரையையுடையகடலும் (ஆகியவிவ்வாறும்)—எ-று. அன்றில்முதலியவாறும் - எழுவாய்-வருத்தியது - பயனிலை-எ-அசை- (கருத்து) ஆதித்தனுக்கம்பாகச் சந்தியாவந்தனஞ்செய்யு முந்நூலாளராகிய மறையவரது வேள்விக்குத்தக்கப் பலனளிப்போனே மாமரமாய்நின்றசூரனைவென்றவனே-இடபமணியோடு காமனது சின்னங்களாகிய அன்றிலும் தென்றலும்-கரும்பும் தாமரைப்பூவும்-கடலும்-என்னைவருத்துகின்றன-என்பதாம். (சல)

தெண்டன்புரந்தர வக்குன்றில்வாழ்கந்த சிந்துவிலுத்
தெண்டன்புரந்தர லோகஞ்செறுதுசெற் றேய்களைவாய்
தெண்டன்புரந்தர நற்கேள்கிறுவ ரழச்செய்தெய்மைத்
தெண்டன்புரந்தர வின்படிதூக்கிய நீராசே.

இ-ள். தெண்டன்-வணங்குகிறேன்—புரந்து - குறைவறக்காப்பாற்றி—அரவக்குன்றில் - திருச்செங்கோட்டுமலையில்—வாழ்-வாழாநின்ற—கந்த-குமாரக்கடவுளே, சிந்துவில்-சமுத்திரத்தின்கண், உத்தெண்டன் - வலிமையுடையசூரனை—புரந்தரலோகம் - இந்திரலோகத்தை—செறாது - அழிக்காதபடி—செற்றோய் - வதைத்தவனே—களைவாய்-ஒருத்தருளவேண்டும்—தெண்டன்- தெண்டாயுதத்தையுடையகாலன்—புரந்தர்- தொன்றுதொட்டுவருகின்ற—அம்-அழகிய—நற்கேள்-நற்சுற்றத்தாரும்—சிறுவர் - பிள்ளைகளும்—அழச்செய்து-சூழ்ந்துமுறையிடும்படி—எம்மை - எம்முயிரைப்பிரித்து—தெள்-தெளிந்த—தன்புரம்-தனதுலோகத்திற்கொண்டுபோய்—தாவின்படி-தனதுகட்டளையின்படி—நூக்கி பதிநரகு- தள்ளுதற்கிடமாகியகொடியநரகாக்கினையை—எ-று. தீ-தோன்று வெழுவாய்-களைவாய்-பயனிலை- வ - அசை (கருத்து) திருச்செங்கோட்டுமலைக்கந்தனே - தேவலோக மழிந்துபோகாதபடி. சூரனை வென்றோனே உன்னை வணங்குகிறேன்-இயமன்வந் தென்சுற்றத்தாரும் பிள்ளைகளும் சூழ்ந்தழும்படி யென்னைத் தன்னுடைய லோகத்திற்கொண்டுபோய் நரகாக்கினை செய்யாமற் காத்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௪௧)

தீனந்தினத்துதரச்செல்வர்பாற்சென் றெனக்கென்பதோர்
தீனந்தினத்து முதரானலஞ்சுடச் சேர்ந்துசுடுந்
தீனந்தினத்துனிகளைசெங்கோட்டினன் செந்திலந்நீர்
தீனந்தினத்துதவத்துப்பிரசதஞ் செய்யவற்றே.

இ-ள். தீ-புத்தி—நந்து - கெட்ட—இனத்து- கூட்டத்தாருக்குள்—உதர-உதாரத்துவம்பேசும்—செல்வர்பால்- அயிசுவரியவான்களிடம்—சென்று-போய்—எனக்கென்பது- எனக்குதவிசெய்கவென்றிரக்கும்படிசெய்கின்றதாகிய—ஓர்-ஒப்பற்ற—தீனம் - வறுமைநோயானது—தினத்தும்-நாடோறும்—உதரானலம்- வயிற்றுப்பசியாக்கினி—சுட-தகிக்கும்போது, சேர்ந்து-(அதனுடன்) சேர்ந்து, சுடும்-தகிக்கின்றது, தீ-இக்கொடிதானது, நம் - நமது, தினத்துனி-நித்தியத்துன்பத்தை, களை-நீக்குகின்ற, செங்கோட்டினன்- திருச்செங்கோட்டு முருகக்கடவுளது, செந்தில் - திருச்செந்திற்பதியின், அம்-அழகிய, நீர்-ஜலமானது, தீன்-இனிய, நந்தின்-சங்கினிறம்போல, அத்து-சிவப்பை, உதவ- கொடுக்கின்ற, துப்பு-பவளம்போன்றவதரத்தில், இரசதம் - வெண்மைநிறத்தை, செய்யவற்றே-செய்யவல்லதோ—எ-று. நீர்-எழுவாய்-தரவல்லதோ-பயனிலை- ஏ-அசை. (கருத்து) திருச்செங்கோட்டு முருகக்கடவுளது திருச்

செந்திற்பதியின் றீர்த்தம்-நாம் நாடோறு மிரத்தலா லுண்டாகுந் துன்பத்தை யொழிக்கவல்லதாயினும் பவளம்போலும் சிவந்த விதழை சங்குபோலும் வெண்மையாக்கவல்லதோ-என்பதாம். (௪௨)

செய்யசெந் தாமரை யில்லாத மாதுடன் செந்தினைசூழ்
செய்யசெந் தாமரை மானார் சிலம்பிற் கலந்துறையுஞ்
செய்யசெந் தாமரை யென்னுங் குமார சிறுசதங்கைச்
செய்யசெந் தாமரை சேர்வதென் றோவினை செய்தொலைத்தே

இ-ள். செய்ய - தினைவிளைநிலத்தையுடைய, செம்-ஒழுங்கான, தாமரை - சிறுகுடியென்னுநகரத்தாருக்கு, இல்லாது - தெரியாமல், அமாதுடன் - அப்புனங்காத்திருந்த வள்ளியம்மையை, செந்தினைசூழ்செய் - செந்தினைகொல்லைப் பயிரைச்சூழ்ந்துகொண்டிருந்த, அசெம் - காட்டாடும், தா - தாவுகின்ற, மரை - கடமையும், மான் - மானும், ஆர் - நிறைந்த சிலம்பின்-மலையின்கண்ணே, கலந்துறையுஞ்செய்ய காந்தருவமணம்புணர்ந் துறையுங்குமாரக் கடவுளே, செம் - அழகிய, தாமர் - கொன்றைமாலையையுடைய பரமசிவன், ஐயென்னுங்குமார -ஐயனேயென்றுசொல்லப்பட்ட குமாரக்கடவுளே, சிறு-சிறிய, சதங்கை - சதங்கையணிந்த, செய்ய-அழகிய, செந்தாமரை - உனது சிவந்ததிருவடித்தாமரையை, சேர்வதென்று - யானடையுங்காலமென்றைக்கு, வினை - இருவினைகளையும், சேய் - தூரத்தில், தொலைத்து - ஒழித்துவிட்டே-எ-று. யான்-தோன்றாவெழுவாய்-என்று-பயனிலை-ஓ- ஏ-அசை (கருத்து) மலையிற்குடியிருக்குங் குறவரறியாமற் றினைப்புனத்தில் வள்ளியம்மையை மணம்புணர்ந்தவனே - கொன்றைமாலையையுடைய பரமசிவனுலையனேயென்று துதிக்கப்பட்டக் குமாரக்கடவுளே-இருவினைப்பரப்பைக்கடந்துன்றிருவடியை யானடையுங் காலமென்றைக்கு-என்பதாம். (௪௩)

சேதாம்பலதுறை வேறும்பணிகங்கை செல்வநந்தன்
சேதாம்பலதுறை யாதசிற்றாயன் றிருமருக
சேதாம்பலதுறை செவ்வாய்க்குறத்தி திறந்தமுத்தீச்
சேதாம்பலதுறை யேதென்றெனக்குப தேசநல்கே.

இ-ள். சேதாம் - சேதுவென்னுந்தீர்த்தமுதலாகிய — பலதுறை வேறும்- மற்றைப்பலதீர்த்தங்களும்—பணி - வழிபடத்தக்க—கங்கை-பகீரதியின்—செல்வ-மைந்தனே—நந்தன்சே - நந்தகோபன் பாலகனாகிய—தாம்பலது- நவநீதக்கள்வனாய்க்கட்டுண்டகயிற்றுவ

ன்றி—உறையாத -மற்றொன்றாலுங்கட்டுண்ணப்படாத—சிற்றுய ன்-சிற்றிடையனானகிருஷ்ணமூர்த்தியினது—திருமருக - சிறந்தம ருகோனே—சேதாம்பலது - சிவந்தவாம்பற்பூநிறத்தைப்போலு ம்—உறை-உற்ற—செவ்வாய்- சிவந்தவாயையுடைய—குறத்திதிற த்த-வள்ளிநாயகிமணாளனே—முத்திச்சே-எனக்குமுத்திக்குமிருக் கிறதூரத்தை —தாம்-கடப்பதாகிய—பலதுறையிதென்று - நற்பல னைத்தரும்வழியிதுவென்று—எனக்கு- அடியேனுக்கு—உபதேச நல்கு-உபதேசமருளவேண்டும்—எ-று. நீ-தோன்ற வெழுவாய்- நல்கு-பயனிலை-ஏ - அசை. (கருத்து) கங்காதேவியின்மைந்தனே, திருமான்மருகோனே, வள்ளிநாயகனே, எவற்றினுந் தூரமாயிரு க்கின்ற மோக்ஷத்தைச்சேரு நல்வழியிதென்றடியேற் குபதேசி த்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௪௪)

தேசம்புகல வயிலேயெனச்சிறை புக்கொருகந்
தேசம்புகல் வண்வாரிசெற்றவ னீசற்குப
தேசம்புகல திகவாசகன்சிறி தோர்கிலன்மாந்
தேசம்புகல கமுதவிமானைச் செருச்செய்வதே.

இ-ள். தேசம் - எனக்குறைவிடமும்—புகல் - அடைக்கலஸ்தா னமும்—அயிலேயென - வேலாயுதமேயென்றுசொல்லும்படிசெ ய்து—சிறைபுக்கு-சிறையிற்பட்டு—ஒருகம் - ஐந்துதலையிலொன் றை—தேசம்பு-இழந்தபிர்ம்மா, கல - மரக்கலங்களையுடையதும், வண - அழகையுடையதுமான, வாரிசெற்றவன் - வருணனைவிய கடலையுக்கிரபாண்டியனுவற்றச்செய்தோனாகிய, ஈசற்கு - பரம சிவனுக்கு, உபதேசம்புகல்-உபதேசஞ்செய்த, அதிக-மிகுதியா ன, வாசகன்-மொழியையுடையகுமாரக்கடவுளானவன், சிறிது- சற்றும், ஓர்கிலன் - அறிந்தானில்லை, மா - மாம்பூவாகிய, தேசு- ஒளிதங்கிய, அம்பு-பாணமானது, கலகமுதவி - கலகஞ்செய்து, மானை - மானினதுவிழியையுடையவிம்மங்கையுடன், செருச் செய்வது - போர்செய்கின்றதை—எ-று. அதிகவாசகன்-எழுவாய்- ஓர்கிலன் - பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) ஒருதலையிலந்தபிர்ம்மா சிறைபட்டு வேலாயுதமே யெனக்கடைக்கலமென்று சொல்லச்செய் தவரும் சமுத்திரத்தைவற்றச்செய்த பரமசிவனுக் குபதேசித்தவ ருமாகிய முருகக்கடவுள் மன்மதனது மாம்பூவாளி யிம்மங்கைமே ற்றைத்துப்போர்செய்வதைசற்றுமறிந்தாரில்லை-என்பதாம். (௪௫)

செருக்கும்பராக வயிராவதத்தெய்வ யானைமணஞ்
செருக்கும்பராக தனந்தோய்கடம்ப செகமதனூல்

செருக்கும்பராக மதிருபனந்தந் தெளிவியம்பு
செருக்கும்பராகம் விடுங்கடைநாளுந் திடம்பெறவே.

இ-ள். செரு - போரினையும், கும்ப - மத்தகத்தையும், ராக- கோபத்தையுமுடைய, அயிராவத - அயிராவதத்திடம்வளர்ந்த— தெய்வயானை - தெய்வானைநாயகியினது—மணம்-வாசனையையும், செருக்கும் - இறுமாப்பையும்—பராக- மலர்த்தாதுக்களையுமுடைய—தனம் - கொங்கையில், தோய் - முழுகுகின்ற,—கடம்ப-வெட்சிமாலையையுடையவனே —செக-உலகத்திலுள்ள—மதநூல்- சமய சாஸ்திரங்களின்—செருக்கும்-மயக்கத்தையும்—பாகம்-இதரவேதாகமங்களையும்—நிருபன்-நிருமித்ததேவனே—அந்தம் - முடிவானபொருளை—தெளிவி-இஃதென்றெனக்கு விளக்கியருளவேண்டும் —அம்புசேர் - தாமரையில்வாசஞ்செய்கின்ற பிரமாக்களெல்லாம்—உக்கு-இறந்து—உம்பராகம்விடும்-தேவர்களெல்லா மழிகின்ற—கடைநாளும்-இறுதிகாலத்திலும்—திடம்பெற- அடியேனித்தியத்துவமடையும்பொருட்டு—எ-று. நீ - தோன்றாவெழுவாய் - தெளிவி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) அயிராவதத்திடம்வளர்ந்த தெய்வயானையை தழுவுங்கடப்பமாலையை யுடையவனே உலகைமயக்காகிய பரசமயவழியில் மயங்காமலும்-பிரம்மாதிதேவர்க ளழியுங்காலத்தி லழியாமலும் - நித்தியத்துவமடையும் பொருட்டு அவற்றின்முடிவானபொருளை யெனக்குவிளக்கியருள்என்பதாம். (சகு)

திடம்படுகத்துங் கெடூர்கன்மலோகஞ் சிலுகுமச்சோ
திடம்படுகத்துந் திரித்தம்புவாலியு ரத்தும்பத்துத்
திடம்படுகத்துந் தெறித்தான்மருக திருகுமும்ம
திடம்படுகத்துங் கநகங்குனித்தவன் சேயெனுமே.

இ-ள். திடம்-உறுதிநிலை -- படு- அழிகின்ற — உகத்தும் - யுகாந்தத்திலும்—கெடூர்-நிலைகெடாது நித்தியராயிருப்பீர்கள்—கன்ம-பூர்வவினையால்—லோக- உலகத்தின்கணுண்டாகிய—சிலுகும் - ஈஷணாத்திரயங்களையும்—அச்சோதிடம்படுகத்தும்- அக்கல்விச்செருக்கைத்தருங் கணிதநூலைபிதற்றுதலையும்—திரித்து - மாற்றுதல்செய்து—அம்பு- முன்னிராமபாணத்தை—வாலி - வாலியினுடைய—உரத்தும் - மார்பினும்—பத்து - பத்தென்கிற— திடம்படு-வலிமைபொருந்திய—கத்தும் - இராவணனுடைய தலைகளிலும்—தெறித்தான்-செலுத்தியஸ்ரீராமருடைய—மருக - மருகோனே—திருகு-மாறுபட்ட—மும்மதில் - முப்புரங்களும்—தம்பட - தோற்றியவிடத்திலேயே—உக - நீறாகிவிழ—துங்க-உயர்ந்த—நகம் - பகமேரு

லைவ—குனித்தவன்-வில்லாகவளைத்த பரமசிவனது—சேயெனும்-மைந்தனாகிய குமாரக்கடவுளென்று துதியுங்கள்—எ-று நீங்கள்-தோன்றாவெழுவாய்-கெடீர்கள்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) நமர்காள் நீங்கள் வீஷிணுத்திரயங்களையும் சத்தமுஞ் சோதிடமுமாகிய நூல்களைப் பிதற்றுதலையுமொழித்து இராவணனையும் வாலியையுஞ் சங்கரித்த திருமான் மருகோனே மேருவில்லினாற் றிரிபுரதகனஞ் செய்த பரமசிவனது மைந்தனேயென்று துதிப்பீர்களானால் யுகாந்தகாலத்திலு மழியாமனித்தியராயிருப்பீர்கள்-என்பதாம். (௪௭)

சேயவன்புந்தி வனவாசமாதுடன் சேர்ந்தசெந்திற்
சேயவன்புந்தி கனிசாசராந்தக சேந்தவென்னிற்
சேயவன்புந்தி பனிப்பானுவெள்ளிபொன் செங்கதிரோன்
சேயவன்புந்தி தடுமாறவேதருஞ் சேதமின்றே.

இ-ள். சேய-அழகினையுடைய—அன்பு - இச்சையோடு—உந்தி-கான்யாற்றின்—வன-காட்டில்—வாச- வாசஞ்செய்த—மாதுடன்-வள்ளிநாயகியுடன்—சேர்ந்த-கூடியிருந்த—செந்தில் - திருச்செந்தூரில்வாழாநின்ற—சேய - குமாரக்கடவுளே—வன்பு - வலிமையில்—உந்து-உயர்ந்த—இகல் - மாறுபாட்டை யுடைய—நிசாசராந்தக - அசுரர்குலத்திற்கியமனே—சேந்த-கந்தனே—என்னில்-என்று துதிப்பீராகில்—சேயவன்- செவ்வாய்—புந்தி - புதன்—பனிப்பானு-சந்திரன்—வெள்ளி-சுக்கிரன்—பொன் - வியாழம்—செங்கதிரோன்-ஆதித்தன்—சேயவன்- அவ்வாதித்தன் மைந்தன் சனியாகிய நவக்கிரகங்களின்வக்கிரோதையத்தால்—புந்திதடுமாறவேதரும்- புத்தியைச்சலனப்படுத்துகின்ற—சேதமின்று - கேடில்லை—(எ-று.) சேதம் - எழுவாய்-இன்று - பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) கான்யாறோடும் புனத்திலிருந்த வள்ளிநாயகிபோரி லன்புகூர்ந்த செந்திநாயகனே, அசுரர்குலாந்தகனே- சேந்தனே என்று துதிக்கின்றவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களின் வக்கிரோதையத்தாலாகுந் தீமையில்லை என்பதாம். (௪௮)

சேதகமொன்று மனுதியுந்தாதையுந் தேடரியார்
சேதகமொன்றுஞ் சதங்கையுங்கிண்கிணி செச்சையந்தாள்
சேதகமொன்றும் வகைபணியாயினித் தீயவினைச்
சேதகமொன்று மறியாதுழலுயிர்ச் சித்திரமே.

இ-ள். சேதகமொன்று - ஒருதலைபின்னமான—மன் - நிலைபெற்ற—ஆதியும்-பிரம்மாவும்—தாதையும்- அப்பிரமாவின்றாதையாகி

ய மகாவிஷ்ணுவும்—தேடரியார் - தேடுதற்கரிதான பரமசிவனது—சே-மைந்தனே—தகமொன்றும் - தகுதியாய் முழங்குகின்ற—சதங்கை - சதங்கையையும்—அம்-அழகிய — கிண்கிணி - கிண்கிணியையும்—செச்சை-வெட்சிமாலையையுமுடைய—அம் - சிரேஷ்டமாகிய—தாள்-திருவடித்தாமரையில்—சேது- சிவந்த—அகம்-என்னிருதயமானது—ஒன்றும்வகை - கூடும்வண்ணம்—பணியாய்- அருள்செய்யவேண்டும்—இனி-இனிமேல்—தீய - கொடிய—வினை- இருவினையாகிய — சேதகம் - சேற்றினுள்ளே—ஒன்றுமறியாது-ஒருநெறியுமறியாமல்—உழல்-கிடந்துழலுகின்ற—உயிர் - ஆவியின் வாழ்க்கை—சித்திரம்- பொய்யாயிருக்கின்றது—எ-று. நீ-தோன்றாவெழுவாய்-பணியாய்-பயனிலை-ஏ-அசை- (கருத்து.) நான்முகனுந் திருமாலு மறியவொண்ணாத பரமசிவனது மைந்தனே-இருவினைச்சேற்றிலழுந்தி வருந்து மென்னுயிர்வாழ்க்கை நித்தியமல்ல வாதலாலுன் றிருவடியை யென்மனம்பற்றும்வகையருள்-என்பதாம். ()

சித்திரமிக்கன வில்வாழ்வெனத்தெளி யுந்தவவா
சித்திரமிக்க னெறிக்கழிந்தேற்கினிச் செச்சைநல்வி
சித்திரமிக்க தனக்குறத்தோகை திறத்தமுத்தி
சித்திரமிக்க வருளாய்பிறவிச் சிகையறவே.

இ-ள். சித்திரம்-பொய்யாகிய—இக்கனவு-இப்போதுகாணுங் கனாப்போலாகும்—இல்வாழ்வு - பாசபந்தங்களாற்சிக்கிய மனைவாழ்க்கையானது—எனத்தெளியும் - என்னுநிச்சயத்தைக்கொடுக்கின்ற—தவவாசி-தபோபலத்தின்—திரம் - உறுதியை நாடாமல்—இக்கண் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது—நெறிக்கு- காமநூல்வழியில்— அழிந்தேற்கு-கெட்டவெனக்கு—இனி-இனிமேலாவது-செச்சை-வெட்சிமாலையைப்புனையும்—நல்- திவ்வியமான—விசித்திர-அழகனே—மிக்க - பெருத்த—தன-கொங்கையையுடைய—குறத்தோகைதிறத்த - குறவர்வளர்த்த வள்ளிநாயகனே—முத்திசித்தி-மோட்சப்பேறானது—ரமிக்க - குறைநீர்ந்து திருப்தியாகும்படி—அருளாய் - நீகிருபைசெய்யவேண்டும்—பிறவிச்சிகை - ஜனனமரணபந்தங்கள்—அற - அறும்பொருட்டு—எ-று. நீ-தோன்றாவெழுவாய் - அருள்வாய் - பயனிலை-ஏ - அசை - (கருத்து)வெட்சிமாலையோனே-வள்ளிநாயகனே-ஆத்மாவுக்குறுதியான தவத்தை நாடாமல் சிற்றின்பவிஷயத்திலாழ்ந்து பொய்யுங்கனவும்போன்ற மனைவாழ்க்கையிலிருக்கின்றவெனக்கினியாகிலு முத்தியெய்தும் பொருட்டும் ஜனனமரணமறும்பொருட்டும் அதைநாடக் கிருபைசெய்யவேண்டும்-எ-ம். (௩௰)

சிகைத்தோகைமாமயில் வீராசிலம்புஞ் சிலம்பம்புரா
சிகைத்தோகைமாமயில் வாங்கிப்பொருது திசைமுகன்வா
சிகைத்தோகைமாமயில் வானில்வைத்தோவெஞ் செருமகள்வா
சிகைத்தோகைமாமயில் செவ்விநக்கீரர்சொற் றித்தித்ததே.

இ-ள். சிகை-கொண்டையையும்—தோகை - தூவியையுமுடைய—மா - பெரிய—மயில்வீரா - மயிலேறும்வீரனே — சிலம்பும்-கிரவுஞ்சகிரியையும்—சிலம்பு-முழங்குகின்ற—அம்புராசி- சமுத்திரத்தின்கண்—கை-ஒழுங்காக—தோகை- துவசத்தையுடைய — மா-மாமரமாய்நின்றசூரனையும் — மய் - இருளுக்கு — இல் - இடமாகிய மாயையையும்—வாங்கி-விலக்கி—பொருது-போர்செய்துவென்று —திசைமுகன்-நான்முகப்பிரமன்—வாசி-பிரணவப் பொருளறியாமல்வாசித்தகுற்றத்திற்கு—கைத்து- கோபித்து— ஓகை-மகிழ்ச்சியை—மாமய் - அழகுக்கு—இல் - இருப்பிடமாகிய—வானில்-தேவருலகத்தில்—வைத்தோ-விளைத்தவனே—வெஞ்செரு-வெவ்வியபோரிற்சிறந்த—மகள்வாசி - பாண்டியனது குதிரைமுகத்தையுடைய பெண்ணுக்கு—கைத்தோ - அக்குதிரைமுகத்தைத் தீர்த்தவனே— கைமா - அயிராவதம்வளர்த்த— மயில் - தெய்வானையினது—செவ்வி-கலவிப்புதுமையினும்—நக்கீரர்சொல்-நக்கீரர்சொல்லிய திருமுருகாற்றுப்படை—தித்தித்தது - (உனக்கு) இனிமையாயிற்று—எ-று. சொல்-எழுவாய்- தித்தித்தது-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) மயில்வீரனே - மாவாய்நின்ற சூரனையும் கிரவுஞ்சகிரியையும் மாயையையுமறச்செற்று - அமராபதியையீடேற்றினவனே - பிரமாவைக்கோபித்தவனே - தெய்வானையின் கலவியின்பத்தினும் நக்கீரர் துதித்தபாடல் குதிரை முகத்தையுடைய பெண்ணுக்கு அம்முகத்தைமாற்றின வுனக்கு இனிமையாயிற்று-எ-ம். (௫௧)

தித்திக்குந்தொந்திக் குதித்தம்புரியுஞ் சிவன்செவியத்
தித்திக்குந்தொந்திக் கறமொழிபாலக் தேனலைத்துத்
தித்திக்குந்தொந்திக் கிளையாய்விளையுயிர்க் குஞ்சிதைதோற்
றித்திக்குந்தொந்திப் பனவேதுசெய்வினைத் தீவிலங்கே.

இ-ள். தித்திக்கும் - தித்தியென்னுந் தாளத்துக்கும்—தொந்திக்கும் - தொந்தியென்னுந்தாளத்திற்குமேற்க— நித்தம்புரியும் - நடனஞ்செய்கின்ற —சிவன்-பரமசிவனது—செவிபத்தித்திக்கு - இருசெவிகளின்புலனிடத்து—உந்து-நுழையும்படி—ஓம் - பிரணவப்பொருளை—திக்கற - மயக்கநீங்க—மொழி- உபதேசித்த—பாலக-பாலகனே—தேனலைத்து-பலகார நைவேத்தியத்தாற்றேனொழுகி—

தித்திக்கும் - இனிப்புற்றிருக்கின்ற—தொந்திக்கு - வயிற்றையுடையகணபதிக்கு —இளையாய் - இளையோனே—விளை - கருப்பையிலுருவான—உயிர்க்கும் - சீவனுக்கும்—சிதை-அழிந்துபோகின்ற—தோற்றித்திக்கும் - தோற்பையாகியவுடம்புக்கு — தொந்திப்பனவேது - சம்பந்தப்பட்டுப்பிறப்புண்டாவதற்குக்காரணம்—செய்யான்முன்னியற்றிய —வினை-இருவினையினது —தீ-கொடிய —விலங்கே-தளைதானோ—எ-று. நீ-எனுந் தோன்றா வெழுவாய் - சொல்லென்னும் - பயனிலையைக் குறிப்பாகக்காட்டிநின்றது. (கருத்து) தித்தித்தொந்தியென்று நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனது திருச்செவியிற் பிரணவப்பொருளை மயக்கறவுபதேசித்தபாலகனே - தொந்திவிநாயகருக்கிளையோனே - உடலுமுயிருஞ் சம்பந்தப்பட்டுப் பிறவியுண்டாவதற்கு முன்செய்த வினைப்பாசந்தான் காரணமோ நீசொல்-என்பதாம். (௫௨)

தீவிலங்கங்கை தரித்தார்குமார திமிரமுந்நீர்
தீவிலங்கங்கை வருமான்மருக தெரிவற்றவான்
றீவிலங்கங்கை வரவாவிரைக்குத் திரிந்துழலுந்
தீவிலங்கங்கை யமன்றொடராமற் றிதம்பெறவே.

இ-ள். தீ - கரதலக்கினியையும்—விலம் - புயத்தில்வில்வத்தையும்—கங்கை - சென்னியிற்கங்கையையும்—தரித்தார் - தரித்தபரமசிவனது—குமார-மைந்தனே—திமிர - இருணிறமான— முந்நீர்-சமுத்திரமும்—தீ-வறண்டுபோகத்தக்க - வில்-வில்லின் — அங்கம்-வித்தையில்—கைவரு - வல்லவரான—மான்மருக - திருமான்மருகோனே —தெரிவற்ற - அறிதற்கரிய—வான்-பெரிய—தீவில்-தீவுகளிலும் —அங்கங்கு-மற்றும்பலவிடங்களிலும்—ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்களால் —அவாவு-இச்சிக்கத்தக்க— இரைக்கு- உணவின்பொருட்டு — திரிந்துழலும்-அலைந்துதிரிகின்ற —தீ- புத்தியினது—விலங்கம்-பலத்தொடர்ச்சியை—கை - ஒழிக்கவேண்டும்—யமன்றொடராமல்-இயமன்றொடர்ந்துபற்றாமல்—இதம்பெற- உனதுதிருவடியிலின்புற்றுறுதிப்படும்பொருட்டு—எ - று. நீ - தோன்றா வெழுவாய்-கை-பயனிலை--ஏ-அசை.(கருத்து.) கங்கையும்வில்வமுஞ்சூடியனலேந்திய பரமசிவனது மைந்தனே - கடலும்வரளும்படி விற்போர்செய்யுந் திருமான்மருகோனே-என்னை நமன்பிடித்துக்கொள்ளாமல்- யானுன்னடியை யுறுதியாய்ப்பற்றும்படி யைம்புலன்களி னிச்சையை யொழித்தருள்-என்பதாம். (௫௩)

திதத்தத்தத்தித்தத்தி தாதைதாதுத் தித்தத்திதா
திதத்தத்தத்தித்தத்தி தித்தித்ததேதுத்து தித்தித்ததா

திதத்தத்தத்தித்தத்திதை தாததிதேதுதை தாதத்தத்து
திதத்தத்துத்தித்தித்தி தீதிதிதுதி தீதொத்ததே.

இ-ள். திதத்தத்தத்தித்த - திதத்தத்தத்தித்தவென்னுந்தாளயானங்களை — திதி - திருநடனத்தாற்காக்கின்ற — தாதை-பரமசிவனும், தாத - பிரமனும் — துத்தி - படப்பொறியினையுடைய — தத்தி - பாம்பினுடைய — தா-இடத்தையும் — தித - நிலைபெற்ற — தத்து - ததும்புகின்ற — அத்தி - சமுத்திரத்தையும்பாயலாகக்கொண்டு — ததி-தயிரானது — தித்தித்ததே - தித்திக்கின்றதென்று — து- உண்டகண்ணனும் — துதித்து-துதிசெய்துவணங்குகின்ற — இதத்து - பேரின்பசொரூபியான — ஆதி-முதல்வனே — தத்தத்து - தந்தத்தையுடைய — அத்தி - அயிராவதத்தால்வளர்க்கப்பட்ட — தத்தை - கிளிபோன்றதெய்வயானைக்கு — தாத - தொண்டனே — தீதே- தீமையே — துதை- நெருங்கிய — தாது - சப்ததாதுகளானிறைந்ததும் — அகத்து-மரணத்தோடும் — உதி - சனனத்தோடும் — தத்து - பலதத்துகளோடும் — அத்து - இசைவுற்றதுமான — அத்தி - எலும்புகளாலாய — தித்தி- பையாகியவிவ்வுடல் — தீ-அக்கினியினால் — தீ-தகிக்கப்படுகின்ற — திதி-அந்நாளிலே — துதி - உன்னைத்துதிக்கும் — தீ-புத்தி — தொத்தது-உனக்கேயடிமையாகவேண்டும் — எ-று. தீ-எழுவாய் - தொத்தது-பயனிலை- ஏ - அசை - (கருத்து) திதத்தத்தத்தித்தவென்னுந்தாளத்தாலாடுந்தும்-பரமசிவனும்-பிரம்மாவும்- தயிரையுண்டு பாற்கடலையும் ஆதிசேடனையும் பாயலாகக்கொண்ட திருமாலும் - வணங்குகின்றமுதல்வனே - தெய்வயானைதாசனே-சனனமரணத்திற்கிடமாயெலும்புமுதலிய தாதுக்களானிறைந்த பொல்லாத இவ்வுடற்பை - தீயில் வேகுங்காலுன்னைத் துதிக்குமென்புத்தியை யுனதடியிலாக் காட்படுத்தவேண்டும்-என்பதாம். (௫௪)

தீதோமரணந் தவிரும்பிறப்பறுந் தீயதற்புந்
தீதோமரணம் பரமீந்தானவர் சேனைமுற்றுந்
தீதோமரனந் தனசூரர்திரன் டேத்தியமுந்
தீதோமரண யலையாளியென்றுனா தென்றறவே.

இ-ள். தீதோ - நீங்குமாத்திரமோ — மரணம் - இறப்பும் — தவிரும்-ஒழியும் — பிறப்பு-சனனமும் — அறும்- நீங்குமாதலால் — தீய-கொடியதொழிலை — கல்-கற்கின்ற — புந்தி - மனமே — தோம் குற்றத்திற்கு — அரண் -இடமாகிய — அம்பரம்து - சமுத்திரத்திலே — தானவர்-அசுரருடைய — சேனைமுற்றும் - சேனையனைத்தையும் — தீ-தகித்த — தோமர-[illegible] — [illegible] - கிருபை

யாளனே—பூசரர்-வேதியர்கள்—திரண்டு-கூட்டமாகக்கூடி—ஏத்திய-வணங்கத்தக்க—முத்து - சரவணமுத்தையனே—ஈது-இந்த, ஓமரண-மறையோர்செய்வேள்வியின விர்ப்பாகத்திற்குரியவனே, மலையாளி - குறிஞ்சிநிலத்தையாள்பவனே—என்றனா - என்றுதுதிசெய் — தென்னுற - அழகும்பெறும்படியாக—எ-று. நீ - தோன்று வெழுவாய்-உரை-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) தீமையையே கருதுகின்றபுத்தியே சமுத்திரத்தின்கண் ணசுரர்கிளையறமாய்த்த வேலையுடையவனே வேதியர்க டொழத்தக்க சரவணமுத்தானவனே-மறையோர்செய்யும் யாகத்தின்விர்ப்பாகத்திற் குரியவனே-குறிஞ்சிநிலத்திற் கிறைவனான கந்தனே-யென்று துதித்தாலுனது தீமைமாத்திரமல்ல சனனமரணமுமறும்-என்பதாம். (௫௫)

தென்னவனங்கனஞ் சூழ்காத்திரிநக சூலகரத்
தென்னவனங்கனந் தப்பதநீட்டினன் செல்வமுன்பின்
தென்னவனங்கனன் னீற்றாற்றிருத்திய தென்னவின்னந்
தென்னவனங்கனங் கைச்சிலைக்கணையுந் தீர்த்தருளே.

இ-ள். தென்னவனம்-தென்னஞ்சோலைகளையும்—கனம் - மேகங்கள்—சூழ்-கவிந்திராநின்ற—கா- பூஞ்சோலைகளையுமுடைய—திரிநக-திருத்தணி—பரங்குன்று- செங்கோடென்னுமூன்றுமலைகளையுமுடையோனே—சூலகர - கையிற்சூலாயுதத்தையுடைய—தென்னவன் - தென்றிசைத்தலைவனாகியயமனது—அங்கனந்த- உருவழியும்படி, பதநீட்டினன்-திருப்பாதத்தைநீட்டியுதைத்தபரமசிவனது, செல்வ- மைந்தனே—முன்-முற்காலத்தில்—பின்-பின்னேகூனையுடைய—தென்னவன்-பாண்டியனது—அங்க-உடலை— நன்னீற்றால்-நன்மையைத்தரும்விபூதியினால்—திருத்திய தென்ன - நிமிர்த்தினதுபோல—இன்னம்-இப்போதும்—தென்ன - வனப்புவாய்ந்த, அனங்கன் - மன்மதனது—அம்- அழகிய—கை - கையிற்பிடித்த—சிலை-கருப்புவில்லினது— கணையும்-அம்பையும், தீர்த்து-நீக்கி—அருள் - மதனென்மேற்பாணம்பிரயோகஞ்செய்யாதபடிஉன்மாலையைத்தந்தருளவேண்டும்—எ-று. நீ-தோன்றா வெழுவாய் - தீர்த்தருள்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) திருத்தணிகை திருப்பரங்குன்று திருச்செங்கோடென்னு மூன்றுமலைகளிலுமுறைபவனே- கூற்றையுதைத்த பரமசிவனதுமைந்தனே - முன் பாண்டியனது கூனை நிமிர்த்தினதுபோல என்னைவருத்த மன்மதன் கருப்புவில்லை வளைத்தலையுந் தீர்த்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௫௬)

சித்தன்பரவை வெருநீக்கிச்சேய்தொழச் செல்பதவுத்
சித்தன்பரவை முறையிடமாங்குறை நீக்குநவே

தித்தன்பரவை தழைக்கவிண்காவெனச் சென்னியின்மேற்
றீத்தன்பரவையில் வேலத்தனே குரு சீலத்தனே.

இ-ள். தித்தன்-கிரணங்களையுடையசூரியன்—பரவு - சஞ்சரிக்கின்ற—ஐ-அழகிய—வெளி-ஆகாசத்தையும்—நீங்கி - கடந்து—சேய்-பிள்ளையாகியபிரமாவும்—தொழ - வணங்கும்படி—செல் - சென்று—பதவுத்தித்தன் - பாதத்தைதூர்த்தாண்டவமாகவெடுத்த திருமாலும்—பரவை-சமுத்திரமும்—முறையிட- அலறுகையில்—மாமாவுருக்கொண்டுநின்றசூரனால் — குறை - உண்டானகுறைபாட்டையும்—தீங்கு - தீமையையும்—உறவே-முழுதும்—தீத்து - அற்றுப்போகும்படியொழித்து — அன்பர் - அடியார்களுடைய—அவை-கூட்டம்—தழைக்க-அதிகரிக்கும்படி—விண்- அமராபதியை, காவென - காப்பாற்றென்றுசொல்லி—சென்னியின்மேல் - முடியின்மேல்—தித்தன்-கங்கையைச்சூடியபரமசிவன்—பரவு - துதித்த—ஐயில்-கூரிய—வேல் - வேலாயுதத்தை—அத்தனே - கரத்திலுடையமுருகக்கடவுளே—குருசீலத்தனே-குருவாகிப்பரமசிவனுக்குப் பிரணவப்பொருளையுபதேசித்தநற்குணக்குன்றமே — எ-று. (கருத்து) திருநெடுமால் முறையிடுகின்றதைக்கண்டு சமுத்திரத்தின்கண் மாவுருக்கொண்டுநின்ற சூரனைவதைத்துப் பத்தர்குழாந் துன்பமற்றுவாழும்படி யமராபதியைக் காப்பாற்றென்று பரமசிவன்சொல்லுங்கால்வணங்கி யப்படியேமுடித்த வேலாயுதனே-அப்பரமசிவனுக்குக்குருவாயுபதேசித்தவனே-என்பதாம். (௬௭)

சீலங்கனமுற்ற பங்காகரசல திரக்கதி
சீலங்கனமுற்ற முத்தூர்செந்தூரசி கண்டியஞ்சு
சீலங்கனமுற்ற வேதனைமேவித் தியங்கினன்சீ
சீலங்கனமுற்ற விப்பிறப்பூடினிச் சேர்ப்பதன்றே.

இ-ள். சீலம் - தயாளத்திலும்—கன-மகத்துவத்திலும்—முற்று-மேற்பட்ட — அபங்கா - பங்கமிலாதவனே — கர - கோபத்தையுடைய—சலதி-சமுத்திரத்தின்கண்—ரக்க- அசுரக்கூட்டமாகிய—தி சீ-இருளை—லங்கன-கடிந்தவனே—முற்றம்- முன்றிலின்கண்—முத்து - முத்துகள் — ஊர் - இறைந்திருக்கின்ற—செந்தூர்- திருச்செந்தூரில்வாழ்பவனே—சிகண்டி-மயில்வாகனனே—அம் - அழகிய—சுசீ-பரிசுத்தமானவனே—லங்கனம்- பசியாகியவக்கினியினால்—உற்ற-பொருந்திய-வேதனை - வருத்தத்தை—மேவி - அடைந்து—தியங்கினம் - மயங்குகின்றேன்—சீசீ- இதுமிகவுமிகழ்ச்சியானை—லங்கனம்-பங்கமாக—முற்ற - முழுதுமாதலால்— இப்பிறப்

பூடு-இப்படிப்பட்ட ஜனனத்திலே — இனி- இனிமேலும் — சேர்ப்பது-சேரப்பண்ணுவது — அன்று-நன்றல்ல — எ-று. இக்கவியிரண்டும்-சேர்ப்பதென்னுமொரோவெழுவாயையும்-அன்றென்னுமொரோபயனிலையையுங்கொண்டு முடிந்தன. (கருத்து) பங்கமற்றவனே சமுத்திரத்தின்கண்ணசுரர்கிளையைமாய்த்தவனே திருச்செந்தூர் நாயகனே-மயில்வாகனனே-பரிசுத்தமானவனே- உதராக்கினிக்கேயிரைதேடிவருந்துகின்ற யிகழ்ச்சிக்கிடமான விச்சனனத்தையினனும் யானடையாதிருக்கும்படி யொழித்தனன்று-எ-ம். (ருசு)

சேர்ப்பதுமாலய நீலோற்பலகிரித் தெய்வவள்ளி
சேர்ப்பதுமாலய முற்றாரெனப்பலர் செப்பவெப்புச்
சேர்ப்பதுமாலய வத்தைமன்யாக்கை சிதைவதன்முன்
சேர்ப்பதுமாலய வாசவன்செப்பிய செப்பதத்தே.

இ-ள். சேர்-நெருங்கியிருக்கின்ற — பதும்-தாமரைகளும் — ஆல-அசைகின்ற — அம்-ஜலத்தின்கண் — நீலோற்பல-செங்கழுநீர் — மலர்கின்ற — கிரி-திருத்தணியில்வாழும் — தெய்வ - தெய்வீகமாகிய — வள்ளி-வள்ளியம்மைக்கு — சேர்ப-தலைவனே — துமா- தும்பலினால் — லயமுற்றார்-மரணமடைந்தார் — என-என்று — பலர் - பலரும்-செப்ப-சொல்ல — வெப்பு-வெதும்புகின்ற — சேர்ப்பது- சிலேத்துமமும் — மால்- மயக்கமும் — அயவத்தை - பஞ்சாவஸ்தைகளும் — மன்-நிலைபெற்ற — ஆக்கை-இவ்வுடல் — சிதைவதன்முன்- அழிவதற்கு முன்னமே — சேர்ப்பது - என்னைச்சேர்த்தருளவேண்டும் — மால்-விஷ்ணுவும் — அய-பிரம்மாவும் — வாசவன் - இந்திரனும் — செப்பிய-புகழ்ந்தோதிய — செ - சிவந்த — பதம் - திருவடித்தாமரையில் — எ-று. நீ-தோன்றாவெழுவாய் - சேர்ப்பதுபயனிலை- ஏ - அசை-(கருத்து) திருத்தணிமலையோனே-வள்ளிநாயகனே - வெப்பும் சிலேத்துமமும் மயக்கமுமாகிய வவஸ்தைநிறைந்த வென்னுடலழிந்துவிடுவதன்முன்னும் - தும்மினவுடனே யிறந்தானென்று பலர்சொல்வதன்முன்னும்-பிரமா-விஷ்ணு-இந்திரன் முதலினோர்புகழுநின் பாததாமரையிலென்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்-எ-ம். (ருஎ)

செப்பத்தமதிலை மாற்றார்கொளுமுன்னஞ் செல்வர்க்கிடச்
செப்பத்தமதிலை யெங்ஙனுய்வார்தெய்வ வேழமுகன்
செப்பத்தமதிலை வானுதனோக்கினர் சேணில்வெள்ளிச்
செப்பத்தமதிலை வென்றார்குமாரவத் திக்கரசே.

இ-ள். செப்ப - நடுவுநிலைமையால் — தமது - தங்களுடைய — இலை-இல்வாழ்க்கைக்குரியமனைவியையும் — மாற்றார்- பகைஞர்கள் —

கொளுமுன்னம்- கைப்பற்றிக்கொள்ளுமுன்னமே—செல்வர்க்கு- ஐசுவரியவான்களுக்கு—இ- (வறியோர்க்கு) இட்டுண்ண—செப்பு- சிவந்த—அத்தமது-கையானது—இலை - இல்லையாயின்—எங்ஙன்- எப்படி—உய்வார்- பிழைப்பார்கள்—தெய்வ - தெய்வீகமாகிய— வேழமுகன்-யானைமுகவிநாயகரால்—செப்பு- புகழப்பட்ட—அத்தம்-(அவரது) தம்பியே—தில்லை- சிதம்பரநடேசரான—வாள் - ஒளி பொருந்திய—நுதலேனுக்கினர் - நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும்— சேணில்-ஆகாசத்தில்—வெள்ளி-வெள்ளியும்—செப்பு- செம்பும்— அத்த-பொன்னுமான—மதிலை-மதிலையுடைய திரிபுரத்தை—வென்றூர்-செயித்தவருமாகிய பரமசிவனது—குமார- மைந்தனே—அத்திக்கு - தெய்வயானைநாயகிக்கு—அரசே-தலைவனே—எ-று. செல்வர்-தோன்றுவெழுவாய் - எங்ஙனுய்வார் - பயனிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) கணபதிக்கிளையோனே - பாலலோசனரும் திரிபுரதகனரும் தில்லை நடேசருமான பரமசிவனதுமைந்தனே - தெய்வயானை நாயகனே - செல்வமுடையாரனைத்து நிலையாமையென்றறிந்து மதனு னல்லறஞ்செய்யாதிருப்பராயி னெப்படி கடைத்தேறுவார்கள்-என்பதாம். (௩௰)

திக்கரசத்தி தவன்சென்றுமுன் றி திருமரர்வந்
திக்கரசத்தி யிடத்தோயென்செய்வ தெனத்தருநீ
திக்கரசத்தி விதிர்த்திலையேலெவன் செய்குவரத்
திக்கரசத்தி யலைவாய்வளர்நித் திலக்கொழுந்தே.

இ-ள். திக்கர்-திக்குப்பாலர்களும்—அச-ஆட்டை—திதவன் - நிலைபெற்ற வாகனமாக வுடையவக்கினியும்—சென்றுமுன் - முற்காலத்திற் பரமசிவனிடத்திற்போய்—திதிகுமரர்-திதியின்பிள்ளைகளாகிய வசுரர்கள்செய்த வந்திக்கு-கொடுமைக்கு—அர- சங்கரனே— சத்தி-உமையை—இடத்தோய் - இடதுபாகத்தி லுடையோனே— என்செய்வது-எப்படித்தப்பிப்பிழைப்போம்—என - என்றுமுறையிடுகையில்—தரும் - அப்பரமசிவனுமக்களித்தருளிய—நீதி (அடியாரிடரைநீக்கும்) நெறியையுடைய—கரசத்தி- திருக்கரத்தின் வேலாயுதத்தை—விதிர்த்திலையேல்-நீ யெறிந்தவ்வசுரர்களை யழிக்காவிடில்—எவன்செய்குவர் - அத்தேவர்களென்னசெய்துபிழைப்பார்கள்—அத்திக்கு-தெய்வயானைக்கு—அரசு- நாயகனே—அத்தி- சமுத்திரத்தின்—அலைவாய்-அலைமோதுகின்றதிருச்செந்திற்பதியில்—வளர்-வளர்கின்ற—நித்திலக்கொழுந்தே-முத்தின்கொழுந்தொளியானவனே—எ-று. அவர்கள் - தோன்றுவெழுவாய் - எவன்செய்குவர் - பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) தெய்வயானை நாயகனே-

திருச்செந்திற் பதியில்வாழுமுத்தொளியானவனே-முன்தேவர்கள் முறையிடக்கேட்டுப் பரமசிவனருளிய வேற்படையை நீர் செலுத்தாவிடி லசுரர்கள்செய்த தீமையைக்கடந்தவர்கள் பிழைப்பதெப்படி-என்பதாம். (௬௧)

திலமுந்தயில முநிகரவெங்குந் திகழ்தருசெந்
திலமுந்தயில முருகாவெனுதத் திநகையினித்
திலமுந்தயில முதத்தாலுருகிய சித்தவென்னே
திலமுந்தயில கலவினைமேவித் தியங்குவதே.

இ-ள். திலமும்-எள்ளும்—தயிலமும்-எண்ணெயும்—நிகர-ஒப்பாக—எங்கும்-எவ்விடங்களிலும்—திகழ்தரு-நிறைந்து விளங்குகின்ற—செந்தில-திருச்செந்திற்பதியோனே—முந்து-ஆயுதவருக்கங்களின்முதன்மையான, அயில-வேலாயுதத்தையுடையவனே—முருகா-குமாரக்கடவுளே—எனுது- என்றுதுதித்தோலமிடாது—அத்தி-தெய்வயானைநாயகியினது—நகை-தந்தமாகிய—இன்-இனிய—நித்திலம்-முத்தானது—உந்து-செலுத்துகின்ற—அயில்-நுகரப்பட்ட—அமுதத்தால்-அதராவமுதத்தால்— உருகிய-குழைந்த—சித்த-இருதயத்தையுடையோனே—என்-என்னகாரணம்—ஏதிலம்-(வழியடிமையாகியயாம்) அயலோர்போல்—முந்தயில்-முற்சனனத்திலுள்வந்த—அகல-பெரிதான—வினைமேவி-தீவினையுற்று—தியங்குவது-வருந்துகின்றது—எ-று. தியங்குவது- எழுவாய்-என்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) தெய்வயானை நாயகினதரபானத்தாலுருகு மிருதயனே-எங்குமெள்ளு மெண்ணெயும் போனிறைந்துவிளங்குகின்றவனே-முருகனே-வேலாயுதனே-செந்திப்பதியோனே-என்று துதியாம லுனதுவழியடிமையாகிய யாமயலோர்போலப் பழவினையான் மயங்குகின்றதென்ன-எ-ம். (௬௨)

தியங்காப்பொறியுண் டெனுந்தனுத்தீதலு மேதியையூர்
தியங்காப்பொறியுண் டவமிலியேயென்று செப்பலுஞ்சத்
தியங்காப்பொறியுண் டயங்கைப்படாது திரவெற்புநீ
தியங்காப்பொறியுண்டை யண்டியப்போர்செய்தசேவகனே.

இ-ள். தியங்கா-மயங்காத—பொறியுண்டெனும்-ஐம்பொறிகளையுடைய—தனு-உடல்-தீதலும்-வேகின்றதும்—மேதியை-எருமைக்கடாவை—ஊர்தி-வாகனமாகவுடையயமன்—அங்கா-(என்னைக்கொண்டுபோய்) வாயைத்திறவென்னும்—பொறி-யான்செய்

தபாவத்திற்காகதீயை—உண்- தின்னென்றும்—தவமிலியேயென்று - நற்றவத்தைச்செய்யாதபாவியேயென்றும்—செப்பலும்-சொல்லுதலும்—சத்தியம்- உண்மையாதலால்—கா - இனியாவது காத்தருளும்—பொறியுண்டு - பிரமலிபியடைந்து—அயன்கைப்படாது-பிரமதேவன்சிருஷ்டிக்குள்ளாகாமற் பிறப்பொழியும்படி—நிர)நிலைபெற்ற—வெற்பு-கிரவுஞ்சகிரியை—நிதியும் - சங்கநிதிபதுமநிதியும்—கா-கற்பகதருவும்—பொறியுண்டை-செல்வத்திரளையுமுடைய பொன்னுலகானது—பண்டு-பூர்வத்தில்—உய - பிழைக்கும்படி—போர்செய்த-போரினைச்செய்துவென்ற—சேவகனே - வீரனே—எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்-கா-பயனிலை - ஏ-அசை (கருத்து) முன்கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்து தேவலோகத்தைக்காத்த வீரனே, ஐம்பொறிகளையுடைய வுடல் சாம்பலாவதும்செய்த பாவத்துக்குத்தக்கபடி தீப்பொறியையூட்டும் யமதண்டனைக்கு நானுள்ளாவதும் சத்தியமினியாவ திவ்வுடற்சுமைகொள்ளாமற் பிறப்பறக் காப்பாற்றவேண்டும்-என்பதாம். (௬௩)

சேவகமன்ன மலர்க்கோமுன்னீசொலத் தெய்வவள்ளி
சேவகமன்ன வதனாம்புயகிரி செற்றமுழுச்
சேவகமன்ன திருவாவினன்குடிச் செல்வகல்விச்
சேவகமன்ன முனிக்கெங்ஙனாணித் திகைப்புற்றதே.

இ-ள். சே-இடபவாகனத்தில்—அகம்-மேல்—மன்னு - நிலைபெற்றுவருகின்ற—அமலர்க்கு-பரமசிவனுக்கு—ஓம் - பிரணவப்பொருளை—முன் - பூர்வத்தில்—நீசொல - நீயுபதேசிக்க—தெய்வ-தெய்வீகமாகிய—வள்ளி - வள்ளிநாயகியினது—சே - சிவந்த—அகமன்ன - இருதயதாமரைபோன்ற—வதனாம்புய-முகாரவிந்தனே—கிரி-கிரவுஞ்சகிரியை—செற்ற-பிளந்த—முழுச்சேவக - ஒப்பற்றவீரனே—மன்ன-தலைவனே—திருவாவினன்குடிச்செல்வ-சிறந்த பழனிப்பதிவாழுங்குமாரக்கடவுளே - கல்விச்சேவகம், வேதமோதுந்திறத்தையும்—அன்னம் - அன்னவாகனத்தையுமுடைய—முனி-பிரமா—எங்ஙன் - எவ்விதத்தினாலே—நாணி-வெட்கி - திகைப்புற்றது - அப்பிரணவப்பொருடெரியாமன் மயங்கினது—எ-று. திகைப்புற்றது - எழுவாய் - எங்ஙன்-பயனிலை-கு-சாரியை-ஏ-அசை. (கருத்து) வள்ளிநாயகியிருதயதாமரைபோன்ற வதனாம்புயனே-கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்தவீரனே-பழனிப்பதியானே - தலைவனே பரமசிவனுக்குபதேசித்த பிரணவத்திற்கு வேதமோதுந்திறத்தையுடைய பிரம்மா-பொருடெரியாமனாணித்திகைப்புற்றிருந்த தெப்படி-என்பதாம். (௬௪)

திகைப்படங்கப்புயந் தந்தருளானென்ப டிங்களிய
திகைப்படங்கத்தமை யார்செய்திலாரென்ப டென்னனுய
திகைப்படங்கப்புகல் சேயென்பள்கன்னிகண் ணீர்தரவி
திகைப்படங்கத்தமை யாதெமையாட்கொளுஞ் சீகரமே.

இ-ள். திகைப்பள் - மயங்குகிறாள்—தங்க - தழுவியுயிர்பெற்றிருக்கும்படி—புயம்-தனது புயத்தை—தந்தருளான்-தந்துகிருபை செய்கின்றானில்லை — என்பள்-என்கிறாள்— திங்கள்-சந்திரனை, நிய திகைப்பள்-நித்தியமுமுபாலம்பனஞ்செய்கிறாள்— தம்- தனது— கத்து-இப்படிவருந்திமுறையிடுதலை—அமையார் - க்ஷமித்திரக்ஷிக்கின்றாரில்லை—செந்திலார்-செந்திற்குமரர், என்பள்-என்கிறாள்— தென்னன்-கூன்பாண்டியனது—உயர்- (சுர) வருத்தத்தின்—கைப்பு-வெப்பம்—அடங்க-தணியும்படி—புகல் - (தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்தை) மொழிந்தருளிய — சேயென்பள் - சம்பந்தப்பிள்ளையேயென்றுஞ்சொல்லுகிறாள்—கன்னி - எனதுயிராகியபெண்ணானவள்—கண்ணீர்தர - கண்ணீர்சோரும்படியாக — (ஆதலால்) விதி-பிரமனது—கைப்படு-கையிற்சிருஷ்டிக்கப்படுகின்ற—அங்கத்து-உடற்பைக்குள்—அமையாது - இவ்வான்மாவமைக்கப்பட்டு சனனமுறுதபடி— எம்- எம்முடைய—ஐ - குலதெய்வமே—ஆட்கொளும்-அடிமைகொண்டருளவேண்டும்—சீகரமே - அழகியகுமாரக்கடவுளே—எ-று. நீர்-தோன்றுவெழுவாய் - ஆட்கொளும்-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) எங்கள் குலதெய்வமானவழகனே-என்னுயிராகிய பெண்ணனவன் செந்திற்பதியான் யான் முறையிடுங்குறையைத் தணிக்கின்றானில்லை-அவன்புயத்தைத்தழுவத் தரவுமில்லையென்றும் - கூன்பாண்டியன் சுரந்தணித்தவனேயென்றும் சொல்லுகிறாள்-சந்திரனையுந் தினந்தோறும்வெறுத்து மயங்குகிறாளினி யிப்படிப்பட்ட சனனமுற்று வருந்தாதவண்ண மாண்டுகொள்ளவேண்டும்-என்பதாம், (சரு)

சீகரசிந்துர வுத்தவெஞ்சூர செயபுயவ
சீகரசிந்துர வல்லிசிங்கார சிவசுதசு
சீகரசிந்துர கந்தரவாகன் சிறைவிடுஞ்சு
சீகரசிந்துர மால்வினைக்குன்றைச் சிகண்டிகொண்டே,

இ-ள். சீகரம்-அலைகளையுடைய—சிந்து - சமுத்திரத்தின்கண்—ரவுத்த-இராவுத்தனை—வெம்-கொடிய —சூர-சூரனை— செய -வென்றவனே — புய-உனதுதிருப்புயத்தை- வசீகர- வசீகரித்தலில்வா

ஞ்சையுள்ள—சிந்துர- திலதத்தையுடைய—வல்லி - வள்ளிநாயகிக் குரிய—சிங்கார-அலங்காரத்தையுடையவனே — சிவசுத - பரமசிவனதுமைந்தனே—சுசி-அக்கினியினது, கர-கையிலிருந்தவனே—சிந்துர- வெள்ளையானையையும்—கந்தர - மேகத்தையும்—வாகன்-வாகனமாகக்கொண்டவிந்திரனது—சிறை-சிறையை—விடும்-களைந்த—சுசிகர-பரிசுத்தனே--சிந்து-சிதறவடி—உற - வலிய—மால்-மயக்கத்தைத்தராநின்ற—வினை-இருவினையாகிய — குன்றை- கன்மலையை—சிகண்டிகொண்டு - மயில்வாகனரூடராயென்முன்னெழுந்தருளி—எ-று. நீ-தோன்று வெழுவாய்-சிந்து-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) சமுத்திரத்தின்கண் வலியசூரனைவென்றவனே, அழகிய புயாசலனே, வள்ளிநாயகனே, பரமசிவன்மைந்தனே, அக்கினியின்கையிலிருந்தவனே, இந்திரனதுசிறையைக்களைந்தபரிசுத்தனே, நீ-மயிலேறிவந் தென்வினையாகிய குன்றைப் பொடிபடுத்தவேண்டும்-என்பதாம். (கூசு)

சிகண்டிதத்தத்த மரவாரிவிட்ட திதிபுத்ரரா
சிகண்டிதத்தத்த நகபூதரதெய்வ வள்ளிக்கொடிச்
சிகண்டிதத்தத்த மலர்மேற்குவித்திடை செப்புருவஞ்
சிகண்டிதத்தத்த கற்போபலமென்னுஞ் சேகரனே.

இ-ள். சிகண்டி - மயில்வாகனத்தை—தத்த - சதிபாய்ந்துசெல்லும்படி—தமர-முழங்குகின்ற—வாரி - சமுத்திரத்தின்கண்—விட்டு-நடத்தி—அ-அந்த—திதி - திதியினுடைய—புத்ரராசி - பிள்ளைகளாகியவசுரக்கூட்டங்களை, கண்டித-சேதித்தவனே—தத்த-தந்தத்தையுடைய — நகபூதர - பாம்புபோன்றதிருச்செங்கோட்டுக்கதிபனே—தெய்வ-தெய்வீகமான—வள்ளிக்கொடிச்சி - குறமாதாகிய வள்ளிநாயகியை—கண்டு-பார்ந்து—இதம் - இதமாக—அத்தமலர்-உன்கைகளாகியமலரை — மேற்குவித்து - சென்னிமேற்கூப்பி—இடை-பெண்ணேயுன்இடையானது—செப்பு - சிறப்பித்துச்சொல்லத்தக்க —உரு-வடிவமாகிய—வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடியே—கண்-விழி—தித-நிலைபெற்ற --தத்து-ஆபத்துகளெல்லாம்—அகல் - நீங்குகின்ற—தபோபலம்- (விரகாக்கினையைத்தணித்தலால்நான்செய்) தவத்தின்பயனே — என்னும்-என்றுநலம்புனைந்துரைத்தும்—சேகரனே - தலைவனே — எ - று. (கருத்து) சமுத்திரத்தின்கண்மயிலேறிச்சென்ற சுரர்கிளையைமாய்த்தவனே-திருச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே-வள்ளிநாயகியைநோக்கிச் சென்னிமேற்கைகூப்பியுன்னிடைவஞ்சிக்கொடியே யுன்கண்களென்றவப்பயனே என்று நலம்பாராட்டுங்குமாரக்கடவுளே-என்பதாம். (கூஎ)

சேகரவாரண வேல்வீர வேடச் சிறுமிபத
சேகரவாரண மேவும்புயாசல தீவினையின்
சேகரவாரண தெற்பாள நாளுந் த்ரியம்பகனார்
சேகரவாரண நின்கையில்வாரணஞ் சீவனொன்றே.

இ-ள். சே - (அடியார்களை) காத்தலில் — கரவா - வஞ்சித்தலில்லாத — ரண - யுத்தத்தில்வலிதங்கிய — வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய — வீர - வீரனே — வேடச்சிறுமி - குறச்சிறுமியாகிய வள்ளிநாயகியினது — பத-பாதத்தை — சேகர - முடியிற்றரித்தவனே — வாரணம்-தெய்வயானை — மேவும் - தழுவும் — புயாசல- மலைபோன்றபுயத்தையுடையவனே — தீவினையின்- கொடியவினையின் — சேகு-வயிரத்தை — அர - சங்கரிப்பவனே — ஆரண- வேதம்புகழ்கின்ற — வெற்பாள - திருச்செங்கோட்டு மலைக்கதிபனே — நாளும்-நாடோறும், திரியம்பகனார் - திரிநேத்திரங்களையுடையபரமசிவனது — சே-இடபவாகனமாகியவிஷ்ணுவின் — கர- கையிலிருக்கின்ற — வாரணம்-சங்கும் — நின்-உனது, கையில்-திருக்கரத்திலிருக்கின்ற, வாரணம்-கொடியாகியகோழிக்கும் — சீவனொன்றே - இரவுநீடியாமல் விடிதலைக்காட்டித் தொனிசெய்தலாலும் கூவுதலாலும்பிராணனொன்றாகவேயிருக்குமோ — எ-று. சீவன் - எழுவாய் - ஒன்றே - பயனிலை- ஏ - அசை. (இவ்விரண்டுகவியுங்குளகம்) (கருத்து) அடியார்களைக் காக்கும் வேலாயுதத்தையுடையவனே - வள்ளிநாயகிபதசேகரனே- தெய்வானைதழுவும்புயனே வயிரமானவினையை யொழிப்பவனே- திருச்செங்கோட்டு மலையையுடையவனே - பரமசிவனுக் கிடபவாகனமாகி விஷ்ணுவின் கையிலிருக்கின்ற சங்கும் - உனதுகரத்திலிருக்கின்ற கொடியாகிய கோழியும் - பொழுதுவிடிதலைக் காட்டித் தொனிசெய்தலுங் கூவுதலுமொன்றாயிருத்தலா லவற்றிற்குப் பிராணனுமொன்றாகவேயிருக்குமோ-என்பதாம். (௬௮)

சீவனசத்துரு கன்பாற்பிறப்பறத் தேவருய்யச்
சீவனசத்துரு மிக்குமெய்யோன்கையிற் சேர்த்தசெவ்வேள்
சீவனசத்துருச் செய்யான்மருக வெனுதிடையே
சீவனசத்துரு வெய்தியெய்தாப்பழி சிந்திப்பதே.

இ-ள். சீவன் - பிராணன் — அசத்து - சத்தல்லவாகையால் (சீவனுந்தனுவுமியைந்திருக்கும்போதே) — உருகு - இளகத்தக்க — அன்பினால்-பக்தியினால் — பிறப்பு-சனனம் — அற- (சத்தின்னதென்றறிந்து) ஒழியும்படி — தேவர்-தேவர்கள் — உய்ய - பிழைக்கும்படியாய் — சீவன் - சிவகாரணனானபரமசிவனால் — அசத்து - ஆட்டுவாகன

த்தையுடைய — உருமிக்கும் - வெப்பத்தைத்தருகின்ற — மெய்யோ ன் - தேகத்தையுடைய வக்கினியினது - கையில் - கரத்தில் — சேர்த்த - சேர்க்கப்பட்ட — செய்வேள் - குமாரக்கடவுளே — ஓ-பிரகாச ம்பொருந்திய — வனசத்து - தாமரைத்தவிசையுடைய — உருச்செய்யாள் - சிவந்ததிருமேனியையுடைய மகாலட்சுமிக்கு — மருக - மருகனே — எனது - என்றுள்ளத்திருத்தியானிக்காமல் — இடையே - மத்தியில — சீவன் - சீவனானது (சத்தாகியபரத்தையு மசத்தாகியதன்னையுமறிவதைவிட்டு) — அசத்து - அசத்தாகிய — உரு - (மலபாண்டமாகிய) உடலை — எய்தி - அடைந்து — எய்தாப்பழி - அதற்கேற்சத்தகாத பெரும்பழிகளை — சிந்திப்பது - (என்னிருதயம்)சிந்தித்துக்கொண் டவமேகாலங் கழிக்கின்றது — எ-று. இருதயம் — தோன்றுவெழுவாய், சிந்திப்பது- பயனிலை-ஏ - அசை - (கருத்து) சீவனசத்தாயிருந்து மவ்வசத்தைப் பற்றிவருந் தேகாதிமுதலிய பிறப்பொழியும்படி சத்தாகியபரனே-தேவர்களாக்காத்த செவ்வேளே - யிலக்குமியின்மருகோனே - என்றன்பினாலுருகித் துதியாமலத்தேகம் பிழைத்தற்குரிய சீவனத்தைப்பற்றி யடாதபழியையென்னிருதயஞ்சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றது-என்பதாம். (௬௬)

சிந்துரவித்தக வாரும்புகமுகத் தெய்வவெள்ளைச்
சிந்துரவித்தக வல்லிசிங்காரசெந் தூரகுன்றஞ்
சிந்துரவித்தக முத்திக்குமாய்நின்ற செல்வதுஞ்சாச்
சிந்துரவித்த கனம்போலும்பிங்கிளந் திங்களுமே.

இ-ள். சிந்துர - திலதந்திட்டிய — இத்தகவு- இத்தகமைப்பாடு — ஆரும் - நிறைந்திருக்கின்ற — புகர்-புள்ளிபொருந்திய — முக-முகத்தையுடைய — தெய்வ - தெய்விகமான — வெள்ளைச்சிந்துர- அயிராவதத்தினிடம்வளர்ந்த — வித்தக - அற்புதமான — வல்லி - தெய்வயானைக்கு — சிங்கார- இனிமையானவனே — செந்தூர - செந்திற்பதிக்குநாயகனே — குன்றம் - கிரவுஞ்சகிரியை — சிந்து - பொடிசெய்த — உர-வல்லவனே — வித்தக-சர்வக்கியனே — முத்திக்கும் - மோக்ஷத்திற்கும் — ஆய்-ஆராய்ந்தருள்செய் — நின்ற- அடியவர்கட்கெல்லாந்தாய்போலநின்ற — செல்வ-செல்வனே, துஞ்சா-கண்ணுறங்காமன்முழங்குகின்றது — சிந்து-சமுத்திரமும் — ரவி-சூரியனுடைய — தகனம்போலும்-சாந்தியைப்போலதகிக்கின்றது — இங்கு-இவ்விடத்தில் (இடைவிடாமல்) — இளம்-இளமைதங்கிய — திங்களும்-குளிர்ந்தசந்திரனும் — எ-று. நீ - தோன்றுவெழுவாய் - ஆய் - பயனிலை- ஏ-அசை. (கருத்து) சிந்துரந்திட்டும் புகர்முகத்தையுடைய வயிராபதத்தினிடம் வளர்ந்த தெய்வயானைநாயகனே - முத்திக்குவித்த

கனே - கிரவுஞ்சகிரியைத்தகர்த்தசெந்திநாயகனே - நிறைந்தசெல்வனே-சமுத்திர முழங்கியும் - சந்திரன்வெப்பத்தைத்தந்தும் - என்னை வருத்துவதை நீயாய்ந்தருள்-என்பதாம். (௭௰)

திங்களுமாசுணமும்புனைவார்செல்வ னென்னையிரு
திங்களுமாசுணமாக்கும்பதாம்புயன் செந்திலன்னாள்
திங்களுமாசுண மன்போல்விழியுஞ் செழுங்கரும்புந்
திங்களுமாசுண நன்றானமாற்றமுந் தீட்டினன்றே.

இ-ள். திங்களும்-சந்திரனையும்—மாசுணமும்- அரவத்தையும்—புனைவார் - தரித்துக்கொள்ளுகின்றபரமசிவனது—செல்வன் - புதல்வனும்—என் - என்னுடைய — ஐயிருதிங்களும் - பத்துமாதமென்னுங்காலவளவுக்குட்பட்டுத்தாயின்கர்ப்பத்திலுறும் பிறவித்துன்பத்தையும்—மா - மிகவும்—சுணமாக்கும் - நீறாக்கத்தக்கமகத்துவம்பொருந்திய— பதாம்புயன் - திருவடித்தாமரையையுடையவனுமாகியகுமாரக்கடவுளது - செந்தில்-திருச்செந்திற்பதியை—அன்னாள் - ஒத்துவிளங்காநின்றவிம்மங்கையினுடைய—திங்கு - தீமைகளை—அரும்- உண்டாக்கும்—மாசு- (ஆத்துமகோடிகள்செய்யும்பாதகங்களாகிய) குற்றத்தை—உள் - ஆராய்கின்ற— நமன்போல்-யமனைப்போன்ற—விழியும்-கண்ணையும்—செழும்- செழுமைதங்கிய—கரும்பு - கன்னலும்—திம் - தித்திப்பான—களும்- தேனும்—மாசுண- (ஒப்பாகாமையால்) குற்றமுறும்படிசெய்கின்ற—நன்றான-மிகவுமினிமையான—மாற்றமும் - மொழியையும்— தீட்டின்-எழுதவுன்னாற்கூடுமானால்—நன்று - நன்மையாகும் — எ-று. மடலூர்தல்-தோன்ற வெழுவாய்-நன்று-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) சந்திரனையுஞ் சர்ப்பாபரணத்தையுந்தரித்த பரமசிவனது மைந்தனாகிய வெம்பிறவியைமாற்றி தமது திருவடியையருளுங்குமாரக்கடவுளது செந்தூரையன்ன விம்மங்கையினது யமனையொத்தகண்ணையும் தேனினுங்கன்னலினு மினியமொழியையு முன்னாலெழுதக்கூடியானாலாகும்-கூடாததான்மடலூர்தலன்றன்று-எ-ம். ( )

தீட்டப்படாவினி யுன்னாலென்சென்னி கறைப்பிறப்பில்
தீட்டப்படாவி யவரல்லன்யான்றிக்கு நான்மருப்புத்
தீட்டப்படானை தழுகாசலன்சிறை விட்டவன்றாள்
தீட்டப்படாவி வனையே நினைவன்றி சாமுகனே.

இ-ள். தீட்டப்படா - எழுதப்படாது—இனி- இனிமேல்—உன்- உன்னாலே—என்-என்னுடைய—சென்னி-தலையில்விதியை, கறை-

உதிரமுதலுயவற்றானிறைந்த, பிறம்பில்-கருவிற்சனித்தலினால்—ஈட்டப்படு-அருசியையடைகின்ற—ஆவியவர் - உயிர்களையுடையவரைப்போல—அல்லன்யான்-யானாகேன்— திக்கு-எட்டுதிக்குகளிற்சென்று—நான்மருப்பு - தனதுநான்குகொம்புகளையும்—ஈட்டு-கூர்மையிடுகின்றதும்—அ-அந்த—படா-பட்டமும்—வித - சித்திரவிதங்களும்பொருந்திய—முகாசலன் - முகத்தையுமுடையமலைபோன்றவயிராவதத்திலேறுகின்றவிந்திரனது—சிறை-சிறையை—விட்டவன்-நீக்கியாண்டகுமாரக்கடவுளினுடைய—தாள்- திருவடித்தாமரையை—ஈட்ட-அடைய—படா- ஒருகாலுமழிவில்லாத—இவனையே-இப்படிப்பட்டமுருகனையே—நினைவன்-உள்ளத்திலிருத்தித்தியானிப்பேன்— (ஆதலால்) திசாமுகனே - பிரமனே—எ-று. சென்னி - எழுவாய்-ஈட்டப்படா - பயனிலை - எ-அசை. (கருத்து) பிரமாவே யினி யென்னை யுதிரநிறைந்த கருக்குழியி லழுந்துவோரைப் போனினையாதே-இந்திரனது சிறையைத் தவிர்த்தாண்ட குமாரக்கடவுளது பாததாமரையை யடையும்பொருட்டவனையே தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறேனாதலா லெனதுதலையுன்கையாலினியெழுதப்படாது-என்பதாம். (௭௨)

திசாமுகவேதனை யன்பாற்கரன்றிங் கடங்களவ
திசாமுகவேதனை யீறிலுமீறிலர் சீறுமம்போ
திசாமுகவேதனை வெங்கண்டவேலன் றினைப்புனத்தந்
திசாமுகவேதனை நண்ணுதண்கார்வரை சேர்பவரே.

இ-ள். திசாமுக-நான்குதிக்குமுகங்களையுடைய—வேதன் - பிரமனும்—ஐயன்-அவனதுபிதாவாகிய விஷ்ணுவும்—பாற்கரன்- சூரியனும்—திங்கள்-சந்திரனும்—தங்கள்-தங்கடங்கள்—அவதி - ஆயசுமுடிந்து—சாம்-இறக்கின்ற—உகவேதனையீறிலும்- யுகாந்தத்திற்றன்புறுங்காலத்திலும்—ஈறிலர் - அழியார்கள்—சீறும் - கோபித்தொலிக்கின்ற—அம்போதி - சமுத்திரத்தின்கண்தோன்றி—சாமுக-சாமுகத்தையுடையவனும்—வேதனை- தேவர்கட்குத்துன்பத்தைவிளைக்கின்றவனுமாகிய சூரனை—வென்கண்ட - புறங்காட்டச்செய்த—வேலன் - வேலாயுதத்தையுடையமுருகன்வாசஞ்செய்கின்ற—தினைப்புன-தினைப்புனங்களையும்—தந்தி-யானைகளின்—சாமுக-கூட்டங்களையும்—வேதனை-மூங்கில்களையும்—நண்ணு- பொருந்தியிருக்கின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கார்- மேகங்கள்தவழாநின்ற—வரை-பழமுதிர்சோலைமலையை—சேர்பவர் - அடைந்திடைவிடாமற்றியானிப்பவர்—எ-று. சேர்பவர்-எழுவாய் - ஈறிலர்- பயனி-

லை-ஏ-அசை. (கருத்து) சமுத்திரத்தின்கட் சூரனைவென்றவேலாயுதப் பெருமானுறைந்தருளிய சோலைமலையையடைபவர் பிரமா - விஷ்ணு - சந்திரசூரியர்களெல்லாமழியும் யுகாந்தகாலத்திலுந் துன்பமின்றி நித்தியராயிருப்பார்கள்-என்பதாம். (எங)

சேரப்பொருப்பட வித்தேனிறைவன் றிரைசிறையைச்
சேரப்பொருப்பட லல்லவன்சூரைச் சிகரியுடன்
சேரப்பொருப்பட வென்றண்டரேத்திய சேவகன்வான்
சேரப்பொருப்பட வேணியிற்சேர்த்தவன் செய்தவமே.

இ-ள். சேர - சேரராசனது — பொருப்பு - கொல்லிமலைச்சாரலையும் வெள்ளிமலைச்சாரலையுமுடைய—அடவி - வனத்தில் வாழ்கின்ற—தேன் - தேன்மொழியையுடைய வள்ளிநாயகிக்கு—இறைவன்-காதலனே—திரை - அலையானது—சிறையை- கரையே—சேர்-அழியும்படி—அப்பு - மோதுகின்ற—ஓர் - ஒப்பற்ற—உப்பு-உவர்க்கடலை—அட-வற்றும்படிவேல்விட்ட—வல்லவன் வல்லவனே—சூரை-சூரனை—சிகரியுடன் - கிரவுஞ்சகிரியுடன்—சேர-அடியோடு—பொரு - போர்செய்து—பட - அழியும்படி—வென்று -செயித்து—அண்டர்-தேவர்களால்—ஏத்திய - துதிசெய்யப்பட்ட—சேவகன்-வீரனே—வான்சேரப்பு - ஆகாயகங்கையை—ஒருப்பட-ஒன்றாக—வேணியில் - சடையின்கண்—சேர்த்தவன்-அடக்கித்தரித்தபரமசிவன்—செய்தவமே-செய்தவமாகியமைந்தனே-எ-று. (கருத்து) கொல்லிமலை-வெள்ளிமலைச் சாரலையுடையவனத்தில்வாழ்கின்றவள்ளிநாயகிக்குக் காதலனும், சமுத்திரத்தை வேலால்வற்றும்படி செய்தவனும், சூரனையுங் கிரவுஞ்சகிரியையும் நிர்மூலமாக வழித்துத் தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவனும்-கங்காதராகிய பரமசிவன் செய்தவமென்னுமைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளே-என்பதாம். (எச)

1

செய்தவத்தாலஞ் சுசியொழுத்தோதிலந் தீதலருஞ்
செய்தவத்தாலஞ் சுகம்பெறச்சேயுனைக் கேற்றுருப்போய்ச்
செய்தவத்தாலஞ் சுவைக்கனியின்றதென் னெம்வினையே
செய்தவத்தாலஞ் சுகின்றனமும்மலச் செம்மல்கொண்டே.

இ-ள். செய்தவத்தால் - அழகிய தவத்தினாலாவது—அஞ்சுசியொழுத்து-சிறந்தபஞ்சாக்ஷரத்தை—ஓதிலம் - துதிக்கின்றோமில்லை—தீது-தீமை—அலரும்-விளையும்—செய் - நரகபூமி—தவ - அழிந்துபோகவும்—காலம் - உலகெல்லாம்—சுகம் - நன்மையை—பெற-அடையவும்—சேயுனைக்கு - சம்பந்தப்பிள்ளையாக வவதரித்துத் இரு

வாய்மலர்ந்தருளியதேவாரத்தினால்—ஏற்றுருப்போய் - ஆணுருமாறி—செய்த-சிவந்த—அத்தாலம்-அப்பெண்ணுருவாகியபனை—சுவைக்கனி-இனியபழத்தை—ஈன்றது - தந்தது—என்னேம்- என்று துதிக்கின்றேமில்லை—வினையேசெய்து-தீவினையேபுரிந்து—அவத்தால்-வந்ததுன்பத்தினால்—அஞ்சுகின்றனம்-அச்சமுற்றிருக்கின்றனம்—மும்மலச்செம்மல்கொண்டு - மும்மலமாகிய போர்வையைத்தரித்துக்கொண்டு—எ-று. யாம்-தோன்றுவெழுவாய் - அஞ்சுகின்றன-பயனிலை - இவ்விரண்டுகவியும் குளகம் (கருத்து) நெஞ்சமேயுலகத்தார் நரகமெய்தாமலின்பத்தையடையவும் ஆண்பனை பெண்பனையாகிப் பழத்தைக்கொடுக்கவும் சம்பந்தராயவதரித்துத்தேவாரத்தையருளிச்செய்த குமாரக்கடவுளைத் துதியாமலும் அவரது பஞ்சாக்ஷரத்தை யனுஷ்டிக்காமலும் தவத்தில்முயலாமலும், தீவினைத்தொடர்பால் மும்மலப்பிணிப்புண்டு யாமவத்தின் முயன்று அஞ்சுகின்றனம்-எ-ம். (௭௫)

செம்மலைவண்டு கடரங்கமாவென்ற திண்படைவேற்
செம்மலைவண்டு வசவாரணத்தனைச் செப்பவுன்னிச்
செம்மலைவண்டு தவந்தமிழ்ப்பாணதெண் டீங்கையில்வாய்
செம்மலைவண்டு விருப்புறுமோவிது தேர்ந்துரையே,

இ-ள். செம் - சிவந்தநிறத்தையுடைய—மலை - கிரவுஞ்சகிரியையும்—வண்டு-சங்கினங்கள்—உகள் - உலாவுகின்ற—தரங்கம்-கடலின்கண்—மா-மாவடிவாய்நின்றசூரனை—வென்ற-செயித்த—திண்-திண்ணிய—படைவேல்-வேலாயுதத்தையுடைய—செம்மலை-கடவுளை—வண்-வளப்பமிகுந்த—துவசவாரணத்தானை - கோழிக்கொடியையுடைய குமாரக்கடவுளை—செப்ப- புகழ்ந்துபாட— உன்னி-நினைத்தும்—செம்மலை - மணத்தைப்புதைத்துவிடாதே—வண்டு- குற்றம்—தவு-நீங்கிய—அம் - அழகிய—தமிழ்ப்பாண - தமிழ்ப்பாணனே—தெள்-தெளிந்தும்—தீம் - இனிப்புற்றும்— கையில்-கரத்தில், வாய்-வாய்ப்பினும்—செம்மலை - பழமையாகியபூவை—வண்டு - சுரும்பினங்கள்—விருப்புறுமோ- இச்சிக்குமோ—இது-இதை—தேர்ந்து-ஆராய்ந்து—உரை - அக்கடவுளை பலகாலும் புகழ்ந்துபாடு—எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்-உரைபயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) குற்றமின்றி யின்னிசைபாடும் பாணனே- வண்டுகள்-அன்றலர்ந்த மலர்களைவிட்டுப் பழமையாகியமலர்களைவிரும்புமா - அத்தன்மையள் யாதெனன்றறிந்து-நீகிரவுஞ்சகிரியையும் - சமுத்திரத்தில் மரவடிவாய்நின்ற சூரனையும்வென்ற கோழிக்கொடியோனைசந்தவாக

மியினது திருப்புகழைக் குறைவின்றிப் பலகாலும் புகழ்ந்து புகழ்ந்து பாடுவாயாக—என்பதாம். (௭௬)

தேனைவிடப்பணி யேறிமுப்புரஞ் செற்றபிரான்
றேனைவிடப்பணி சூராரியென்க டெரிவையர்பாற்
றேனைவிடப்பணி வாய்ப்படுமாறு செறிந்தலகைத்
தேனைவிடப்பணித் தென்றோடியென்றுந் திரிபவரே.

இ-ள். தேனை - தேவர்களெல்லாங் கூடிச்செய்ததேனை—விட—அச்சுமுறியும்படி—பணி-செய்து—ஏறு - இடபவாகனத்தின்மேல்—ஏறி- இவர்ந்து—முப்புரம்- திரிபுரத்தை—செற்ற- நகைத்தெரித்த—பிரான்-பரமசிவனுக்கு- தேர் - பிரணவப்பொருள் தெளியச்செய்த—ஐ-சுவாமியே—விள் - சொலத்தக்க—தப்பு-குற்றத்தால்—அணி-நெருங்கிய—சூராரி- சூரசங்காரனே—என்க-என்று துதிக்கக்கடவீர்கள்—தெரிவையர்பால்-காமவாஞ்சையால் பரத்தையரிடத்தில்—தேனை - தேனையானது—விட- விஷத்தையுடைய—பணி-பாம்பினது—வாய் - வாயில்—படுமாறு - அகப்பட்டாற் போலும்—செறிந்து - சிக்கிக்கொண்டு—அலகைத்தேனை - பேய்த்தேனென்னுங்கானலை—விடு-ஊறுகின்ற—அப்பு- ஜலமானது—அணித்தென்று - சமீபமாயிருக்கின்றதென்று—ஓடியென்றும் - எப்போதுமோடியோடி—திரிபவரே - அலைந்துதிரிகின்றவர்களே—எ-று. நீங்கள்-தோன்றுவெழுவாய்-என்க-பயனிலை. (கருத்து) பாம்பின்வாய்ப்பட்ட தேனைபோல மாதரதுமயக்கத்திலகப்பட்டு கானலை நீரென்றெண்ணிச் செல்பவர்போலவர்கள் பொய்யின்பத்தை நம்பி வருந்துவோரோ - யதைவிட்டு தேவர்கள்கட்டிச்சமைந்ததேனை முறித்து இடபமேறித் திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது சுவாமியே-சூரசங்காரனே என்று துதியுங்கள்-என்பதாம். (௭௭)

திரிபுரத்தப்புப் புவிதரத்தோன்றி சிலைபிடிப்பத்
திரிபுரத்தப்புத் தலைபடநாண்டொடுஞ் சேவகன்சோத்
திரிபுரத்தப்புத் திரமான்மருக திருக்கைடம்போ
திரிபுரத்தப்புத் துறையாய்தவெனச் செப்புநெஞ்சே.

இ-ள். திரி-நீயென்றுந் திரிவாயாக—புரத்து - பூரநாளில்—அப்பு-கடல்சூழ்ந்த—புவி - பூவுலகத்தை—தர - பெற்றருளும்படிக்கு—தோன்றி- அவதரித்தவுமாதேவி—சிலை- தன்னுள்பாகமாகியவிடதுகரத்தால்மேருவாகியவில்லை—பிடிப்ப-பிடித்துக்கொள்ளச் செய்து—திரிபுரத்து-முப்புரத்தின்மேல்—அப்புத்தத்தலைப்பட- விஷ்ணுவாகியபாணத்தைப் பிரயோகஞ் செய்யும்பொருட்டு—நாண்-

தனதுபாகமாகிய வலதுகரத்தால் வாசுகியாகிய நாணை—தொடும் - வ
றிட்ட—சேவகன்-பரமசிவனது—சோத்திரி- திருச்செங்கோட்டும
லையை— புரத்து-நகரமாகக்கொண்ட, அப்புத்திர-அந்தமைந்தனே
—மான்மருக திருமான்மருகோனேயென்றும்—திருக்கை - திருக்
கையென்னு மீனையுடைய —அம்போதி - சமுத்திரத்தின்கண்—ரி
பு-அசுராகியசத்துருக்களது—ரத்தப்புத்துறை - இரத்தங்களையே
புதியவுறையாகத்தோய்ந்த— ஆயுதவெனை - வேலாயுதத்தையுடைய
வனேயென்றும்—செப்பு-புகழ்ந்துசொல்லி— நெஞ்சே - மனமே
—எ-று. நீ-தோன்றிவெழுவாய்-திரி-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து.)
நெஞ்சமே- பூரநாளிற்பிறந்த லோகமாதாவாகிய பார்வதி வில்லை
ப்பிடித்துக்கொள்ளத்தா நாணேறிட்டுத் திரிபுரத்தின்மேல் விஷ்
ணுவாகிய பாணப்பிரயோகஞ்செய்த பரமசிவனது மைந்தனாகிய
திருச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே - திருமான் மருகோனே-சமுத்
திரத்தில் அசுரனைவதைத்த வேலாயுதனேயென்றுசொல்லிக்கொண்
டு நீ திரிவாயாக-என்பதாம். (எஅ)

செப்பாரமுதலை மன்னோதிகனங் குரும்பைமுலை
செப்பாரமுதலை கண்காநகைமுருந் தீரிருகண்
செப்பாரமுதலை வாவியிற்சென்ற பிரான்மருகன்
செப்பாரமுதலை வேர்களைவான்வரைச் சீறினுக்கே,

இ-ள். செப்பு - சொல்லானது—ஆரமுது - அரமுதம்போலும்
—அல்-இருணிறமும்—ஐ- அழகும் - மன் - நிலைபெற்ற— ஓதி-கூந்
தலானது—கனம்-மேகம்போலும்—குரும்பை - குரும்பையொத்
த—முலை-தனமானது—செப்பு - செப்புப்போலும்—ஆர - முத்
துகளையுடைய - முது-பழமையாகிய—அலை - கடல்போலும்—க
ண்-விழியானது—கால்-ஒளிதங்கிய—நகை - பல்லானது—முருந்
து-மயிலிறகினடிபோலும்— ஈரிருகண் - நான்கு கண்களையுடைய
—செ-சிவந்த—பாரமுதலை - பெரிய முதலைவாயிற்சிக்கிய வானை
யை—வாவியில்-தடாகத்தின்கண்—சென்ற - ரக்ஷிக்கும்படிவினை ந்
துபோன—பிரான்-திருமாலின்— மருகன் - மருகோனும்—செப்
பார-மிகவுந்தன்னைப்புகழ்ந்து துதிப்பவர்களது—முதலை- பிறப்பி
ன் மூலத்தை —வேர்களைவான் - நிர்மூலமாக்குவோனுமாகிய குமா
ரக்கடவுளது — வரைச்சீறினுக்கு - மலையில்வாழு மங்கைக்கு
—எ-று, செப்புமுதலிய-எழுவாய்-ஆரமுதமுதலிய-பயனிலை-எ-அ
சை. (கருத்து) தடாகத்தின்கண் முதலைவாயிற்சிக்க யானையை ர
க்ஷித்த திருமான்மருகோனுந் தன்னைத் துதிப்பவர்களதுபிறப்பை
யொழிப்பவனுமான குமாரக்கடவுளினது மலையில்வாழு மங்கைக்

குமொழி-அமுதமுங்-கூந்தல்-மேகமும்-தனம்-செப்பம்-கண்-உடலும்-போன்றிருக்கின்றன-என்பதாம். (எக)

சீராமராம சிவசங்கராநுந் திருமுடிக்குச்
சீராமராம துகரத்துழாயென்பர் தெண்டிரைமேற்
சீராமராம னிறந்திறக்கத்தொட்ட சேய்கழற்குச்
சீராமராம னிமையோர்மகுடச் சிகாவிம்பமே.

இ-ள். சீ-இலக்குமிக்குநாயகனே—ராம-அழகிய—ராம- திருமாலே—சிவசங்கரா-பரமசிவனே—நும்- உங்கள்—திருமுடிக்கு-அழகியசென்னிகளுக்கு—சீர் - சிறந்ததன்மையாவது—ஆம் - கங்காசலத்தோடே—அரா - அரவாபரணமும்—மதுகர - தேன்பொருந்திய—துழாய்-திருத்துழாய்மாலையும்— என்பர் - என்றுசொல்லுவார்கள்—தெள்-தெளிந்த—திரைமேல் - அலையையுடையகடலின்கண்—சீரா - கவசத்தை—மராம - மாமரமாய்நின்றசூரனது—நிறம்-மார்பை—திறக்க-பிளக்கும்படி—தொட்ட - தனதுமெய்யிற்புனைந்த—சேய்கழற்கு - முருகக்கடவுளதுதிருவடிக்கு—சீராம்-சிறப்பாயமைந்திருக்கும்—அரா-நெருங்கிய—மன் - நிலைபெற்ற—இமையோர்-தேவர்களுடைய—மகுட - கிரீடமணிந்த—சிகாவிம்பம் - வட்டவடிவாகியதலைகள்—எ-று. சிகாவிம்பம் - எழுவாய்-சீராம்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) பரமசிவனே-யுமது திருமுடிக்கு-கங்கையும்-பாம்பும்-மாலையாம்-திருமாலே யுமதுதிருமுடிக்கு சிறந்த திருத்துழாய்மாலிகையாம் - மெய்யிற் கவசத்தையணிந்து-சமுத்திரத்தின்கண் சூரனைவென்ற குமாரக்கடவுளது திருவடிக்கோ தேவர்களது முடித்தலைகளேமாலையாம்-என்பதாம். (அஅ)

சிகாவலவன்பரி தப்பாடுசெய்யுஞ்செவ் வேலவிலஞ்
சிகாவலவன்பரி வூரார்மதனித் திலஞ்சலரா
சிகாவலவன்பரி யங்கங்குழல்பெற்ற தேமொழிவஞ்
சிகாவலவன்பரி யானலமன்றிலுந் தென்றலுமே.

இ-ள். சிகாவல-மயில்வாகனனே—அன்பர் - தனக்கன்புள்ளவடியார்க்கு—இதப்பாடுசெய்யும் - இன்னருள்செய்கின்ற — செவ்வேல்-அழகியவேலாயுதத்தையுடையவனே—இலஞ்சிகாவல - இலஞ்சிப்பதியைக்காத்தளிப்பவனே—வன்பரிவூரார் - என்னையலர்தூற்றும் இவ்வூரினராகிய கொடியவர்களும்—மதன் - மன்மதனும்—நித்திலம்-முத்துவிளைகின்ற—சலராசி-சமுத்திரமும்—கா- சோலையும்— அலவன்-சந்திரனும்— பரியங்கம் - கட்டிலும்—குழல் - புள்

ளாங்குழலும்—பெற்ற - என்னைப்பெற்றவளாகிய — தேமொழி-இ னியமொழியையுடைய — வஞ்சி-தாயின் — காவு - காவலும் — ஆல- யுவையெலாம்பெரிதல்ல — வன் - வலிய — பரியானலம் - வடவா முகாக்கினி போன்று வருத்துகின்றன — அன்றியும் - (காமசின்னமா கிய) அன்றிப்பட்சியும் — தென்றலும் (தோகிய) தென்றற்காற் றும் - எ-று. அன்றிலும் தென்றலும்-எழுவாய் - பரியானலம்-பய னிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) மயில்வாகனனே - அன்பர்க்கருளும்- வேலாயுதனே - இலஞ்சிப்பதியோனே-எனக்குப்பகைவராகிய ஆ ரவாரலும்-காமனாலும் கடலாலும் சோலையினாலும் கட்டிலினாலும்- வேய்ங்குழலாலும் - தாயின்காவலாலும் - உண்டாகுமிடர்பெரிதல் ல- அன்றிலும் தென்றலுமே வடவாமுகாக்கினிபோன் றிருக்கின் றன ஆகையால் எனக்கருள்செய்ய விதுசமயம்-என்பதாம். (௮௧)

தென்றலையம்பு புனைவார்குமார திமி முந்நீர்த்
தென்றலையப்புய மின்கோமருக செழுமறைதேர்
தென்றலைப்பாம்பு சகபூதரவெரி சிந்திமன்றற்
றென்றலையம்பு படுநெறிபோயுயிர் தீர்க்கின்றதே.

இ-ள். தென் - வண்டுகளிசைபாடுகின்ற — தலை - சிரசின்கண் — அம்பு - கங்கையை — புனைவார் - அணியும்பரமசிவனது — குமார- மைந்தனே — திமிர - இருணிறமுடைய — முந்நீர்- கடல்சூழ்ந்த — தென் - அழகிய — தலை - பூதேவிக்கும் — அம்புயப்-செந்தாமரைப் பூவில்வாசஞ்செய்கின்ற — மின்-சீதேவிக்கும் — கோ- நாயகனாகிய திருமாலினது, மருக-மருகனே — செழு - செழுமைதங்கிய — மறைதேர் - நான்குவேதங்களுந்துதிக்கின்ற, தென்றலை-தெற்கின் கண்ணதாகிய — அரி-அழகிய — புரக-பாம்புபோன்ற — பூதர- திரு ச்செங்கோட்டுமலையாதியனே — எரி-அக்கினியை — சிந்தி - கொட் டிக்கொண்டு — மன்றல்-வாசனைதோய்ந்த — தென்றல்- தென்றற்கா ற்றானது — ஐயம்பு - என்தேகத்தில் மன்மதனதுபஞ்சபாணங்களு ம் — படு-தைத்த — நெறி-புண்வழியே — போய் - நுழைந்து — உயி ர் - என்னுயிரை — தீர்க்கின்றது - (வருத்தி) நீக்குகின்றது — எ-று. தென்றல்-எழுவாய் - தீர்க்கின்றது - பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) கங்கையைச்சூடிய பரமசிவனது மைந்தனே பூதேவி-சீதேவிகளி னாயகனான திருமான்மருகனே - வேதங்கள் துதிக்கின்ற பாம்பு போன்ற திருச்செங்கோட்டு மலையில்வாழ்பவனே - காமபாணந் தைத்த புண்வழியே தென்றற்காற் றென்னுடலினுணுழைந் துயிரை வருத்துகின்றது என்பதாம். (௮௨)

தீராகமல சனிதபோக மெனத்தெளிந்துந்
தீராகமல மெனக்கருதாத தென்செயவநூல்
தீராகமல குகரப் பொறுப்ப னெனத்திருக்கண்
தீராகமல மரவேகருகச் சிவந்தவனே.

இ-ள். தீரா-நீங்காமல்—கமல-விஷ்ணுவினது நாபிக்கமலத்தில்—ச-சனித்தபிரம்மா—விகிதபோகமென-எழுதிய தலைவிதிப்பிராப்தமென்று—தெளிந்தும்-அறிந்திருந்தும்—தீ - என்னறிவானது—ராகம்-இச்சையினால்—அமென-இனிய பயனுடையோமல்லேமென்று—கருதாதது-நினையாதது—என்- என்னகாரணம் - சேய்-குமாரக்கடவுளே—அவம்- பயனின்மையான—நூல் - சாஸ்திரங்களை—தீர்-நீங்கிய—ஆகம - பரிசுத்தமான வாகமமுரைத்தோனே—லகு-அக்கினியானவனிப்பொறி ஏற்பமானது—கரம் - கையில்—பொறுப்பன்-தாங்கிக்கொள்வேன்—என- என்றுசொல்ல—திருக்கண்-உனதுசிறந்தவிழியினாலே—தீ- அவ்வக்கினியினது—ராகம்-காந்தியோடுற்றசிவந்தநிறமெல்லாம்—அலமர-வேக வருத்தமுற்றே—கருக-கருகும்படி—சிவந்தவனே- கோபித்தவனே—எ-று. அறிவு-எழுவாய்-கருதாததென்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) குமாரக்கடவுளே-பரிசுத்தவேதாகமமொழிந்தோனே- இக்கனற்பொறிலகுவானதுநான் கரத்திற்றாங்கிக்கொள்வேனென்று வன்மைபேசினவக்கினியின்வீறடங்கியுடல்கருகக் கோபித்தவிழியை யுடையவனேகமலோற்பவனான பிரம்மா விதியினாலுபவந்தவாறென்று தெளிந்தும் - எனதறிவானதாசை - பயன்படுவதன்றென்று கருதாததென்ன என்பதாம். (௮௬)

சிவசிவசங்கர வேலாயுதநினை வஞ்சிகுறிஞ்
சிவசிவசங்கர வாமயில்வீர செகந்திருக்கண்
சிவசிவசங்கர மாவையெனுந்திற லோய்பொறைவா
சிவசிவசங்கர மான்பட்டவாவொளி சேர்ந்தபின்னே.

இ-ள். சிவ - ஏகவஸ்துவான—சிவ - பரமசிவனிடத்தில்—சம்-உற்பவித்த—கர-திருக்கரத்தில்—வேலாயுத - வேலாயுதத்தையுடையமுருகோனே—நினை-நினைப்புனத்தையுடைய—வஞ்சி - பெண்ணாகிய – குறிஞ்சி-குறிஞ்சிநிலத்தில்—வசி - வாசஞ்செய்கின்றவள்ளிநாயகியினது—வசங்கரவா - பக்கத்தைவிட்டகலாத—மயில்வீர-மயிலேறுஞ்சேவகனே—செகம்- உலகத்தின்கண்— திரு-சிறந்த—கண்-விழியினால் — சிவ-சிவ — கோபி- கோபி—சங்கர-எல்லாவாயுமழிக்கின்ற—மாவை - சூரனுருக்கொண்டமாமரத்தை—எனும்- என்

றுவேலாயுதத்தையேயும், திறலோய் - வீரனே, பொறைவாசி - மிகுந்தபொறுமையென்னும்பாணத்தின், வசிவசம்-கூர்மையினிடத்தில், கர-கோபமுதலிய, மான்பட்ட - மிருகங்கள்விழுந்துவிட்டன, ஒளி-உனது திருவருளாகிய பிரகாசம், சேர்ந்தபின் - என்னிற்கலந்தவுடனே — எ-று. கரமான் - எழுவாய் - பட்ட-பயனிலை-ஏ-அசை. ஆ-அசை. (கருத்து) ஏகவஸ்துவான பரமசிவனதுமைந்தராகிய-வேலாயுதத்தையுடையோனே-தினைப்புனத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகனே-மயிலேறும்வீரனே-மாவடிவாய்நின்ற சூரனைவென்ற வீரனே-நின்திருவருளின்பிரகாசத்தினால் எனதுகோபமென்னும்மிருகம் பொறுமையென்னு மாயுதத்தாலழிந்ததன்மைய தாயிற்று - என்பதாம். (௮௪)

சேந்தமராத்துடர் தானவர்சேனையைத் தெண்டிரைக்கண்
சேந்தமராத்துடன் கொன்றசெவ்வேல திருமுடிமேற்
சேந்தமராத்துட ரச்சூடிமைந்த திளைத்திளைத்தேன்
சேந்தமரா த்துட ரின்னாரியென்னுமிச் சேறுபுக்கே.

இ-ள். சேந்த-கந்தனே, மராத்துடர்-கடப்பமாலிகையைப்புனைந்து, தானவர்சேனையை-அசுரர்கூட்டங்களை, தெள் - தெளிந்த, திரை-அலையையுடைய கடலினிடத்தில், கண்சேந்து - விழிகள்சிவந்து, அ-அந்த, மராத்துடன்-மாமரமாய்நின்றசூரனுடன், கொன்ற-வதைசெய்த, செவ்வேல-சிவந்த வேலாயுதத்தையுடையோனே, திருமுடிமேல்-அழகியசிரசின்கண், சே-இளமையான, இந்து-சந்திரனையும், அம்- கங்காசலத்தையும், அரா-சர்ப்பத்தையும், துள்-துள்ளலை, தர-கொடுக்கும்படி, சூடி - தரித்தபரமசிவனது, மைந்த-புதல்வனே, திளைத்து-மூழ்கி, இளைத்தேன் - மெலிந்துவருந்தினேன், சே-என்னைக்காத்தருள்வாய், தமரா-சுற்றத்தாராக, துடர்-பற்றிய, இல்-மனைவாழ்க்கையும், நாரி-பெண்ணாசையும், என்னும்-என்றுசொல்லப்பட்ட, இச்சேறு-இந்தச்சேற்றில், புக்கு - பிரவேசித்து — எ-று. நீ-தோன்றாவெழுவாய்-சே-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) கடப்பமாலையைப்புனையுஞ் சேந்தனே- சமுத்திரத்தின்கண் மாமரமாய்நின்ற சூரனோடு அசுரர்கிளையையழித்த வேலாயுதனே-சந்திரனையும் - கங்கையையும் - சர்ப்பாபரணத்தையும் - தரித்தபரமசிவனது மைந்தனே - என்னைச் சூழ்ந்திராநின்ற சுற்றத்தார் - மனைவி-மனை-என்னுஞ்சேற்றில் மூழ்கிவருந்துகின்றேன் - இனியாகிலு மென்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்-எ-ம். (௮௫)

சேறலைத்தாறலைக் கப்பாலெழுந்து செழுங்கமுகிற்
சேறலைத்தாறலைக் குஞ்செந்திலாய்சிந்தை திநெறியிற்

சேறலைத்தாறலைத் தீர்க்குங்குமார திரியவினைச்
சேறலைத்தாறலைக் கத்தகுமோமெய்த் திரங்கண்டுமே.

இ-ள். சேறு - சேற்றை — அலைத்து-உழக்கி — ஆறு - ஆற்றினின்றும் — அலைக்கப்பாலெழுந்து - அலைகளுக்குமேலெழும்பி — செழும்-செழுமைதங்கிய — கமுகில்-கமுகமரத்தில் — சேல் - சேற்கெண்டையானது — தலை-அக்கமுகின்றலையிலிருக்கின்ற — தாறு - குலைகளை — அலைக்கும் - அலைக்காநின்றவளப்பத்தையுடைய — செந்திலாய்-திருச்செந்திநாயகனே — சிந்தை-என்மனதானது — தீநெறியில்-கொடியமார்க்கத்தில் — சேறலை - செல்லுதலையும் — தாறு - அளவுபடாத — அலை - அக்கியானவிருளையடைதலையும் — தீர்க்கும்- நீக்கியருளுகின்ற — குமார - குமாரக்கடவுளே — திரிய - மாறுபடும்படி — வினை-இருவினையாகிய — சேறு-சேற்றின்கண் — அலைத்து-துன்பப்படுத்தி — ஆறலைக்கத்தகுமோ - வழிப்பறிப்போர்போலென்னுயிரைக்கவரத்தகுமோ — மெய்த்திரம்- உனதருளினுண்மைத்திரத்தை, கண்டும்-கண்டதுவே பற்றாயிருக்கவென்னுகிற வென்னை — எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய் - ஆறலைக்கத்தகுமோ-பயனிலை. (கருத்து.) சேற்றை யுழக்கி யாற்றினின்று மலைகளுக்கு மேலெழும்பி கமுகின்குலையை யலைக்குந் செந்திற்பதியோனே - அடியார்களது வக்கியான விருளைநீக்கி யவரை நன்னெறியிற்செலுத்துங் குமாரக்கடவுளே-உன்னருளின் றிறத்தைக்கண்டநித்தவென்னை யிருவினைச் சேற்றினுட்படுத்தலாகுமோ-என்பதாம். [தவிர்த்நாளவேண்டுதல்-குறிப்பு.] (௮௯)

திறம்பாடுவர்தண் புனத்தெய்வமேயென்பர் சேதத்துமாந்
திறம்பாடுவர்முது நீரெனக்காய்பவர் செந்தினைமேல்
திறம்பாடுவரிதழ் கண்டுருகாநிற்பர் செப்புறச்செந்
திறம்பாடுவரி லிவர்வல்லவர்தஞ் செயல்கொள்ளவே.

இ-ள். திறம்-நமதுவெற்றியை — பாடுவர்- துதிக்கின்றார் — தண்-தண்ணிய — புன- புனத்தில்வாழும் — தெய்வமே - தேவதையே — என்பர் - என்றழைக்கின்றார் — (அவரியாரெனில்) சேதத்து- கேட்டையுடைய — மாந்திறம்- வலிபொருந்தியமாமரமாய் நின்ற சூரன்றன்கிளையோடு — பாடு - அழிந்தான் — உவர் - உவர்ப்பையுடைய — முது-பழமையாகிய — நீர்-கடலின்கண்ணே — என-என்று (தேவர்கள் சொல்லும்படி) — காய்பவர் - கோபித்தவராகும் — செம்-சிவந்த — தினைமேல்-தினைப்புனத்தின்கண் — திறம்பாள்- நீங்காதிருக்கின்றவளாகிய வள்ளிநாயகியேயுனது — துவர் - பவழம்போன்ற — இத

ழ்கண்டு - ஆதாரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே—உருகாநிற்பர்- மன
முருகிநின்றார் — செப்புற - ஏதோவொருவார்த்தை சொல்லுதற்
காகவே—செந்தில்-செந்திற்பதியென்னும்—தம்பாடு - தம்மிடத்தி
ல், வரில் - வருவாரானால், இவர் - இப்பேர்ப்பட்டவர்—வல்லவர்-
சாமர்த்தியரோ -- நம்-நமது—செயல் - உபசாரச்செய்கையை, கொ
ள்ள - பெற்றுக்கொள்வதற்கு—எ-று. இவர்-எழுவாய்-வல்லவர்-பய
னிலை. (கருத்து) நாயகியே சமுத்திரத்தின்கண் சூரன் கிளையோடு
அழிந்தானென்று தேவர்கள்சொல்லும்படி வதைத்தவர் - வந்ததோ
வொருவார்த்தை சொல்லும்பொருட்டிங்கே நமது வெற்றியைப்பு
கழுகின்றார் புனத்தெய்வமே யென்றழைக்கின்றார் - தினைப்புனத்
திலிருக்கு முனது பவழநிறம்போன்றவிதழைப்பார்த்து மனதுரு
கிநிற்கின்ற - இவர் நமது செந்திற்பதியில் வருவாரானால் நாம்செய்
யுமுபசாரத்தைப்பெற வல்லவர்தான்-என்பதாம். (அஎ)

செயலங்கைவாளை யிறைகோயிலைச்சிவ னாரமுதைச்
செயலங்கைவாளை முனிகொண்டல்வாளியைத் தேவர்பிரான்
செயலங்கைவாளை முனைவேலையன்னவிச் சேயுறையுஞ்
செயலங்கைவாளை யுகள்செந்தில்வாழ்பவள் சேல்விழியே.

இ-ள். செயல் - சேற்றிலுண்டாகின்ற—அம்- அழகிய—கை-ஒ
ப்பற்ற—வாள்-ஒளிபொருந்திய—ஐ-சிரேஷ்டமான—இறை - பிர
ம்மாவின்—கோயிலை-ஆலயமாகிய தாமரையையும்—சிவனார் - பர
மசிவனுண்ட—அமுதை- விஷத்தையும்—செய - வெற்றிபொருந்
திய—லங்கை- இலங்காபுரியினது—வாளை - பிரகாசத்தினழகை—
முனி-கோபித்த—கொண்டல்-மேகநிறத்தையுடைய ஸ்ரீராமரது—
வாளியை - பாணத்தையும்—தேவர்பிரான் - தேவர்களுக்குத்தலைவ
னாகியவிந்திரனது—செயல்-போர்புரிகின்ற—அங்கை - அங்கையி
ற்பற்றிய—வாளை-வாளாயுதத்தையும்—முனை-கூர்மைபொருந்திய
வேலை - வேலாயுதத்தையும்—அன்ன - ஒத்துவிளங்காநின்றன—
இச்சேயுறையும் - இக்குமாரக்கடவுளமர்ந்தருளிய—செய்-வயலிலு
ழுகின்ற — அலம் - கலப்பையை—கை - கோபித்துமோதி — வாளை-
வாளைமீன்கள் — உகள் - புரளுகின்ற (வளப்பத்தையுடைய)—செந்
தில்-திருச்செந்திற்பதியில்—வாழ்பவள்- வாழும்பெண்ணினது —
சேல் - சேற்கெண்டைபோன்ற — விழி - கண்களிரண்டும்—எ-று.
விழி-எழுவாய்-அன்ன-பயனிலை—ஆகை. (கருத்து) குமாரக்கடவு
ளமர்ந்தருளிய திருச்செந்திற்பதியில்வாழும் பெண்ணினது கண்
கள் பிரம்மாவுக்குறைவிடமாகிய தாமரையையும், இலங்கையை
யழித்த ஸ்ரீராமரது பாணத்தையும், பரமசிவனுண்ட நஞ்சையும்,
இந்திரன் கைவாளையும் ஒத்துவிளங்குகின்றன-என்பதாம். (அஅ)

சேலையிலாருந் தவன்சூலமேறச் சினத்தவன்கண்
சேலையிலாறுந் திவனேற்பவையர சிந்திரியச்
சேலையிலாரும் பரர்பரிபுக்குறச் சிக்கெனுமிச்
சேலையிலாருந் திறையிட்டனர்தங்கள் சித்தங்களே.

இ-ள். அசேலை - சோகமரத்தை—இலார் - இல்லிடமாகவுடைய வமணர்கள்—உந்து-உயர்ந்த—அ-அந்த—வன் - வலிய - சூலம்-கழுவில்—ஏற-ஏறியழியும்படிக்கு—சினத்தவன் - சம்பந்தப்பிள்ளையாய்த்தேவாரம்பாடிசெயித்தவன் — கண் - விழியானது—சேல்-சேற்கெண்டைக்கும்—ஐயில்-வேலுக்கும்—ஆர் - ஒப்பாகிய—உந்தி - கான்யாற்றையுடைய—வனேற்பவை- வனத்திலுற்பவித்தவள்ளிநாயகிக்கு—அரசு - தலைவனான குமாரக்கடவுள்—இந்திரியச்சேலை - பஞ்சேந்திரியச்செய்கைகளை—இலார்- நீக்கியதபோதனர்கட்கும்—உம்பர் - தேவர்கட்கும்—ஆப - துன்பத்தைவிளைத்த—ரிபு-சத்துருவாகியசூரனை—குற-குற்றும்படி—சிக்கெனும் - இறுக்கிக்கட்டிய—இச்சேலையில் - பீதாம்பரக்கச்சையில்- -ஆரும்- மாதர்களெல்லாம்—திறையிட்டனர் - கப்பமாகச்சமர்ப்பித்தார்கள் —தங்கள்-தங்கடங்கள்—சித்தங்கள்-இருதயங்களை—எ-று. ஆரும் - எழுவாய்-திறையிட்டனர்-பயனிலை—ஏ-அசை-(கருத்து) சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்துச்சமணரைக் கழுவேறும்படிசெய்தவனும்,வள்ளிநாயகிக்குத் தலைவனுமாகிய குமாரக்கடவுள் தேவர் முதலியோரை வருத்தியசூரனை வெல்லும்படி யழகியவரையிற்கட்டிய பீதாம்பரக்கச்சையினிடத்தில் மாதர்களெல்லாருந் தங்கடங்க ளிருதயங்களைக் கப்பமாக சமர்ப்பித்தார்கள்-என்பதாம். (௬௰)

சித்தத்தரங்கத்தர் சித்தியெய்தத்திரி கின்றதென்னர்ச்
சித்தத்தரங்கத்தர் சந்ததியேசெந்தி லாய்சலரா
சித்தத்தரங்கத் தரக்கரைச்செற்றகந் தாதிங்களிஞ்
சித்தத்தரங்கத்தர் சேயாரணத்தந் திகிரியையே.

இ-ள். சித்த - இருதயமானது, தரங்கத்தர் - நிலைப்படாமலலைபோற்புரளுந்தன்மையையுடையவர், சித்தி - மோக்ஷத்தை, எய்த-அடையும்படி, திரிகின்றது - அலைந்துதிரிகின்றது, என்-என்ன காரணம், அர்ச்சித்து - பூசைசெய்தே, அத்தர்-சுவாமியாகிய, அங்கத்தர் - எலும்பைமாலையாகவணிந்தபரமசிவனது, சந்ததியே-மைந்தனே, செந்திலாய் - திருச்செந்திற்பதியோனே, சலராசி-சமுத்திரத்தின்கண், தத்தரம்-தங்கடங்கள்வலிமையை, கத்து-ஆர்ப்பரித்துச்சொல்லிய, அரக்கரை - அசுரரை, செற்ற - செயித்த,

கந்தா - முருகனே, திங்கள்-சந்திரன், இஞ்சி - மதிலின்கண், தத்து - தவழுகின்ற, அரங்கத்தர் - திருவரங்கநாதருடைய, சேய்-பிள்ளையாகிய (பிரம்மாவின்) ஆரண - வேதம்பூசிக்கின்ற, தந்திபாம்புபோன்ற, கிரி - திருச்செங்கோட்டுமலையில்வாழும், ஐ-சுவாய்மேய—எ-று. திரிகின்றது - எழுவாய்-என்-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) திருச்செந்திற்பதிக்கதிபனே- சமுத்திரத்தின்கண் அரக்கரை மாய்த்தோனே-கந்தனே-வேதம்பூசித்த திருச்செங்கோட்டுமலையில்வாழ்கின்றவனே-பரமசிவனதுமைந்தனே - சித்தநிலையற்றவர்கள் வெளிப்பூசைசெய்து மோக்ஷத்தையடையும்படி அலைந்துதிரிகின்றதென்னகாரணம்-என்பதாம். (௬௰)

திகிரிவலம்புரி மாற்கரியார்க்குப தேசஞ்சொன்ன
திகிரிவலம்புரி செய்யாரிலஞ்சி செந்தூர்கனதந்
திகிரிவலம்புரி வேறும்படைத்தருள் சேய்தணியில்
திகிரிவலம்புரி சூடியவானன்று சேடியின்றே.

இ-ள். திகிரி-சக்கராயுதத்தை, வலம் - வலதுகரத்தில், புரி - தரித்த, மாற்கு-விஷ்ணுவுக்கு, அரியார்க்கு - அறிதற்கரிதானபரமசிவனுக்கு, உபதேசஞ்சொன்ன - ஓங்காரப்பொருளையுபதேசித்தருளிய, திகிரி - சுவாமிமலையென்னுந்திருவேரகத்தையும், வலம்புரி-சங்குகள், செய்-வயல்களின்கண், ஆர் - நிறைந்திருக்கின்ற, இலஞ்சி - திருவிலஞ்சிப்பதியையும், செந்தூர் - திருச்செந்தூரையும், கன-மேகங்கள்தவழாநின்ற, தந்தி - பாம்புபோன்ற, கிரி திருச்செங்கோட்டுமலையையும், வலம் - திருவலத்தையும், புரி வேறும் - மற்றைஸ்தலங்களையும், படைத்தருள் - தனக்குறைவிடமாகக்கொண்டருளிய, சேய்-குமாரக்கடவுளது, தணியில்-திருத்தணிகையில், திகிரி - மூங்கிலானது, வலம்புரி- நந்தியாவட்டத்தை, சூடியவா-சூடியவிதத்தின்குறி, . நன்று-நன்றாகவிருக்கின்றது, சேடி - தோழியே, இன்று - இன்றையதினம்—எ-று. சூடியவா - எழுவாய்-நன்று-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) தோழியே-பரமசிவனுக்குபதேசித்த - சுவாமிமலை - திருவிலஞ்சி-திருச்செந்தூர்-திருச்செங்கோட்டுமலை - திருவலம் - இவைமுதலாகியபலவேறுஸ்தலங்களிலுமுறைந்தருளிய குமாரக்கடவுளது திருத்தணிகைமலையில் மூங்கிலின்மேல் நந்தியாவட்டத்தைச் சூடியிருக்குங் குறி நன்றாயிருக்கின்றது-எ-ம். (௬௧)

சேடிவணங்கு வளைத்தோளெனப்புணர் சேயவட
சேடிவணங்கு திருத்தணிகாவல நின்செருக்காற்

சேடிவணங்கு கொடியிடையாளையென் செப்புமுலை
சேடிவணங்கு தலைக்களிறீந்தது செல்லநில்லே.

இ-ள். சேடு-அழகியதாகும், இ-இந்த, அணங்கு-மங்கையினது, வளை-வளையலையணிந்த, தோளென-தோளென்று மிகவு மகிழ்ந்து, புணர்-முன்வேண்டினகாலத்திலதனை மணம்புணர்ந்த, சேய-முருகனே, வடசேடி-வடக்கின்கண்ணதாகிய விஞ்சையருலகம்-வணங்கு-வழிப்படத்தக்க, திருத்தணி-திருத்தணிகைக்கு, காவல-தலைவனே, நின்-நினது, செருக்கால்-செருக்கினால்—சேடி-கர்வித்திருக்கின்ற—வணங்கு-துவளாநின்ற—கொடி-கொடிபோன்ற, இடையாளை-இடையையுடையபரத்தையளை—என்செப்பு-நிந்தித்துப்பேசவேண்டியகாரண மென்னவிருக்கின்றது—முலைச்சேடு-எனதுகொங்கையின்றிரக்ஷியை—இவணம்-இப்படி—திரட்சி- இன்மையாகும்படி—குதலை-மழலைச்சொல்லையுடைய—களிறு- என்பாலன்—ஈந்தது-தந்துவிட்டது—(ஆதலால்)செல்லா என்னிடத்து வராமற் செல்லும்படி—நில் - தூரமாகநில்லு—என்று. நீ-தோன்றா வெழுவாய்-நில்பயனிலை-எ-அசை.(கருத்து) தணிகைமலையில் வாழ்வோனே-பண்டென்னை மிகவுமழகுடையவளென்று மணம்புணர்ந்த சேயோனே-நீ இப்போது கலந்தகளிப்பான் மிகுதியடைந்த பரத்தையளையான் நிந்தித்து பேசவேண்டிய காரணமென்னவிருக்கின்றது-எனது யௌவனபருவத்தை யிம்மழலைச்சொல்லையுடைய பாலகன் வேறுபடுத்தினனாதலாலப்பரத்தையர்பாற்றானே செல்லென்பால் வரவேண்டியதில்லை-எ-ம். (௬௨)

செல்லலையம்பொழில் சூழ்செந்திலானறி யானிறைகைச்
செல்லலையம்பொழி லெங்கணுமேற்ப வெனத்தெறித்த
செல்லலையம்பொழி லங்கைக்கருடிரு மானிறம்போற்
செல்லலையம்பொழி லாகவமாதுயிர் சேதிப்பதே.

இ-ள். செல் - மேகத்தை—அலை - அசைக்கின்ற—அம் - அழகிய—பொழில்சூழ்-சோலைசூழ்ந்த—செந்திலான் - திருச்செந்திற்பதியையுடையவன்—அறியான்-அறிகின்றனில்லை — இறை-பரமசிவனது — கை-கரத்தில்—செல்லல் - போகாதே—ஐயம்-பிச்சைக்கு—பொழிலெங்கணும்-உலகமெங்கும்—ஏற்க - இரக்கும்படியாய் — என-என்று—தெறித்த-நமதிரந்தத்தைபிரமகபாலத்திற் றெறித்தவரும் —செல்லல் - துன்பத்தையும்—ஐயம் - பயத்தையும்—பொழில்-பெருமையையுமுடைய — லங்கைக்கு-இலங்காபுரிக்கு—அருள்- உண்டாக்கினவருமாகிய — திருமால்- ஸ்ரீராமரது—நிறம்போல் - நீல

நிறத்தைப்போல—செல்-நடக்கின்ற—அல் - இராக்காலத்தில்—ஐ யம்பு-மன்மதனது பஞ்சபாணமானது — ஒழி - அழியும்படி—லா கவம்-மிகவுநொய்யதான—மாதுவிர் - மங்கையினுயிரை—சேதிப் பது-வதைக்கின்றதை—எ-று. செந்திலான் -எழுவாய் - அறியான்- பயனிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) பரமசிவனது கையிலிருக்கின்ற பிரம்மகபாலத்தில் தமதிரத்தத்தை பலியாகவார்த்தவரும் -| இலங் காபுரியைச்செயித்தவருமான விஷ்ணுவின் னிறம்போலிருண்ட வி ராக்காலத்தில் காமபாணங்க ளிம்மங்கையினுயிரைப் பிளக்கின்ற தைச்செந்திநாயகனறியானோ-எ-ம். (கூரு)

சேதிக்கனைத்து களதாக்குநோக்கினன் செல்வசெந்திற்
சேதிக்கனைத்து நிலைபெறச்சூரங்கஞ் சீரங்கமால்
சேதிக்கனைத்து வரிதோயயில்கொடற் சேர்க்கவந்தாற்
சேதிக்கனைத்து வருமாமறலி திறலினையே.

இ-ள். சேது- வெந்த—இக்கனை - கருப்புவில்லையுடைய மன்மத னது—துகளதாக்கும் - சாம்பலாகும்படி யெரித்த—நோக்கினன்- நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனது—செல்வ-மைந்தனே—செ ந்திற்சே-திருச்செந்தூர்முருகனே — திக்கனைத்தும் - திசைகளெல் லாம்—நிலைபெற-நிலைபெற்றிருக்கும்படியாயும்—சூர்- சூரனுடை ய—அங்கம்-உடலை—சீரங்கம்-திருவரங்கத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற, மால்-விஷ்ணுவினது —சே-பிள்ளையாகியபிரம்மா—திக்க - திகைக் கும்படி—னைத்து-அழித்து—உவரி-சமுத்திரத்தில்—தோய்- மூழ் கிய—அயில்கொடு - வேலாயுதத்தைக்கொண்டு—எற்சேர்க்கவந்தா ல்-என்னை யமபடாள்கட்டிக்கொண்டுபோகவந்தால்—சேதி-கண்டி ப்பாயாக—கனைத்துவரும்- கனைத்துக்கொண்டுவராநின்ற—மாமற லி-பெரியயமனது —திறலினை- உக்ரவல்லமையை—எ-று. நீ - தோ ன்றாவெழுவாய்-சேதி-பயனிலை-ஏ - அசை. (கருத்து) கருப்புவில் லையுடைய மன்மதனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன துமைந்தனே-திருச்செந்திற்பதியில்வாழ்கின்ற சுவாமியே-நீ பிரம ன் றிகைக்கவும்-திக்குகளெல்லாநிலைபெறவும்-சூரனைவென்று சமுத் திரத்திற்றோய்ந்த வேலாயுதத்தினாலேஎன்னைக்கட்டிக்கொண்டுபோ கவரும் யமனதுவலியைச் சேதிக்கவேண்டும்-எ-ம். (கூசு)

திறவாவனக புரிவாசனீக்கர் சிகரிநெஞ்சத்
திறவாவனச முனியைவெனேறப்தென் றிசைத்திருச்செந்
திறவாவனமயி லோயந்தகாலமென் சிந்தைவைக்கத்
திறவாவனதின் றிறவானதண்டைத் திருவடியே.

இ-ள். திறவு - திறவுகோல், ஆ-ஆனவனே, அனக - பாவமற்ற, புரி - கயிலாயத்தினது, வாசல் - கதவை, நீக்க - திறக்க, கிரி-கிரவுஞ்சகிரியினது, நெஞ்சம் - மார்பை, திறவு - பிளந்து, ஆ-ஆச்சரியமாக, வனச- தாமரையில்வாசஞ்செய்கின்ற, முனியை-பிரமனையும்—வென்றும்-செயித்தவனே—தென்றிசை - தெற்கின்கண்ணதாகிய—திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில்—தவா- நீங்காதமர்ந்தருளுகின்ற—வன - அழகிய—மயிலோய் - மயில்வாகனத்தையுடையவனே—அந்தகாலம் - என்னுடல்கெடுமவ்வித்தியகாலத்தில்—என்சிந்தை-என்னுசிந்தனையை—வைக்க- ஒருவழிப்படுத்திச்சேர்ப்பதற்கு—திறவாவன- அடைக்கலஸ்தானமெமவையெனில்—நின்-நினது—திருவான - சிறப்பையுடையனவாகிய, தண்டை-தண்டையையணிந்த—திருவடி - திருவடியே—எ-று. திருவடி - எழுவாய்-திறவாவன-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) கயிலாயத்தின் கதவுதிறக்கும்படிசெய்கின்றவனே - கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்து பிரம்மாவையும் வென்றோனே-தெற்கின்கண்ணதாகிய திருச்செந்தூரில் வாழும்மயில்வாகனனே-என்னவித்தியகாலத்தி லுனது தண்டையையணிந்த தாளே யென்சிந்தையைவைக்கு மடைக்கலஸ்தானமாம்-எ-ம். (சுரு)

திருக்கையம்போதிக ளோகஞ்சமோ நஞ்ச மோதிருமால்
திருக்கையம்போசெய்ய வேலோவிலோசனந் தென்னனங்கத்
திருக்கையம்போருகக் கைந்நீற்றின்யாற்றிதென் னூல்சிவபத்
திருக்கையம்போக வுரைத்தோன்சிலம்பிற் சிறுமிதற்கே.

இ-ள். திருக்கை - திருக்கையென்னும்மீனையுடைய— அம்போதிகளோ - சமுத்திரங்களோ—கஞ்சமோ - தாமரையோ — நஞ்சமோ-விஷமோ—திருமால்- விஷ்ணுவினது—திருக்கை-திருக்கரத்திலிருக்கின்ற—அம்போ-பாணமோ—செய்ய-சிவந்த—வேலோ-வேலாயுதமோ— விலோசனம்-கண்—தென்னன் - கூன்பாண்டியனது—அங்கத்திருக்கை-முதுகின்கூனை — அம்போருகம் - தாமரைமலர்போன்ற—கைந்நீற்றின்- கரத்திற்றரித்ததிருநீற்றினால்—மாற்றி-நீக்கி—தென்னூல் - தமிழ்நூலாகிய—சிவபத்தி-சிவபத்தியைவிளைவிக்கும்—ருக்கு-ருக்குவேதசாரமாகிய (தேவாரத்தை)— ஐயம்போக - பரசமயநூல்களினாலுண்டாகுஞ்சந்தேகநிவர்த்தியாக—உரைத்தோன் - சம்பந்தப்பிள்ளையாயவதரித்துத்திருவாய்மலர்ந்தருளியகுமாரக்கடவுளது—சிலம்பில்- மலையின்கண்ணிருக்கின்ற—சிறுமிதற்கு - சிறியாளாகியகன்னிக்கு—எ-று. விலோசனம்- எழுவாய் - சமுத்திரமுதலிய-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) முன்சம்பந்தமூர்த்தியாயவதரித்துத் திருநீற்றாற்சமணமதப் பூண்டிருந்த பாா

ண்டியனது கூனைமாற்றியும்-எச்சமயம்பெரிதோவென்னுமையம
ற்றுச் சைவமேபெரிதென்று நம்பும்படி தமிழ்வேதமாகிய தேவா
ரத்தை மொழிந்தருளிய-குமாரக்கடவுளது - மலையின்கண் வாழும்
கன்னியினதுகண் சமுத்திரமோ-தாமரையோ-விடமோ-அம்போ-
வேலோ-என்பதாம். (௬௬)

சிறுமிக்குமர நிகர்வீர்பகிரச் சிதையுயிர்த்துச்
சிறுமிக்குமர சரணமென்னீருய்விர் செந்திலைமேற்
சிறுமிக்குமர புரைத்துநின்றேன் சிலை வேட்டுவனெச்
சிறுமிக்குமர வணிமுடியான்மகன் சீரடிக்கே.

இ-ள். சிறு - சிறிதான — உமிக்கும் - குற்றுமியையாயினும்—
மரநிகர்வீர்பகிர - பிறர்க்கிட்டுண்ணமனங்கூடாமன் மரம்போன்றி
ருப்பவரே — சிதை - அழிந்துபோவதும் — உயிர் - பிராணனுக்கு—
துச்சில் - ஒதுக்[illegible]மாகியவிவ்வுடலின்கண் — துமி - ஒருதும்ம
லுண்டாகு[illegible]னும்—குமர - குமரனே — சரணம்- உனக்க
டைக்கலம் [illegible]-என்றுசொல்லுங்கள்— உய்விர் - பிழைப்பீர்
கள்—செம்-சிவந்த —தினைமேல்- தினைப்புனத்தில்வாசஞ்செய்த—
சிறுமிக்கு - வள்ளிநாயகிக்கு—மரபு - தமதுமரபின்வழிகளை —உ
ரைத்து-எடுத்துரைத்த—நின்றேன் - குறையிரந்துநின்றவனும்—
சிலை - வில்லையுடைய —வேட்டுவன்- வேடத்திருமேனியையுடைய
கண்ணப்பநாயனார்—எச்சில் - ஊன்முதலியவற்றைமுன்ருசிபார்
த்துநிவேதித்தவெச்சிலை—து - உவப்புடனேயுண்டவராகிய —மிக்
கும்-மேன்மையாக—அரவு-சர்ப்பாபரணத்தை—அணி- தரித்த—
முடியான் - முடியையுடையபரமசிவனது — மகன் - மைந்தனு
மாகியகுமாரக்கடவுளினது — சிற்றடிக்கு - சிறியதிருவடியைக்கரு
திக்கொண்டே—எ-று. நீர்-தோன்று-எழுவாய்- உய்விர் - பயனி
லை-எ-அசை. (கருத்து) சிற்றுமியுமீயாமன் மரம்போன்றிருப்பவர்
களே நீங்கள் பிழைப்பதெப்படி-நீர் தும்முங்காலையிலாவது தினை
ப்புனத்தின்கண் வள்ளியம்மையினிடத்துத் தமது மரபை யோ
திநின்றவனும், கண்ணப்பநாயனார் நிவேதித்த வெச்சிலையினிதா
கக்கொண்ட பரமசிவன் மைந்தனுமாகிய கந்தசுவாமியின் திருவடி
யைக் கருதிக் குமரனே-சரணமென்றீராலல் பிழைப்பீர்கள்-எ-ம்()

சீரங்கராக மறமோதுகிரி செங்கைகொண்ட
சீரங்கராக முருகந்ததேசிக செந்திலைமேற்
சீரங்கராக தனகிரிதோய்கந்த செந்தமிழ்நூற்
சீரங்கராக விநோதவென்பார்க்கில்லை தீவினையே.

இ-ள். சிரம்-கலப்பையையும்—கரா-முதலையினது—கம்-தலையை—அற-அறும்படி—மோது-அமர்செய்த—திகிரி-சக்கரத்தையும்—செம்-சிவந்த—கை-கரத்தில்—கொண்ட-தரித்திருக்கும்—சீரங்கள்-திருவரங்கத்தையுடைய திருமாலும், ஆகமர்-ஆகமவேதத்தையருளிய பரமசிவனும்—உகந்த-விரும்பத்தக்க—தேசிக-அழகனே—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினைப்புனத்தில்வாழும்—சீர்-சிறந்தவள்ளிநாயகியினது—அங்கராக-சாந்தணிந்த—தனகிரி-தனமாகியமலையை—தோய்-தழுவிய—கந்த-குமாரக்கடவுளே—செந்தமிழ்நூல்-செவ்வியதமிழ்ப்பநுவலின்—சீரங்க-சீர்முதலியவெட்டுறுப்புக்குரியபாவலனே—ராகவிநோத-கீதத்திலுல்லாசனே—என்பார்க்கு-என்று நாடோறுந்துதிக்கின்றவர்கட்கு—இல்லைத்தீவினை-கொடியவினைசேராது—எ-று. தீவினை-எழுவாய்-இல்லை-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) கலப்பையாயுதத்தையும் சக்கராயுதத்தையுமுடைய திருமான்மருகோனே-சுந்தரனே-தினைப்புனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகியைத் தழுவுங்கந்தனே-இயலிசைமுதலிய தமிழ்நூற்குரியவிநோதனே-என்று துதிப்பவர்கட்குத் தீவினையில்லை-என்பதாம். (௯௮)

தீவினையற்ற சினந்தீரகத்துண்மெய்த் தீபநந்தந்
தீவினையற்ற வநந்தாதெடுத்தனஞ் செந்தினைமேல்
தீவினையற்ற புனமான்கொழுநன் செழுங்கநகத்
தீவினையற்ற வடியார்க்கருள்பெருஞ் செல்வனுக்கே.

இ-ள். தீ-அக்கினியானவன்—வினையற்ற-தீக்ஷண்ணியமாகதகிக்கின்றதன்செய்கையற்றதுபோல்—சினந்தீர்-கோபநீங்கிய—அகத்துள்-நமதுசாந்தவிருதயத்துள்—மெய்-உண்மையாகிய—தீபம்-ஞானவிளக்கை—நந்தந்தீவினை-நம்முடையதீவினையாகிய—அல்-இருளானது—தவ-கெடும்படி—நந்தாது-அவிந்துபோகாமல்—எடுத்தனம்-ஏற்றிவைத்தோம்—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினைப்பயிர்விளைவில்—தீ-தீய்ந்துபோகும்—வினையற்ற-செய்கையில்லாத—புன-புனத்தில்வாழும்—மான்-மான்போன்ற கண்ணையுடையவள்ளியம்மைக்கு—கொழுநன்-நாயகனாகிய—செழும்-செழுமைதங்கிய—கனகத்தீவினை-பொன்மயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற மோக்ஷவுலகத்தை—அற்ற-பாசபந்தங்கணீங்கிய—அடியார்க்கு-தமதடியார்கட்கு—அருள்-கொடுத்தருள்கின்ற—பெரும்-பெரிய—செல்வனுக்கு-அருணிறைந்தசெல்வனுக்கு—எ-று. யாம்-தோன்றாவெழுவாய்-எடுத்தனம்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) வளப்பமிகுந்த-தினைப்புனத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளியம்மைக்கு நாயகனு

ம்-பற்றற்றவடியார்கட்கு - மோக்ஷவுலகத்தை யளிப்பவனுமாகிய குமாரக்கடவுளுக்கு நமது காந்தவிருதயத்தகழியி லுண்மையாகிய ஞானவிளக்கை ஏற்றிவைத்தோம்-என்பதாம். (௯௯)

செல்வந்திகழு மலநெஞ்சமேயவன் றெய்வயின்னூர்
செல்வந்திகழு நமதின்மைதீர்க்கும்வெங் கூற்றுவற்குச்
செல்வந்திகழு திருக்கையில்வேறினை காத்தசெல்வி
செல்வந்திக்ழு மணவாளனல்குந் திருவடியே.

இ-ள். செல்-அங்குசென்று—வந்தி - வணக்கஞ்செய்—கழுமலம்-குமாரக்கடவுளானவர் முன்சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்தருளிய சீகாழிப்பதியின்கண்—நெஞ்சமே - இருதயமே—அவன்-அவரது—தெய்வ-தெய்வீகமாகிய—யின்-தெய்வயானை—ஊர் - ஏறிவருகின்ற - செல்-மேகவாகனமானது—வந்து-வந்து—இகழும்- (பிறரால்) இகழ்ப்படும்—நமது - நம்முடைய—இன்மை - இல்லாமையாவும்—தீர்க்கும் - நீக்கிவிடும்—வெம்-கொடிய கூற்றுவற்கு-யமனுக்கு-[illegible] - நம்மேனடப்பதாகிய — வந்தி-கொடுமையை—கழும்-துடைத்துவிடும்—திருக்கையில் (முருகக்கடவுளது) திருக்கரத்தின்—வேல்-வேலாயுதமானது—தினைகாத்த - தினைப்புனங்காவல்பூண்ட—செல்வி-வள்ளிநாயகியினது—செல்வம்- பெருஞ்சிறப்பாக—திகழும் - (நிறைந்து) பிரகாசிக்கின்ற—மணவாளன்- நாயகனாகிய கந்தசுவாமியானவர்—நல்குந்திருவடி - தனதுதிருவடித்தாமரையை நமக்குத்தந்தருள்வார் —எ-று. நீ - தோன்றுவெழுவாய்-வந்தி-பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) நெஞ்சமேதெய்வயானையினது வாகனமாகியமேகநமது வறுமையைத் தவிர்க்கும் குமாரக்கடவுளது வேலாயுதம் நமக்குவரும் யமதண்டனையை நீக்கிவிடும்-வள்ளிநாயகிக்கு மணவாளராகிய கந்தசுவாமி தமது திருவடித்தாமரையைத் தந்தருளுவராதலால் நீ யக்கடவுண்முன் சம்பந்தப்பிள்ளையாயவதரித்த சீகாழியிற்சென்றனை வணங்கு-என்பதாம். (௱)

கந்தரந்தாதிமூலமும் உரையும்-முற்றிற்று.